

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୧୩
ସଂଖ୍ୟା

ଭାରତୀୟ ମାର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବାଦ ୧୯୧୩ ମସିହା । ମା ଚୈତ୍ର ୧୯୧୩ ମସିହା ୧୯୧୩ ମସିହା

ପତ୍ରିକା ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୧୨
ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୧୨
ଧାର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କମାସକୁ ୧୨

ବାରିକମାସକୁ ବ୍ୟୟ ଲାଗିବ ।

ବାରିକମାସକୁ ବ୍ୟୟ ଲାଗିବ ସତ୍ୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଣ୍ଡାଭିତ୍ତି ଯେଉଁମଣ୍ଡ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ
କରିଅଛନ୍ତି ସେ ସବୁ କଳାରେ ସେକ୍ଟରସ୍ତ-
ରୀୟ ସେକ୍ଟରସ୍ତରୀୟ । ସେକ୍ଟରସ୍ତରୀୟ
ମଧ୍ୟ ଗତ ସୋମବାରର ଡେଲିଭେରିରେ ପ୍ରକା-
ଶିତ ହୋଇଥିବା ଅନୁମାନେ ସେଥିରେ ପାଠ-
କରୁ ଯେ ବାରିକ କର୍ମାଣ୍ଡସରେ ସେକ୍ଟରସ୍ତ-
ରୀୟ ମତ ଏହି ଯେ ସେନାମାନଙ୍କୁ କେଉଁ
ସ୍ଥାନରେ ରଖିଲେ ତୁରନ୍ତ କେବେ ବସନ୍ତ ବୁଦ୍ଧିର
ହୁଲେ ବାରିକ କର୍ମାଣ୍ଡର ଅନେକ ବ୍ୟୟ ଉପା-
ସାରେ ଅର୍ଥାତ୍ କେତେହାନିରେ ବାରିକ
କର୍ମାଣ୍ଡର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ ।

ଏଥର ଅତି ବାରିକମାସକୁ ଅମଳକର
ହୁଅଇ ନାହିଁ । ସେକ୍ଟରସ୍ତରୀୟ ଅବସ୍ତେଷକ ମତ
କାରିଲୋକ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ଯେ କର୍ମାଣ୍ଡର
କରଣସ୍ତ କରବାକୁ ସାଧୁ ହେବେ ଏମନ୍ତ
କାଳ ନୁହଇ । କିନ୍ତୁ ସେ ଏଥିର ଫଳ ଏହି
ପ୍ରକାରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା
କର୍ମାଣ୍ଡରେ କେବଳ ହିନ୍ଦୁସୀ ମହାଲ ଉପିବିବ
ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପକ୍ରମକୁ
ଦେଲି ହେବ । ଗ୍ରୀଷ୍ମକୁ ବାରି ସାହେବ ମୋପ-
ସଲକୁ ଅଲି ମାସରେ ଏ ଅକ୍ରମରେ କାର୍ଯ୍ୟ
ହେବ ।

ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ଉତ୍କଳକରବାର ଅଲମ
ଅନୁକରଣେଣ ଉତ୍କଳକରବାର ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ
ସଭାରେ ଏକସମ୍ମତରେ ଗୋଟିଏ ଅଲମର ପାପୁ-
ଲ୍ୟ ଅଗତ ହେବାର ତାହା ଘେନି ଅସଂଭବ
ସମ୍ଭାବନା ସମ୍ମତେ ଅନେକ ଉଚ୍ଚବିଚାର ହେଉ-
ଅଥବା ଏ ମୋକ୍ତାଲିକ୍ସି ହେଉ ନା-
ହିଁ । ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କୁ ତାହାର ଉତ୍କଳକର-
ବାର କ୍ଷମତା ନାହିଁ । ଉତ୍କଳକରମାନଙ୍କର ଏ-
ଦେଶକୁ ଅଧିକାରତାକୁ ହିନ୍ଦୁମାନେ ତାହାଙ୍କର
ବ୍ୟବହାର ଦେଖି ଉତ୍କଳର ନିୟମ ଅପଣା
ମଧ୍ୟରେ ଚଳାଇଅଛନ୍ତି । ନଗେଶ ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କୁ
ଯେହୁଲେ ପୁଣି ଅନୁମତ କରା ଯିବା ସମ୍ଭବି
ବିଶ୍ୱାସ କରା ହେବ କି ସାଧ୍ୟରେ ସେହୁଲେ ହେଉନାମେ
ଶ୍ୱାବସ୍ୟସ୍ତରୀୟ ଅନୁକୁ ଦେବାର ତାହାଙ୍କର
କ୍ଷମତା କେଉଁଠାରେ ରହୁଲା ଓ ଯଦ୍ୟଦି ତ
କେତେକାଳ ହେଲ ଉତ୍କଳକରବାର ଶୁଭ ପ୍ରଗ-
ତି ହୋଇ ତାହା ଅପାଲିତରେ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରାହ୍ୟ
ହୋଇଅସୁଅଛି ତଥାପି ଚଳିକାଳସଙ୍ଗେ
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍କଳକରବା କିମ୍ବା ଅତୀତବ୍ୟକ୍ତି ପକ୍ଷ-
ରେ ସେଥିର ବିଧାନ କରବା ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କୁ ନୁହଇ
ଅସଂଭବ ଲୋକମାନେ ଏ ଯୁକ୍ତିବିଶ୍ୱସରେ ଅନେ-
କ କଥା କହୁ ଗାନ୍ଧୀଜୀ ପ୍ରମାଣ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇ-
ଅଛନ୍ତି ଯେ ହିନ୍ଦୁଙ୍କର ଉତ୍କଳ କରବାର କ୍ଷମ-
ତା ଅଛି ଓ ସେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ ଯେ
ନୁତନ ଅଲମରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚଳିତାକୁ କରବା
ଓ ଅନାଚାର୍ୟକ୍ତିକୁ ଦାନ କରବାର ଅଧିକାର
ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉ ।

ପ୍ରମୋଦେ
ସଂକ୍ଷିପ୍ତ
ଉପସ୍ଥଳ
ସାମାନ୍ୟ କୁଟିବେ ଏହି ଉତ୍କଳକରବାର
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚଳିତାକୁ କରବାର ନିୟମ ହିନ୍ଦୁଙ୍କର
ଅର୍ଥକରଣ ନୁହଇ ଓ ପୁଣିତଃ ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କୁ
ଏ ପକ୍ଷରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିୟମ କରାଇଅଛନ୍ତି
ଅଥବା ପରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଦାନକାରୀ ଚଳିତାକୁ
ଅଛି ସେ ସମ୍ଭବତଃ ସାବଧାନପୂର୍ବକ
ଅଲୋଚନା କଲେ ସେଥିର ଏହି ଉପଲବ୍ଧି
ହୁଅଇ ଯେ ଅପଣା ବଗର ଗୋରବ ଲକ୍ଷା ଓ
ଚଳିତାକୁ କରବାର ଉଚ୍ଚା ସେମନ୍ତ ହିନ୍ଦୁ-
ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବଳ ଭେଦକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଅଛି
କୌଣସି କାଳ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ ।
ଯେ ଯେଉଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅପଣା କୁଟି ବି ପରାଧିକାର
କଲେ ଲାଭ କରଥ ଏ ସେ ସବୁକା ତାହାକୁ
ଚଳିକାଳ ସଙ୍ଗେ ରକ୍ଷା କରବାକୁ ଦେଖା
କରଇ ଓ ଯେବେ ସେପକ୍ଷରେ ତାହାର ମୂଲ୍ୟ
ହେବାରୁ ସେଥିର ନିଧାନ କରବାକୁ ସେ
ଅକ୍ଷମ ହେବ ଭେଦ ତାହାର ଉଚ୍ଚ ଅପା
ଚଳିକାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ନୁହଇ । ସମସ୍ତଙ୍କର ବାସନା
ଯେ ତାହାଙ୍କର ଅର୍ଚ୍ଚିଲା ଧନ ତାହାଙ୍କ ମୂଲ୍ୟ
ଉତ୍କଳ ପୁଣି ସୌର ଯଥାକ୍ରମେ ଭେଦ କର
ନଗର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରକ୍ଷାକରବେ । ପ୍ରତି ସୌର-
ମାନେ ଅର୍ଚ୍ଚନକର୍ତ୍ତା ଅପ୍ରାପ୍ତର ବିଶ୍ୱକର୍ମାଣ୍ଡ
କର ଅର୍ଥକାମ କରବେ ଏକା ଦେହ ଅପା
ନ କରଇ । କିନ୍ତୁ ସେ ବିହୁଣ୍ଡବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ
ଅପଣା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚଳିତାକୁ କରବାର ଯେବେ

ସମସ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଭାବରେ ଯେ ଆମା
 ପୁତ୍ର ହେବାର ନୁହଇ ଓ ମଧ୍ୟ ସେ ଆମଣା
 ଅର୍ଥକ ଅନୁଭବର ଅନାବଦ୍ୟତା ଦୋଷ
 କରାଯାଇ କୌଣସି ଲୋକକୁ ମୂର୍ତ୍ତି ଭାବରେ
 ଅପମାନ ଦେବା ଯଥେଷ୍ଟ ନିନ୍ଦାଦୟ କର-
 ଦେଇ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅଧିକାର ହାସଲକରି ସାଧାରଣ
 ଲୋକ ଅପମାନ ଦେବ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କଣା ପତ୍ର
 ମାହି । ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଭବ କର-
 ଥାନ୍ତି ସେତେ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏକମତା ଦେବାର
 ଉଚିତ ଚେତେ ଅର୍ଥକ ଧନ ରକ୍ଷା ରକ୍ଷାପୁରେ
 ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେବ ଓ ପ୍ରଶଂସାଦେବାବଳୀର
 ସମ୍ମାନ ଲାଭ ହେବ ଅଜ୍ଞାତ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତି ସମ୍ମାନ
 ଦେବା ମଧ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଇ ।

ନ ମିଳିବାରୁ ବାଣିଜ୍ୟର ବସ୍ତୁର ବ୍ୟବସାୟ
 ହୋଇଥାନ୍ତୁ ଏମନ୍ତ କି ବାଣିଜ୍ୟ ନ ଥିବାରୁ
 ବୌଦ୍ଧ୍ୟାଭିମୁଖୀ ନ ଥିବାରୁ କଳକଳାରେ
 ଚାଲି ମହତ ଧନ ଲାଭାଏ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ
 ହେଉଥିବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ କଟକରେ ଚାଲି ଏକ-
 ଶତକ ମ ୧୧୫ ର ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଅଛି ଅଧିକ
 କରବତୀକୁ ବେପାର ମାରି ନାହିଁ । ଏସମସ୍ତ
 କଥା ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ରମେଶୁରୁ ଅନୁ-
 ସ୍ତେଷ କରନ୍ତୁ ଏ ଗୃହଶାଖାଲାର ସବ-
 ବ୍ୟାପାରକୁ ମୋଟ ବସ୍ତୁ କରିବାର ଅଜ୍ଞା-
 ଦେବ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କେବେ କେବେନୋଟ
 ବାଣିଜ୍ୟାଦି କରନ୍ତେ ଅଗ୍ରେଗରେ ପାଇ-
 ମାରିବେ । ଗ୍ରାହଣୀ ଚଳି ଯାହେବ ଏହିପ୍ରକାର
 ଯୋଗ୍ୟ କରି ଦେଉଥିଲେ ମାତ୍ର ଉଦ୍‌ଭବାର
 ଯିଏ ହେଉ ନାହିଁ ।

ମେଘ ସେବେ ବ୍ୟାଜର ବାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତେ ତେବେ
 ଅପର ଲୋକର ଲାଭର ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ
 ଏହେତୁ ମଧ୍ୟ କଲେକୂଳ ଯାହେବ ଦୋଷ
 ଦେଖା ଗୁଡିକ କରୁଅଛନ୍ତି ସେ ଲୋକେ
 କେମ ପାଇଲେ ଅବଦ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟ
 କରନ୍ତେ ।

ଏଥର ମୋଟ ରହିତ କରବାରେ ବି ଫଳ
 ହୋଇଅଛି ଶାନ୍ତି କରବାର ଅବଦ୍ୟ ।
 ହିନ୍ଦୁସ୍ତାନୀୟ ଶାନ୍ତି ବୋଧେ ନ ଦେବାରୁ
 ଚଳି ନାହାନ୍ତି ଦୋଳ ମୋଟ ନ ଦେବାରୁ
 ଚଳି ନାହାନ୍ତି ହୋଇଥିବାରୁ ବେଶୁ ।
 ବାସକରେ ମୋଟ ନ ଦେବାରୁ ବାଣିଜ୍ୟର ବୃଦ୍ଧି
 ହେଉଅଛି । ଅଗେ ମହାଜନମାନେ ମୋଟ
 କମ୍ପା ମନଅର୍ଥର ସଫଳରେ ପାଇଥିଲେ ଦୋଳ
 ରପ୍ତାନ ବେପାରର ଚନ୍ଦ୍ରା କର ନ ଥିଲେ ଏଥର
 ମେଘ ବନ୍ଦ ମୋଟ ବନ ହେଲେ ହେଉନୁ
 ନାନାପ୍ରକାର ବ୍ୟୟ ଏଠାରୁ ପଠାଇଅଛନ୍ତି ।
 ଚାଲିଲପ୍ରାଣ ହେଉ ନାହିଁ ଦୋଳ ଯେଉଁଥର
 ଦୋଳକୁ ମାତ୍ର ବେ ଶୁଣିଲେ ଅସ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେବେ
 ଯେ ଗଜ ଚଳନରେ ଚାଲି ଗୁମି ଲୋକାତି
 ଏକଲକ୍ଷ୍ୟକାନ୍ତି ଅଧିକ ହେବ ଏଠାରୁ ବାଲ୍ୟ
 ଓ ଅବଧି ଚଳନାମଦାବିକା ଧରଣ ପ୍ରତି
 ବସ୍ତୁଅଛନ୍ତି ଏକା ମିଳିତମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ
 ଚାଲି ମ ୧୧୫ ରୁ ଗୁମି ପକ୍ଷକୁ ମାରିଅଛି ।
 ଏହି ଦେଶରେ କେତେ ମୋଟ ଓ ବିଗଳ-
 ମାନ ଅଧିକ ସେସମସ୍ତ ଅଧିକ ମହାଜନମାନେ
 କଳକଳାକୁ ବିଧି ପଠାଇବାରେ ମୋଟର
 ଅଗ୍ରବଦ୍ୟ ସେ କେମ ପୁଅକୁ ଚାହା ଅନେ-
 ବାରେ ବଦନ ହୋଇଅଛି । ମୋଟ ମିଳିଥିଲେ
 ଏଠା ମହାଜନମାନେ କେମ ମହାଜନ ବିଗଳ
 ଓ ବୁଦ୍ଧିକୁ ବାହ୍ୟ କର କରନ୍ତେ ନାହିଁ ପୁରୁ-
 ଏପକ୍ଷରେ ପରପର ବସ୍ତୁ ବାଲି ହୋଇ
 ଅନେକ ଉପକାର ହୋଇଅଛି । ଉଧାର ଯେ
 ଶକ୍ତି ପଠାଇବାର ସବୁଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଅଛି
 ଚାହା ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁ ନାହିଁ । ମାତ୍ର କେବେ
 ମୋଟ ବନ କରବା ଦୁର୍ଗ ବସ୍ତୁ ରପ୍ତାନବ୍ୟୟର
 ନୁହେଁ ହୋଇଥାଏ କେବେ ମହାଜନମାନଙ୍କୁ
 ମୋଟ ଦେବାରେ ଉପକାର ନାହିଁ ।
 ବର୍ତ୍ତମାନ ବସ୍ତୁର ବାଣିଜ୍ୟର ଅବସ୍ଥା
 ଏହିକ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରାୟ ୫୨୦୦୦୦୦ର
 ପ୍ରାୟ ଅମଦାନ ହୋଇ ଦେବନ ୫୦୦୦୦୦ର
 ପ୍ରାୟ ଏଠାରୁ ମାତ୍ର ପ୍ରାୟ ୫୦୦୦୦
 ୦୦୦ ମୋଟ ହୋଇ ଅଧ୍ୟ ଉପାୟ ହାସଲ ନ

ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନୁସ୍ତେଷରେ
 ବାଣିଜ୍ୟ ହେବାର କାରଣ ଦେଖୁ ନାହିଁ ବାସ୍ତବରେ
 ଏଠାରୁ ବହୁତ ବ୍ୟାଜ ପଠାଇବାର ବର୍ତ୍ତମାନ
 କୌଣସି ସୁଯୋଗ ନ ଥିବାରୁ ମହାଜନମାନ-
 କର ବସ୍ତୁ ହେଉଅଛି ବିକ୍ରି ହୁଇବାରୁ ପୁଣ୍ୟରେ
 ଏକେବେଳେ କେବେ ଯାହା
 ଏଥରୁ କେବଳ ସମର୍ପଣ କରବା ନିନ୍ଦେ
 ନୁହେଁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ବି ହେଉଅଛି ଏହି ସମ-
 ସ୍ତ୍ରୀ ଶାନ୍ତି ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିମେଶୁରୁ
 ପ୍ରାଣୀ କରନ୍ତୁ ଯେ ଉଚିତ କରବାବଦ୍ୟ-
 ହେଉ ନାହିଁ ସମସ୍ତା ଲକ୍ଷା କରବାର
 ଉପର ଦେଖ ନ କରନ୍ତୁ । ଦାରିଦ୍ର ଚାହା ଦେ-
 ଚେକେତେ ସୁଖକୁ ନୁହଇ । ଅର୍ଜନକାରୀ
 ସେ କୌଣସି ପ୍ରକାରବସ୍ତୁ ପୁଣ୍ୟ ଅପଣା ମୂର୍ତ୍ତି
 ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ଉଚିତ ଧାର ଉଚିତ ଲକ୍ଷ-
 ଯୁ କରନ୍ତେ ମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିମେଶୁରୁ ବେଥର
 ଯୋଗ୍ୟ କରବାର ଉଚିତ । ଚାହା ହେଲେ
 ଶର୍ମକାରୀ ଅପଣା ଅଧିକ ରକ୍ଷା କରବାକୁ
 ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉଚିତ ହେବ ଚାହା ପ୍ରାୟ ଯୌସାଧ
 ମଧ୍ୟ ଚାହା କରବାବଦ୍ୟ ବାର୍ଯ୍ୟ କରବାକୁ
 ବସ୍ତୁର ପକ୍ଷ କରିବେ ।

ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନୁସ୍ତେଷରେ
 ବାଣିଜ୍ୟ ହେବାର କାରଣ ଦେଖୁ ନାହିଁ ବାସ୍ତବରେ
 ଏଠାରୁ ବହୁତ ବ୍ୟାଜ ପଠାଇବାର ବର୍ତ୍ତମାନ
 କୌଣସି ସୁଯୋଗ ନ ଥିବାରୁ ମହାଜନମାନ-
 କର ବସ୍ତୁ ହେଉଅଛି ବିକ୍ରି ହୁଇବାରୁ ପୁଣ୍ୟରେ
 ଏକେବେଳେ କେବେ ଯାହା
 ଏଥରୁ କେବଳ ସମର୍ପଣ କରବା ନିନ୍ଦେ
 ନୁହେଁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ବି ହେଉଅଛି ଏହି ସମ-
 ସ୍ତ୍ରୀ ଶାନ୍ତି ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିମେଶୁରୁ
 ପ୍ରାଣୀ କରନ୍ତୁ ଯେ ଉଚିତ କରବାବଦ୍ୟ-
 ହେଉ ନାହିଁ ସମସ୍ତା ଲକ୍ଷା କରବାର
 ଉପର ଦେଖ ନ କରନ୍ତୁ । ଦାରିଦ୍ର ଚାହା ଦେ-
 ଚେକେତେ ସୁଖକୁ ନୁହଇ । ଅର୍ଜନକାରୀ
 ସେ କୌଣସି ପ୍ରକାରବସ୍ତୁ ପୁଣ୍ୟ ଅପଣା ମୂର୍ତ୍ତି
 ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ଉଚିତ ଧାର ଉଚିତ ଲକ୍ଷ-
 ଯୁ କରନ୍ତେ ମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିମେଶୁରୁ ବେଥର
 ଯୋଗ୍ୟ କରବାର ଉଚିତ । ଚାହା ହେଲେ
 ଶର୍ମକାରୀ ଅପଣା ଅଧିକ ରକ୍ଷା କରବାକୁ
 ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉଚିତ ହେବ ଚାହା ପ୍ରାୟ ଯୌସାଧ
 ମଧ୍ୟ ଚାହା କରବାବଦ୍ୟ ବାର୍ଯ୍ୟ କରବାକୁ
 ବସ୍ତୁର ପକ୍ଷ କରିବେ ।

କେବଳେ କେବେନୋଟ
 ବାଣିଜ୍ୟାଦି କରନ୍ତେ ଅଗ୍ରେଗରେ ପାଇ-
 ମାରିବେ । ଗ୍ରାହଣୀ ଚଳି ଯାହେବ ଏହିପ୍ରକାର
 ଯୋଗ୍ୟ କରି ଦେଉଥିଲେ ମାତ୍ର ଉଦ୍‌ଭବାର
 ଯିଏ ହେଉ ନାହିଁ ।

ପଠାଉଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ତଳିବାର ନୁହେଁ ମାତ୍ର
ଅନୁକୂଳ ବାଣିଜ୍ୟର ବୃଦ୍ଧିରେ ଦେଶର ଉତ୍ପ-
ନ୍ନାତ ନାହିଁ କେବଳ ଉତ୍ପାଦିତ ହୋଇ କେବଳ
ଅଛି । ଅନ୍ୟତମ ଯେମିତି ନୋଟ ନ ଦେବାକୁ
ଅନୁକୂଳ ଦେଖାଇ ଉଠା ଓ ଉତ୍ପାଦ ଦେଖାଇ
ବୃଦ୍ଧି ଦେବାକୁ ଦେଖାଯାଏ ସେ ସୁଲେ ନୋଟ
ନ ଦେବାକୁ ବାଣିଜ୍ୟର କ୍ଷତି ହେଉଅଛି
କୃପଣ କୋଳସିକ ?

ଏସମସ୍ତ ବିବେଚନାରେ ଅନୁମାନେ କରୁଛନ୍ତି
କରୁଅଛନ୍ତି କି ଯେପ୍ରକାର ନୋଟ ଦେବାର ବନ୍ଦ
ଅଛି ସେତୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଉ କିଛିକାଳ ବନ୍ଦ ଥାଉ ଓ
ନିମ୍ନେ ଉତ୍ପାଦ ଦେଖାଇ ଅପେକ୍ଷା ହେଉଥିବା ହେ-
ଉଅଛି ଦେଖାଇବାପାଇଁ ଯେବେ ଅବଦାନକ
ହେବ ତେବେ ବଦଳିମେଣ୍ଟ ଅନୁକୂଳ ମାଲ-
ପାଇଁ ସୁଯୋଗ କରାଯାଏ । ନୋଟ ରିଆୟତ୍
ନାହିଁ ବୋଲି ଅବଧି ଅନୁକୂଳମାନଙ୍କର ଉତ୍ପାଦ
ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ନାହିଁ ଉତ୍ପାଦିତ ହେଉଥିବା ସୁବ୍ୟ-
ସ୍ତ୍ୟା ମତ୍ତା ହେବାର ଦେଖାଯାଏ ଓ ପ୍ରତିମାସ
ଅଧିକ ବାଣିଜ୍ୟ ଅସୁଅଛି ।

✓ ସାମ୍ବାଦିକ ସଂବାଦ ।

କଟକ ହାଇସ୍କୁଲ କର୍ମୀମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
ସଫଳତଃ ମାତ୍ରା ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ସେ ସମସ୍ତାୟ
କର୍ମୀମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥ ଟଙ୍କା ଅନୁକୂଳ ଘର
କର୍ମୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖ ହୋଇ ନାହିଁ । ମାତ୍ର
ଘର କର୍ମୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇ
ଅନୁକୂଳ ହେଉଅଛି । ଏଥିପାଇଁ ବ୍ୟବସାୟର
କଠାଉ ଦେଖାଯାଉଛି ଟଙ୍କା ଉଠାଇବା ବ୍ୟତୀତ
କର୍ମୀମାନଙ୍କୁ କରୁଅଛନ୍ତି ଅନୁମାନେ କରାଯା
ଦେଇ ଯେ ଏସମସ୍ତ ସହାୟତାରେ ଅଧିକ ସମ୍ପାଦନ
କରିମାନେ ପାସାୟନ ଦେଖାକୁ ଭୁଲି କରୁଥିବା
ନାହିଁ ।

ଅଧିକ ୧୦୦୦ ନ ଦେବ ବନ୍ଦ ଅନୁକୂଳ-
ପାଇଁ ସିଲ୍ଲୋକାମରେ କେତେକକ୍ରମେ ଘର
ଦେଖାଇ ଅନୁମାନେ ପଠାଇ ହୋଇ ରହୁ
ହୋଇ ଯାଉଅଛି । ସେ ବନ୍ଦ ଦେଖାମରେ
ଗୋଟିଏ କମିଟି ଥିବାରୁ ଅନେକକ୍ରମେ ଦେ-
ଶୀମରେ ଉପସ୍ଥିତି ଥିଲେ ମାତ୍ର କୌଣସି
ଉପାୟ ନାହିଁ ନାହିଁ ଲାଭାଇ ପାଇଲେ ନାହିଁ
ମାତ୍ର ନ ମାତ୍ର ଅନୁର ଉତ୍ପାଦ ବଦଳି
ପ୍ରସ୍ତୁତକ ଅଛି ।

ପୂର୍ବରୁ ଓ ଏସମସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ର ଶାସକ ବଦଳିବେଳ

ସାହେବ ବିଲକ୍ଷ୍ମ ସିଂହା ବାବୁଙ୍କୁ କେବଳ
ଦେଖାଇ ଅନୁକୂଳ କଲେକ୍ସର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାହେବ
ପୁଣ୍ୟକୁ ବଦଳି ହେଲେ ସେଠା ଉତ୍ପାଦନାର
ଘର ଏହାକୁ ଅର୍ଥକ ହେବ ।

ଉତ୍ତର ଅବଦାନକରୁ ଉତ୍ପାଦକର୍ମୀମାନେ
ଅନେକପ୍ରକାର କୌତୁକ ଦେଖାଇଲେ କିନ୍ତୁ
ସରକାର ନାହାନ୍ତର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବଳିବିଦାନ ଜଣା-
ଯାଏ । ସେ ଉତ୍ତରମନୋହରଙ୍କୁ ହସ୍ତିରେ
ଦେଖାଇ ସିଂହାର କରାଯାଉଛି । ଏହା
ନରେ ଅନେକ ସମ୍ପାଦନ କରି ରହି
ଉତ୍ତରମରେ ଗୋଟିଏ ବାବୁ ରହିଥିଲେ ।
ଉତ୍ତରଙ୍କ ପ୍ରବେଶ ଦେଖାଇବା ବାଟା ଉପସ୍ଥିତ
କୃପଣ ବାବୁଙ୍କୁ ଘରଠାଉନାରେ ସେ ପଲାଇବାକୁ
ବାଟ ଖୋଜି ବୁଲୁଛନ୍ତି ନିମ୍ନମାତ୍ର ବାଟ ଉତ୍ତରେ
ନାହିଁ ଉତ୍ତରଙ୍କୁ ବସ୍ତିକୁ ଅପେକ୍ଷାକୃତ କୃପଣ
ଦେଖି ଦେଖିବାଟେ ପଲାଇବିବା ପାଇଁ ଯେମିତି
ଥାଉଁ ଅଧିକ ଉତ୍ତର ଉତ୍ତରକୁ ଗୋଟି ମାତ୍ର
ଲେକ୍ସରୀର ଦେଲେ ଉତ୍ତରକୁ ଚୁର ଚୁର ଗୋ-
ଲିକେ ଉତ୍ତର ଗ୍ରାଣ ଦେଖିଲେ ବାବୁ ସିଂହାର
କରାଯାରେ ଉତ୍ତର ଯେମିତି ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଅଛନ୍ତି
ଏମନ୍ତ ପ୍ରାୟ ସେସକ ଉତ୍ତରରେ ହୋଇ ନ
ଥାଏ ।

ପୁଲିକାୟା ପୁଲିକାୟା ବଦଳାଇବାମିତ୍ତର ବଦଳା-
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ୫ ୮୦୦ ଟଙ୍କା ଦାନ ମଧ୍ୟରୁ କରି-
ଅଛନ୍ତି ଏକ ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ
ତେଜେ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ହେବ ବୋଲି
ଅଛନ୍ତି । ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମାତ୍ର
ଗୋଟିଏ ୫ ୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି
ଏକମିତ୍ତର ବିକାଶକାରୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଉତ୍ତରକୁ
ଧନ୍ୟବାଦ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ।

ପଞ୍ଜାବରେ ପୁଲିକାୟା ଅନୁକୂଳ ଅନୁକୂଳ
ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି । ଲୁଧିଆନା ଏକ ଅନୁ-
କୂଳରେ ୫ ୮୦୦ ଟଙ୍କା ଅଧିକ ଅଧିକ ଅଧିକ
ମିଳୁ ନାହିଁ ଅନୁକୂଳ ଜଣିଲେ ଏହି ଅନୁକୂଳ
ଉତ୍ତରର କର୍ମୀମାନଙ୍କୁ ୧୦ ଅନୁର ବଦଳିରେ
କିଛି ଟଙ୍କା କର୍ମୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାମିତ୍ତର ଅନୁକୂଳ
କରିଅଛନ୍ତି ।

ଗଜ ଫେବୃଏରୀ ଜା ୧୦ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁକୂଳ
ଲୋକ ଯତ୍ନପ୍ରଣାଳୀର ପୂର୍ବ ହୋଇଅଛି ।
ଉତ୍ତର କ୍ଷମତା ବିଷୟରେ ଏହା ଦୋଳିବାକୁ
ହେବ ଯେ ପଞ୍ଜାବ ବିକଳ୍ୟ ବିଷୟରେ କୃଷି-
ବଦଳିମେଣ୍ଟ ଉତ୍ତର ବିକଳରେ ଅନୁକୂଳ
କରୁଛି ।

ଉତ୍ତର ଅବଦାନକରୁ କଲିକତାକୁ ଅଧିକ
ପ୍ରତିଷ୍ଠାମନ କରିବେ ନାହିଁ । ସେ ଏକାକେଳିକେ
ମାତ୍ରାକରେ ଉତ୍ତର ଅନୁକୂଳ କରିବେ ।

କାଶ୍ମୀରର ମହାନଗର, ମହାନଗର ଉତ୍ତର-
ପୁଣ୍ୟକୁ ଗଣ୍ଡେ ଅନୁକୂଳ ଗାର ଉପକୂଳିକ
ହେଉଅଛନ୍ତି । ଏସରି ଗାର ଅଧିକ ଦେବେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ନ ଥାଉ । ଏହାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରିବାରେ ୧୦୦ ଲୋକ ଦିନାକାର ୩ ବର୍ଷ
ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଅଛନ୍ତି । ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅନେକ
ଗିଲ୍ଡା ତଥ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଅଛି । କାଶ୍ମୀରର ଏହି
ଗାର ୫ ୮୦୦୦ ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟ ହୋଇଅଛି ।
ଏହି ଗାରଗଣ୍ଡିକ ପ୍ରଥମେ ଉତ୍ତରକୁ ପ୍ରଦାନ
ହୋଇଥିଲା ସେ ଉତ୍ତର କରିବାରେ ଅନୁକୂଳ
ହୁଅନ୍ତେ କାଶ୍ମୀର ଗୁଡ଼ା ଏହି ଗାର ମହାନଗରକୁ
ଦେବାକମିତ୍ତର ଉତ୍ତର ବିଷୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କରି-
ଅଛନ୍ତି ।

ପୁଲିକାୟା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇ ପୁଣି କଲିକତାକୁ
ଅଧିକା ମାନସ କରିଅଛନ୍ତି । ସେ କିଛିବନ୍ଦ
ଏକେକାକୀବଦଳିରେ ଧର୍ମ ପ୍ରଭୃତ କରି ଗୁଜୁଆନା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିବେ ।

ଯୋମପ୍ରକାଶର ଅବକଳ ହେଲେ ଯେ ସମ୍ପ-
ଲପତର ଏକବର୍ଷୀ କାଳୀମନ୍ଦିରର ବସ୍ତୁଗଣ
ହୋଇ ଉତ୍ତର ସ୍ତ୍ରୀ ସମ୍ପାଦନାକର ଶିର-
କେତନ କରି କାଳୀକ କରୁଥିବା ଉପକୂଳ
ଦେଖାଅଛି । ଉତ୍ତରରେ ଉତ୍ତରର ହସ୍ତିରେ
ଦେଖି ନପର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଯାହାକୁ
ଅଗରେ ଦେଖାଇ ଉତ୍ତରକୁ ହଜାହଜ କରା ।
ପରିବେଶରେ ଉତ୍ତର ଯୋର ଅନୁକୂଳ ଦାନ
ଏହି କଲିକତା ଏକ ବୃକ୍ଷଭୂମରେ ଉତ୍ତର-
କୃପଣ ପ୍ରାଣକାମ କରିଅଛି । କୃଷି ଏବେ-
ରେ ଏହିବକଳ ଉତ୍ତରକ ଫଳ ଉତ୍ତରକ
କରୁଛି ।

ଜାନକୀବାରୁ କମେଣ୍ଟରୁ ଗଜ ଉପକୂଳମାତ୍ର
ଜା ୧୨ ରାଜ ମାର୍ଚ୍ଚରେ ସମ୍ପାଦ ଅଧିକ
ଯେ ସେଠାରେ ଏକପ୍ରକାର ଉତ୍ତରର ମହାନ
ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନପର ମାତ୍ରରେ ଉତ୍ତର
ଉତ୍ତର କରିଥିଲା ଏମନ୍ତ ବି ଏସମାସ ମଧ୍ୟରେ
ସେଠା ବିକଳି ଅଧିକକ୍ରମେ ଲୋକ ମଧ୍ୟରୁ ଏକସ-
ହସ୍ତ ଲୋକ ମରଗଲେ । ଏଥିରେ ଲୋକମାନେ
ଅନୁକୂଳ ଉତ୍ତରରେ ହେଲେ ଓ କିଛି କାର-
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହାଟ ବାଟ ବନ୍ଦ ଓ ଘରେ ଜାତି କରାଟ
ପ୍ରଦାନ ।

ପିବେକପୁରରୁ କିଶୋ ମହାନଗର ନାଗର-

ମୂଳକୁ ଶ୍ରୀମତୀ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟରୁଲ ସାହେବ
 ଗୃହ୍ୟତ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଉକ୍ତ ନଗରର
 ସଂସାର କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ବିକାସନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ
 ଏ ମହାନପୁ ଅଗ୍ରତମ୍ଭ ଯତ୍ନ କରୁଥିବା ଏବଂ
 ଲକ୍ଷ୍ୟରେ କଲର କ୍ଷେମକରନ ଛାମରେ ଏଗାର
 ସହସ୍ର ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ କରି ସାଧାରଣ ଉପକାରଣେ
 ବୋଧିଏ ପଦ୍ମାପୋଷଣ ନିର୍ମାଣ କରି ଦେଇଥି-
 ବାର ଏହାକର ଏକପ ସମ୍ମାନ ଦେଇଅଛୁ ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ମାତ୍ରାକ ଲେଖଣୀ ଯେ କାର-
 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଗଣ କରୁବାପାଇଁ ରକ୍ତପୁଷ୍ପ ଅଳମ
 ଯାହାକର ସମସ୍ତ ଦେଶୀ ସରକାରୀ ଦୋର-
 ଅଛୁ । ଏ ଗୃହ୍ୟକା ପ୍ରଦର୍ଶନ ରକ୍ତପୁଷ୍ପ
 କ୍ଷେମକରନ ଏକଲକ୍ଷ କର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ପରଗୋଧ
 ହେବ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଉକ୍ତପୁ ଏଥିରେ ସମ୍ମତ
 ଦୋରଅଛନ୍ତି । କଳିକା ଗୁଜାଳ ଦେଶ
 ସରକାରୀ ସାଇ ଏକପ କୁଟ୍ଟ ଉପାୟ ଦେଇ
 ନାହିଁ କାର୍ଯ୍ୟ ?

କମ୍ପାନୀର କର୍ମେ ଦେବାୟ ସମ୍ମାନକ ବୋଲନ୍ତି
 ଯେ ଉତ୍କଳ ଅଭିବର୍ତ୍ତନା ନିମିତ୍ତ ସେଠାରେ
 ଯେମନ୍ତ ଅଧୋକନ ହେଉଅଛୁ ସେଥିରୁ
 କ୍ରମା ଯାଏ ସେ କଲକତାରୁ ବଳି କରି ଧନ
 ସାମ ଲେବ । କମ୍ପେରରେ ଧନନାକୁ ବ୍ୟକ୍ତି
 ଅଧିକ ଶୁଭାର ଏକଥା ଅବଜ୍ଞତ ବୋଧ ହେଉ
 ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟରୁଲ ସାହେବ କଥାକ
 କରୁଅଛନ୍ତି କି ସେମାନେ କୌଣସି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ-
 କର୍ମନିକ୍ଷା ଅପତା ଭଲ ନିମିତ୍ତ ବୁଝି ଜାଳ ସାଇ
 ସକଳବାସ ଭର ସେଠାରେ କର୍ମ କଲାଇବେ ଓ
 ସେଠାରେ କର୍ମ କରିବା ସାଇ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟରୁ
 ଅଛୁ ହୋଇ ନ ଥିବ ସେହୁକେ ସରକାରର
 ଅଧିକା ବ୍ୟୟ ନ ପଡ଼ିଲେ ତାହାକୁ ଉକ୍ତ ପଦାର
 କୌଣସି ହାନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅନୁମତି
 ଦିଆଯାଇପାରେ । ଏ ଅଛୁ ଦୋଷ କୂଳର
 ଅନେକ କର୍ମକରିକର ସକଳକାମର କରୁଥା
 ହେବ ।

କଲକତାମନ କରୁବାବ୍ୟୟ ଏଣିକି ଖୁବପ୍ରା
 ହେଉଣି । ସୁପକ କଳପ୍ରମାଣୀ ବୋଲ ହେଲରୁ
 ଏ ଉପକାର ଦେଇଅଛୁ । କମ୍ପେରରୁ ଉତ୍ତ-
 ରେପ ଟ୍ରାକ୍ଟରର ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାକରେ
 ସିଦ୍ଧାର ପ୍ରଥମକ୍ଷେତ୍ରର ଭଡ଼ା ୪୦୦ ଟଙ୍କା
 ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛୁ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀର ମିତ୍ରକମିଶନ କମିଟିର ଅଭ୍ୟର୍ଥନା-
 ରେ ଉତ୍କଳଅବି ସହକର୍ତ୍ତା ସମୁଦ୍ଧ ହୋଇ

ଏକ ଧନଦାତ୍ର ମୂଳକ ପଦ ପ୍ରେରଣ କରୁଅଛନ୍ତି
 ତାନଦେବଦାସିକର ନୁତନବର୍ଣ୍ଣାବନ୍ଧୁ ଗଲ
 ଫିକ୍ସବର୍ଣ୍ଣାବନ୍ଧୁ ତା ୧ ରଜରେ ପଡ଼ିଥିଲା
 ବର୍ଣ୍ଣାବନ୍ଧୁ ଦନକୁ ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ସକ୍ଷମପ
 ଜ୍ଞାନକର ଜାଣିଲସ୍ମାନ ବନକରନ୍ତୁ ।

କମିଶନର ଓ ପ୍ରକାର ଅଇନ ଅର୍ଥାତ୍ ସନ
 ୧୮୭୯ ର ଅଠଅଇନ ଅପ୍ରେଲମାସ ତା ୧୯୧୧
 ରେ ଉକ୍ତବା ବି ହେଟନାଗସ୍ତର କ୍ରତା ବଳଭା-
 ପ୍ରଦେଶର ସକଳ ହାନରେ ପ୍ରକଳ ହେବ ।

ଅଥ ଅଖିଦାର ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଅଲଞ୍ଜନର
 ଗୁଜା ଅଜନୁ ଅପରମିତ ବ୍ୟୟକର ବହୁହର-
 କରରେ ପଡ଼ି ରୁନ୍ତୁ । ଗଜଗାସିଦ୍ଧକରେ ଟଙ୍କା
 ୫୮୮ ନାହିଁ ଓ ରକରମାନେ ଦେଲେକନ ହେଲ
 ଦେଲନ-ପାଇଁ ନାହିଁ ଏଅଜେ ମହାଜନମାନେ
 ଗୁଜାକୁ ବେଦି ରହିଅଛନ୍ତି । ଅପରମିତ ବ୍ୟୟ
 କେବଳ ଉତ୍କଳଗୁଜାକର ଧର୍ମ ନୁହଇ ।

ଫେଲିକସ୍ତର ଲେଖଣୀ ଯେ ପଣ୍ଡିତ ହରହରଦାସ
 ପୁଣୀ ସଂସ୍କୃତମାନର ପଣ୍ଡିତ କଲକତାକୁ ସିଦ୍ଧାପାଇଁ
 ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି ପୁଣୀର କିଏସ୍ମାକହେ କୁଟ୍ଟ-
 ଏକସାହେକ ମୁଟିନେଇ କରକକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି
 ତାହାକସମ୍ଭରେ ସିଦ୍ଧ । ଏ ପଣ୍ଡିତ ସଂସ୍କୃତ
 ନ୍ୟାୟଗାୟରେ କରୋଷ ବ୍ୟୁତ୍ତି ନୁତନକଥା-
 ଶୁକ୍ର ମଧ୍ୟ ଇଂରାଜୀ ଶିକ୍ଷ ଓ ଲିଖନକାମାକ
 ତାହନ୍ତି । ପଣ୍ଡିତକ କଲକତା ସିଦ୍ଧାର ତଥା
 ଏକେ ସରକ ବନଜି ଏକଠାରେ ଅନୁମାନେ
 କାର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ । ଅନୁ ସୁଶିକ୍ଷୁ ଯେ ତାହାକର
 ସିଦ୍ଧାର ମନହୁଥିଲା ତନ୍ତୁ ପଞ୍ଚାଳ କେବଳ
 କମ୍ପେର ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସିଦ୍ଧାର ପ୍ରିର ହେଲ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀର ଅବିଶ୍ୱବା ତାରତାକ ସମ୍ପାଦକ
 କ୍ରମା ଗଲା ଯେ ଉତ୍କଳକର୍ମର ସେନାପଳ
 ଅନେକ ଉପା ହେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଅଛି
 ମାତ୍ର ଅବଧି ବୁଝି କରୁଛି ହୋଇ ନାହିଁ ।

ପ୍ରେ ର ଭ ସ ସ

ମାନବର ଶ୍ରୀମତୀ ଉତ୍କଳସମିତି ସମ୍ପାଦକ
 ମହାଗୟ ସମାପେଷ
 ମହାଗୟ ପୁକେ ସଂସ୍କୃତ ପାଠଗାଳ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
 ମେଣ୍ଟ ମୁଲ ବାରଦାନ ଉଠାଇଦେବା କଷ୍ଟ
 ଅପେକ୍ଷେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକାଶ କରିବା ହୋଇ-
 ଥିଲେ ଉତ୍କଳସମ୍ପଦ ରକ୍ତ ହେଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ-
 ସ୍ଥାନରେ ପାଠଗାଳ ଥିଲ ସେହୁସ୍ଥାନରେ ରକ୍ତଲ

ମାତ୍ର ଏହି ଅବକାସରେ ଶ୍ରୀମତୀ କଲେକ୍ଟର
 ସାହେବ ପାଠଗାଳ ନିର୍ମାଣ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ମନେ-
 ଯୋଗପଦକ ବୋଧିଏ ଟଙ୍କା କରୁଥିବା
 କମ୍ପେରରେ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଯେପରିମାନେ ପ୍ରକ୍ତ
 ପ୍ରକାଶ କରି ଦବାନୀତା ପ୍ରକାଶ ପୁକେ ଉପ-
 ସ୍ତୁକ୍ତ କଷ୍ଟେ ଦାହାସ୍ୟ ପ୍ରକାଶକରଅଛୁ ।
 ତାହା ପ୍ରକାଶକର ନାସ୍ତର କରିବାହେବେ ଉକ୍ତ
 ଶ୍ରୀମତୀ କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ୪୦୦ ଟଙ୍କା

- " କଳକତା ସାହେବ ୪୦୦
- " ମହନ୍ତ ହୟଶାକ ଦାସ ୪୦୦
- " " କାନ୍ତସୁଣ ଦାସ ୪୦୦
- " " ମୋହନ ଦାସ ୪୦୦
- " ଗୋପାଳଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରୋପାଧ୍ୟାୟ ୪୦୦
- " ଶ୍ରୀମ ସାହେବ ପୁଲସ ପୁସ-
 ରକ୍ତେଶ୍ୱରୀ ୪୦୦

ଗାଏ ୪୦୦ ଟଙ୍କା
 କଲେକ୍ଟର ପୁଷ୍ପଲିଖିରେ ଅବକାସପାତି କ
 ହେବାର ଅବକାସ ଓରଠାରେକର ପ୍ରାଦୁର୍ଭବ
 ହେଉଅଛି ।
 କମ୍ପେର
 ଶ୍ରୀ ବିକ୍ରମଚାନ୍ଦ ସମ୍ପଦ
 ପୁଣୀ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଅମ୍ଭ ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ ଏକ ମଞ୍ଜଳ ଗୁରୁହାତ
 କମ୍ପା ଓ ଚନ୍ଦ୍ରହାତ ଗୋଡ଼ା ଓ ଚନ୍ଦ୍ରହାତ ଗୁଣ-
 ର କଲାରକର ମୁଖ କରକର ପାଲଟା କ
 ଉକ୍ତରେ ପୁରୁଗୋଟି ମାଳକନ ଓ ତମର କର
 ଓ ଗହ୍ୟ ଓ ଭବରେ କୁମାମତା ଥାଏ
 ୪୮୦ ନା ମୁଲରେ ବହୁପାଥେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ।
 ଯାହାକର ନିଷ୍ଠ କରବାର ଭଜା ଥାଏ ତେ
 ଅମ୍ଭର ଗଜାମନରୁ ବସାଠାରେ ଅନୁପମ
 କଲେ ପାଇଁ ପାଉବେ ମାତ୍ର ମୁକ୍ତ ନଗର ତେ
 ବାକୁ ହେବ ।

୨୩୨୦ ଶ୍ରୀଅର୍ଚ୍ଚକର ବର
 ଶ୍ରୀ ସା । ଗଜାମନର ସହର ବହୁ

ଏହି ଉତ୍କଳସମିତି ସହର କଟକ ପୂର୍ବା-
 ମହାର କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ-କୁମ୍ଭାଳକ ସହାନୟନେ
 ପ୍ରକାଶ ଓ ପ୍ରକାଶ ହେବ ।

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶୁକ୍ର
ସପ୍ତମୀ

ଭାରତୀୟ ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୯୩୭ ମସିହା । ମୁ. ଚୈତ୍ର ଦ୍ଵାଦଶ ୧୯୩୭ ସହାୟକ ଗଣନା

ଅଗ୍ରମ ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ଦର୍ଷନ୍ତ ୫୭
ମଫତଲ ସାଇଁ ଡାକମାତ୍ର ୫୩

ଦେଶରେ ଥିବା କଳାକାର ଲୋକ-
ମାନଙ୍କୁ ଉପକାରଣ ପଦ୍ଧତିରେ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବା
ପାଇଁ ନୀତିନେତ୍ରୀ କୁମ୍ଭୀରୀ ହିରକରି ଅଭିଳାଷ
ଦେଖାଯାଇଛି । କଳାକାରମାନଙ୍କୁ କଳାକାର
କର୍ମ ବନ୍ଦୀ ଗଣନା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କଳାକାର
ମାନଙ୍କୁ କଳାକାର କର୍ମ ବନ୍ଦୀ ଗଣନା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।
କଳାକାରମାନଙ୍କୁ କଳାକାର କର୍ମ ବନ୍ଦୀ ଗଣନା କରିବା
ଉଚିତ ନୁହେଁ । କଳାକାରମାନଙ୍କୁ କଳାକାର କର୍ମ ବନ୍ଦୀ
ଗଣନା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କଳାକାରମାନଙ୍କୁ କଳାକାର
କର୍ମ ବନ୍ଦୀ ଗଣନା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କଳାକାରମାନଙ୍କୁ
କଳାକାର କର୍ମ ବନ୍ଦୀ ଗଣନା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦରେ ଲିଖିତ । ଏଥିରେ ଅପାରାଧୀ ଏହି
ଲିଖିତ ହେଲା ଯେ ଦେଶରେ ଥିବା ଅମଳ
କାଳୀର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ପ୍ରମାଣ ହେଉଛି । କିନ୍ତୁ ଦେଶକୁ
ଅଲଗାମାନଙ୍କର ବଡ଼ ମନୋବଳା ସହଅନ୍ତ
କରୁଥିବୁ ଓ କର୍ମଳି ଏକାଦେଲକେ ପହଞ୍ଚାଇ
ଏକାକାର ଭାବ ରକ୍ଷାପାଇବାର ବାଟ ନାହିଁ
ମାତ୍ର କଳାକାରମାନଙ୍କୁ କଳାକାର କର୍ମ ବନ୍ଦୀ
ଗଣନା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କଳାକାରମାନଙ୍କୁ
କଳାକାର କର୍ମ ବନ୍ଦୀ ଗଣନା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।
କଳାକାରମାନଙ୍କୁ କଳାକାର କର୍ମ ବନ୍ଦୀ ଗଣନା କରିବା
ଉଚିତ ନୁହେଁ । କଳାକାରମାନଙ୍କୁ କଳାକାର କର୍ମ ବନ୍ଦୀ
ଗଣନା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କଳାକାରମାନଙ୍କୁ କଳାକାର
କର୍ମ ବନ୍ଦୀ ଗଣନା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

କଳାକାରମାନଙ୍କୁ କଳାକାର କର୍ମ ବନ୍ଦୀ ଗଣନା କରିବା
ଉଚିତ ନୁହେଁ । କଳାକାରମାନଙ୍କୁ କଳାକାର କର୍ମ ବନ୍ଦୀ
ଗଣନା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କଳାକାରମାନଙ୍କୁ କଳାକାର
କର୍ମ ବନ୍ଦୀ ଗଣନା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କଳାକାରମାନଙ୍କୁ
କଳାକାର କର୍ମ ବନ୍ଦୀ ଗଣନା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।
କଳାକାରମାନଙ୍କୁ କଳାକାର କର୍ମ ବନ୍ଦୀ ଗଣନା କରିବା
ଉଚିତ ନୁହେଁ । କଳାକାରମାନଙ୍କୁ କଳାକାର କର୍ମ ବନ୍ଦୀ
ଗଣନା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କଳାକାରମାନଙ୍କୁ କଳାକାର
କର୍ମ ବନ୍ଦୀ ଗଣନା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କଳାକାରମାନଙ୍କୁ
କଳାକାର କର୍ମ ବନ୍ଦୀ ଗଣନା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।
କଳାକାରମାନଙ୍କୁ କଳାକାର କର୍ମ ବନ୍ଦୀ ଗଣନା କରିବା
ଉଚିତ ନୁହେଁ । କଳାକାରମାନଙ୍କୁ କଳାକାର କର୍ମ ବନ୍ଦୀ
ଗଣନା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କଳାକାରମାନଙ୍କୁ କଳାକାର
କର୍ମ ବନ୍ଦୀ ଗଣନା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

କଳାକାରମାନଙ୍କୁ କଳାକାର କର୍ମ ବନ୍ଦୀ ଗଣନା କରିବା
ଉଚିତ ନୁହେଁ । କଳାକାରମାନଙ୍କୁ କଳାକାର କର୍ମ ବନ୍ଦୀ
ଗଣନା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କଳାକାରମାନଙ୍କୁ କଳାକାର
କର୍ମ ବନ୍ଦୀ ଗଣନା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କଳାକାରମାନଙ୍କୁ
କଳାକାର କର୍ମ ବନ୍ଦୀ ଗଣନା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

କଳାକାରମାନଙ୍କୁ କଳାକାର କର୍ମ ବନ୍ଦୀ ଗଣନା କରିବା
ଉଚିତ ନୁହେଁ । କଳାକାରମାନଙ୍କୁ କଳାକାର କର୍ମ ବନ୍ଦୀ
ଗଣନା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କଳାକାରମାନଙ୍କୁ କଳାକାର
କର୍ମ ବନ୍ଦୀ ଗଣନା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କଳାକାରମାନଙ୍କୁ
କଳାକାର କର୍ମ ବନ୍ଦୀ ଗଣନା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ଦେହର କାଳ ଅଣି ସ୍ଵଚ୍ଛନ୍ଦରେ ଲଗାଇ
 ଶ୍ରେଣୀ ଦେବା ଭଳି ଅତି କଞ୍ଚି ନୁହଇ ।
 ଯେବେ ଏକଥରର ଅଧିକ ନ ହୁଅନ୍ତା ତେବେ
 ଭଲ ବ୍ୟକ୍ତି ମନୋମାଳ ହୁଅନ୍ତା ଓ ଏକ
 ଲୋକକୁ ଯାହାକି ବସନ୍ତ ଶ୍ରେଣୀ ଦେବ
 ନ କରିବାର ଦେଖା ଯାନ୍ତା ନାହିଁ । ବସନ୍ତର
 କାଳ ଭଲ ଶ୍ରେଣୀ ଜାଣି ଦେବାର ସଫଳ
 ଉପାୟ ନ ଥିବା ଓ ଯେଉଁଠାରେ
 କେତେ ଲୋକ ଟିକା ଦେଇ ଥାନ୍ତି ସେଠାରେ
 ଉଚ୍ଚାବସନ୍ତ ଦେବାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖା ଯିବାର
 ଏ ଶ୍ରେଣୀକୁ ସଂହାରଣ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।
 ଦେହର ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଦେବାର ସଫଳ ଥିଲେ
 ଅନ୍ୟ ଉପାୟକୁ ଲୋକେ ସେ ଶ୍ରେଣୀକୁ ଅଣାଇ
 ଯାଉନ୍ତେ ।

ଭଲ ସମୟରେ ଯାହା ହେଉ ମତକ
 ଦେଲେ ଦେଖାଯି ଟିକା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟକର
 ନୁହଇ ଉଚ୍ଚସଫଳରେ ଏହାକୁ ଶ୍ରେଣୀକୃତ
 ହୁଅଇ । କୌଣସିଠାରେ ବସନ୍ତଶ୍ରେଣୀ ମତକ
 ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ତତ୍ତ୍ଵଗବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍କଳ
 ଟିକା ଦେଲେ ମତକ ନିଦାରଣ ହୋଇପାରେ
 ଯେ ସେ ସମୟରେ ଦେଖାଯି ଟିକା ଦେଲେ
 ମତକ ଅଧିକତର ସଫଳିତ ହେବ । ଅତିଏକ
 ଉତ୍କଳ ଟିକା ବସନ୍ତଶ୍ରେଣୀର ଯଥାର୍ଥ ନୀରବ
 ଅଟଇ ଏବଂ ଦେଖାଯି ଟିକା ଦେବଲୋକେ
 ଶ୍ରେଣୀ କରବାର ଉପାୟ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଉତ୍କଳାଳର ନେତ୍ରିକ ତାଙ୍କୁ ମୋକ୍ଷଣ-
 ଲକ୍ଷ୍ୟ ମୁକ୍ତଦେବୀର ବାଣୀ କାଳୀପଦ୍ୟ ବାଦ୍ୟର
 ଉତ୍ତରପରେ ଏକାଂ କିମ୍ପା ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଏକଟି ଗୋଲମାପକୁ ପୁଣ୍ୟକୁ ବସୁତଯାବା
 ଅନିଅଛନ୍ତି ଓ ଓଲଟାଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେହି-
 ପରି ବୁଝି ଦେଖାଯାଏ । ଜଗନ୍ନାଥ ସଫଳ ଏକ
 କଟକଲର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଏଶ୍ରେଣୀର
 ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ବୋଲିଅଛି । ଅନାଲେ ବଡ଼ଶର
 ଓ ଗ୍ରାଣ୍ଟ ଦେବୀର ବୋଧ ହୁଅଇ ଏଶ୍ରେଣୀ
 ଏଠି ବୁଝି ଅଛି ।

ଅନୁମାନେ ଅତି ଅନନ୍ଦର ସହଜ ଗ୍ରହଣ-
 କଲି ଯେ ଅନୁମାନଙ୍କର ବସନ୍ତର ଶ୍ରୀମୁଖ
 ବୁଦ୍ଧିପା ସାହେବ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟମାୟ ତା ୧୦ ରିଶ
 ଉତ୍କଳବର୍ଷରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ସେହିମାସ

ତା ୧୧ ରିଶ ମାର୍ଚ୍ଚ ଏକମସିହାରେ ପ୍ରବେଶ
 ହୋଇ ପାଉଛି ।

ବାଲେଶ୍ଵରର କଲେକ୍ଟର ଶ୍ରୀମୁଖ ବିମ୍ବ
 ସାହେବ ଉତ୍କଳର ଗାଧାରଣ ଶିକ୍ଷାଦାନ
 କମିଟିର ସଂଗଠନକ୍ରମରେ କିମ୍ପା ହୋଇ-
 ଅଛନ୍ତି । ବହୁକାଳ ଦେଲି ଜିଲାର ପ୍ରଧାନ
 ହାକିମ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଣୟକରବାର ଦେଖାଯାଉ
 ନ ଥିଲା । ଶ୍ରୀମୁଖ ବିମ୍ବ ସାହେବ ଜିଲହାକିମର
 ସମସ୍ତକାର ଅପରାଧରେ ରାଜ୍ୟ ଏକାର୍ଯ୍ୟ
 ପ୍ରଣୟକରବାର ଶିକ୍ଷାଦାନ ଚଷମରେ ତାହାକର
 ବସେଷ ଅନୁରୋଧ ଥିବାର ପ୍ରକାଶ ହେଉଅଛି ।

ଗଞ୍ଜ ମଙ୍ଗଳବାର ବଡ଼ଜଙ୍ଗଲର ସରକାର ନ୍ୟା-
 ଘାଟମାନ କଲମ ହୋଇଥିଲା ଏଥିରେ ମହାନନ୍ଦ-
 ଦାସ ୫୫୦୦୦ ଟା ଓ କାଠଯୋଡ଼ି ୫୧୦୦୦ ଟାରେ
 ଉତ୍କଳ ହୋଇଅଛି । ନଗ୍ଗବକଳେଇଁ କାଠ-
 ଯୋଡ଼ିବାର ମୂଲ୍ୟ ଏତେ ଉଚ୍ଚାଦେଲି ନୋ-
 ହଲେ ଏଘାଟ ଗୁଣେ ମହାନନ୍ଦଦାସର ଅଧିକ
 ମୂଲ୍ୟରେ କଲମ ହେଉଅଛି ।

ଅନୁମାନେ ପୁଣ୍ୟର କୌଣସି ବହୁତା
 ଅବଗତ ହୋଇଅଛି ଯେ ଶ୍ରୀମୁଖ ବନ୍ଧୁବେଲ
 ଗାହେବ ବିକଳକୁ ସିଦ୍ଧା ସମୟରେ ପୁଣ୍ୟର
 ଅମଳ ମୁକ୍ତାବଳୀଠାରୁ ଯେଉଁସି ବିପାୟ
 ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତି ତାହା ଅତି ପ୍ରଶଂସନୀୟ
 ଅଟଇ ମୁକ୍ତ ରମାନେ ତାହାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ ପାଇ
 ଅଧିକାଞ୍ଚ ସେ କହଲେ କି ଅନୁ ଯେ କିଛି
 ଦୋଷ କରିଥିଲେ ସେ ସବୁ ଅମୂଲ୍ୟ କ୍ରମା କରିନି
 ଅନୁ କାଣି କରି ଦେବେ ଦୋଷ କରି ନାହିଁ
 କିନ୍ତୁ ଉଚ୍ଚସଫଳରେ ଥିବାର କେବେ କିଛି ଉଚ୍ଚ
 ହେଉଅଛି । ଅମଳମାନଙ୍କ ସେ କହଲେ କି
 ଅନୁ ପୁରୁଷର୍ଥ ପାଇ ବିଲଭକୁ ଯାଇଅଛି
 ସେଠାରେ ବିଶାଳ କରି ଅଧିକା ଅନୁମାନେ
 ଅନୁକୁ ଅଗାଧାର କରି । ଅହା ! ଏଥିର
 ବଳଦେଲିସାହେବଙ୍କର କେତେ ଉଦାର ଓ
 ସାଧୁସ୍ଵଭାବର ଧର୍ମକର୍ମ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଅଛି ।
 ଏମନ୍ତ ହାତମ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଥାଏ ସେଠା-
 ଲୋକଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥାନ ମଣ୍ଡ ।

କେତମେଓ ବିଲଭକୁ ଗମନ କରିଅଛନ୍ତି ।
 କଲିକତାସ ତା ୨ ରମ୍ପରେ ବସେଇରେ
 ସମ୍ପ୍ରତିଥିଲେ ସେଠାରୁ ଯାହାକିରେ ଉଲଟକୁ
 ବସେ ଅଗମି ନବପୁରମାସରେ ଉତ୍କଳବର୍ଷକୁ
 ଅଧିକାର କଥା ଅଛି ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ପ୍ରଧାନ ସପରାଆନ ଓ ଷାସୋ-
 ଟିକଲେକ୍ଟରମାନଙ୍କ ଦେଖନ ବୁଝିର ପ୍ରସାଦ

ହୋଇ ସେକ୍ଟରୀ ଅବଶ୍ୟେକ୍ତ ବିଭୁର୍ଥେ ପଠା
 ଯାଇଅଛି । କାଲର ଗଠ ବିବେଚନାରେ କି
 ହେବ ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ

ହାଇଦରାବାଦର ଅମରଗଞ୍ଜ ନଗରରେ
 ଗୋଟିଏ ଜିରାଜାଘର କମିଶନ କମିଟି ଗବର୍ଣ୍ଣ-
 ମେଣ୍ଟା ଇଣ୍ଡିଆ ୫ ୫୦୦୦ ଟା ମାନ ଦେବାକୁ
 ପ୍ରକାଶ କରିଅଛି ଓ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କାଥଲକ
 ଅରକ୍ଷ ବାଳକାଳପୁର ବାହାରିଆର୍ଥେ ମାସିକ
 ୫୨୫ ଟା ଦେବାକୁ ସମ୍ମତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
 ଭରତବର୍ଷୀୟଙ୍କ ଧନ ଭୁକ୍ତି ଧର୍ମର ଉପକାର୍ଥେ
 ବ୍ୟୟ କରିବାର ନିୟମ ଅଭିଯୋଗ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟା
 ଶୁଭଲେ ନାହିଁ ।

ଫଉଜଗାଣ୍ଡ ମୋକ୍ଷମା ବୁଝା ଓ ପରସ୍ତା-
 ଦଙ୍କୁ ଶ୍ରେଣୀ ଦେବା ବିଷୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟା
 ବଜାଲି ଯେଉଁ ନିୟମ କରିଅଛନ୍ତି ତାହା
 ଉତ୍କଳ ଶ୍ରେଣୀମର ଫଉଜଗାଣ୍ଡ ଅଦାଲତ ସମ୍ମ-
 ହରେ ପ୍ରତିକ ଦେବା କାରଣ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟା
 ଉତ୍ତରୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।

ବକଳାର ଏକାଉଷ୍ଣ୍ୟା କେନରଲ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟା
 ଉତ୍ତରୀକୁ ପ୍ରତି କରୁଥିଲେ କି ସରକାରୀଗୁରୁ-
 ମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକଳ ଗଜଣାଗାମାରେ ସେକ୍ଟରୀ
 ଦାକରେ ୫୫୫ ଅମାନତ କରିବାର ଯେଉଁ
 ସୁଯୋଗ ଦିଆ ଯାଇଅଛି ସେତସୁ ସୁଯୋଗ
 ମୋକ୍ଷକଳ୍ୟାଣୀ ଫେଡ଼ନ ପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ
 ପ୍ରତି ବିକାୟାର ପାରେ କି ନା । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟା
 ଉତ୍ତରୀ ସୁଯୋଗ ଦେବା ପକ୍ଷରେ ମତ ଦେ-
 ଈଅଛନ୍ତି ।

ଫେଲଡ଼ସର ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ
 କଲିକତାରେ ଜଣେ ଅନ୍ଧବସୁଧା ଶ୍ରୀ ପାଗ ପୁର
 ଅଭୁତକା କରିଅଛି । ଏ ସ୍ତ୍ରୀ ଅନ୍ଧବସୁଧରେ
 ଥରେ ବିବାହ କରିଥିଲା । ପୁତ୍ରର ମୃତ୍ୟୁ ହେବାର
 ପୁନର୍ବାର ବିବାହ ବଳ । ବୃତ୍ତସୁଧାମା କିମ୍ପୁର
 ଓ ସଦ୍‌ବି ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବୁଦ୍ଧାକ୍ୟ କହୁବା ଓ ଦେବେ
 ପ୍ରହାର କରିବାର ସେ ଅପଣା ଅବସ୍ଥା ଅତି
 ମନ ମତି ଏକାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇଥିବାର
 ଜଣା ଯାଏ ।

ଉତ୍କଳପଦ ଏକକବନ୍ଧୁ ଜବଲପୁରରେ
 ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ସେଠାରେ ରେଇ ଗ୍ରେଡ଼ ଚଳି-
 ବାର ଅରମ୍ଭ କରିଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।

ମହାଗଞ୍ଜ ହୋଲକାର ଜବଲପୁର ସମନବ-
 ରିଅଛନ୍ତି ସେଠାରେ ସେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟା କେତରଲ
 ଓ ଉତ୍କଳ ସହଜ ସାକ୍ଷାତ ହୁରିବେ ।

ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୨୭

୧୯୨୭

ଭାରତର ମାତୃ ସନ ୧୯୨୭ ମସିହା । ମୁଦ୍ରିତ ଦ୍ୱାରା ସନ ୧୯୨୭ ମସିହା ଗଣନାକାର

ଅଭିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ	୨୫
ବର୍ଷାନୁ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ	୨୭
ମଫସଲ ପାଇଁ ଡାକମାଗୁଲ	୫୩

ଅମୈମାନେ ଦେଖୁ ଅସୁଯ୍ୟାୟ ହେଲେ
 ଯେ ଦେବେଦଶି ବଜଲଭାଷା ଓ ବଜଲ
 ଅକ୍ଷରରେ ଛପାକରଣାସୁ ନଗରର ଦେବେଦ
 ଦୁର୍ଗ ବଜାଳି ଚାହିଁଥିଲେ ଗୁଲର ଶେଢ଼ାକର
 ଯାହାର ଗୋଟାଏ ଗୁଲଅକ୍ଷର । ଉତ୍କଳଭାଷା
 ଯାହାରଦେଇ ବଜରାଷା ଏଠାର ନଦୀଲୟ
 ମାତୃସରେ ପ୍ରଚଳିତ କରବାପାର ଏ ବରଷାସ
 ଚେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାଳ ପାଠନା ହୋଇଅଛି ।
 ଉତ୍କଳମାନେ ନ୍ୟାୟସହକେ ନ ପାର ବୋଧ
 ଦୁର୍ଗର ଏଥର ଅସୁଯ୍ୟାୟର ମାତୃ ପ୍ରକାଶକର
 ଅକ୍ଷର ଚଳୁ ଦେଖୁ ଅସୁଯ୍ୟାୟ କରି ପରି
 ଦେଖରେ ଦେବତାକୁ ଜଣିବାର ପୁଣୀ ନାହିଁ ।
 ଯାହା ହେଉ ଓଡ଼ିଆମାନେ ଗାବଧାନ ହେଉନ୍ତୁ
 ସେମନ୍ତ ମାତୃରେ ପଠ "ନାଉଁକାକଫ ସହ"
 ନ ବଦନ୍ତୁ ।

ଦୋଳଯାତ୍ରା ।

ଅମୈମାନେ ପୁଣ୍ୟର କୌଶଳ ବଜ୍ର ଠାରୁ
 ଅବଦଳ ହେଲେ ଯେ ଏ ବର୍ଷ ଦୋଳଯାତ୍ରାକୁ
 ପୁଣ୍ୟରେ ଚନ୍ଦ୍ରର ଯାତ୍ରା ହୋଇଥିଲେ ପ୍ରାୟ
 ଯାତ୍ରା ଯାତ୍ରା ହେବେ ଏଥିରେ ପର୍ବମା ପୁଣ୍ୟ
 ଓ ନ୍ୟୁ ଅଧିକ ଥିଲେ ଅବଦଳିତା ବଜ୍ରାଲିୟା
 ଯାତ୍ରା ରତ୍ନବାକାରଣ ପଠକାରେ ଭାବିବାର
 ମାତୃ ପୁଣ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ବନ୍ତୁ ସେଥିରେ
 ସେମାନଙ୍କ ରତ୍ନବାକ ବସେଷ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ
 ଯାହା ସେଥିରୁ ଅସୁଯ୍ୟାୟ ଓ ସଂକଳି ଥିଲା ।
 ଯାହା ସହର ଏ ସବୁ ଉଦ୍ୟମରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ

କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନେ ହିତେଷ ଉପାୟ କରିବାକୁ
 ଉଦ୍ୟୋଗୀ ହୋଇଥିଲେ ଜଗଦ୍‌ଗୁପ୍ତଶିଖାରେ
 ସ୍ଥାନ କରିବା ରତ୍ନର ହୋଇଥିବାରୁ ଯେତେ
 ଲୋଗ ହୋଇଥିବ ତାହା ଅମୈମାନେ ବ୍ୟକ୍ତ
 କରି ନ ପାରୁ । ଏଥିପ୍ରକା ପ୍ରକାଶିତ ଏକ
 ପ୍ରେକ୍ଷଣପତ୍ରର ପାଠକମାନେ ଜାଣି ଥିବେ ଯେ
 ଲେଖକଙ୍କ ମତରେ ଏ ପୁଣ୍ୟରେ ସ୍ଥାନ କରିବା
 ବଡ଼ ହେବାରୁ ନଗରରେ ଓଲଟା ହୋଇ
 ଥିଲା ଏ ଅନୁମାନ ନିତାନ୍ତୁ ଅଭାବ୍ୟ ନୁହଇ
 କାରଣ ସାଧନ କରିବା ସକାଶେ ସେମନ୍ତ ରତ୍ନ
 ଚଳର ପ୍ରୟୋଗର ବାଧୋପାଦ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ମଧ୍ୟ
 ସେହିପରି ଅଟଇ ଓ ସରକାର ଦେଖାଯାଏ
 ଯେ କାହାରି ଯେ ନୁହଇ ହେଲେ ସେ ଅନେ
 ଗାଧୋଇ ପଢ଼ଇ ଅଭବକ ଉତ୍ତମ ଜଳରେ
 ସ୍ଥାନ କରିବା ଉଦ୍ୟମରମିତ୍ତ ପ୍ରଥମ ଚିହ୍ନ
 ଅଟଇ ଏ ଚିହ୍ନସାରୁ ବହୁତ ହେଲେ ଉଦ୍ୟମ
 ଗରମରୁ ହାତୀ ହୋଇ ନିମେ ଓଲଟାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ
 ହୋଇପାରେ ଅଭବକ ଅମୈମାନେ ଉଦ୍ୟମ
 କର୍ତ୍ତୃଯେ ନରେନ୍ଦ୍ରପୁଷ୍ପଶିଖାରେ ସ୍ଥାନ କରିବାର
 ବନ୍ଦ ନ କରି ତାହାକୁ ଦେବଲ ସ୍ଥାନ କରିବା
 ପାଇଁ ରଣାୟାର ଓ ଉତ୍ତମ ସାନସୁକଳ ଯୋ
 ବାଉବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟ ହେଉ ।

ଅଦାଲତ ଗର୍ଭର ଅଭିମ ।
 ଚଳିତମାସ ତା ୧୧ ରଖରେ ସନ ୧୯୨୭
 ମସିହାର ଅଭିମ ଜାଣ ହେଲା । ଅଦାଲତ
 ଦେଉଅନ ଓ ନରକଦାସ ପ୍ରଭୃତିରେ ମଦ୍ୟ

ମାର ଗର୍ଭ ନିରୂପଣ କରବା ଏ ଅଭିମର
 ଉଦ୍ୟୋଗ ଓ ଅଦାଲତର ପ୍ରଥମଭାରତୀୟ
 ଏହା ପ୍ରଚଳ ହେବ । ସନ ୧୯୨୭ ମସିହାର
 ୨୭ ଅଭିମଗୁଣ ମଦ୍ୟମା ଗର୍ଭ ବିବେକରେ
 ଅଭିମର ଶୁଦ୍ଧିମାଗୁଲ ଅଭାବୁ ବୁଝି ହୋଇ
 ଲେଖକର ବକ୍ତୃ ହୋଇଥିବାରୁ ସେଥିରୁ ମୁକ୍ତି
 ଦେବା ଏ ଅଭିମର ଭାସ୍ତବ୍ୟ ଓ ଏଥିରେ
 ଯେଉଁସ ମାଗୁଲ ଚିଣା ହୋଇଅଛି ତହିଁରେ
 ସବୁସାଧାରଣ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି । ଅଭିମଦାସ
 ନାଲଗ ଅଠପରିଅ ଦାଗକରେ ହେବ ଏକ
 ଅଦାଲତ ଅଭିମପାଇଁ ଗଠକରୁ ଟ ୨୫ ଅଣା
 ଅଧିକ ପଠକ ନାହିଁ । ନାଲଗର ଭାବଦାଦ
 ହିର କରବାପାଇଁ ନିୟମ ହୋଇଅଛି ଯେ
 ଚିତ୍ରସାଧୀ ବଦୋବସ୍ତି ମହାଲର ସଦରକମା
 ଦତ୍ତଗୁଣ ଭୂମିର ମୂଲ୍ୟ ଧର୍ମସିବ । ଅଭିମପ୍ରାପ୍ତ
 ମହାଲରେ ସଦରକମାର ପାଞ୍ଚଗୁଣ ଓ ଏର
 ବଗିର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭୂମିର ବନ୍ଧୁର ଦର
 ଧର୍ମସିବ ।

ଅଭିମର ଅଭି ବଧାନମାନ ଏତ୍ତଦେଶର
 ଗଜେଟ୍ ଏହିପ୍ରକା ସଂକ୍ଷେପରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କର
 ଅଛନ୍ତି । ଯଥା ।

୧ ଅଭିମ ପ୍ରଚଳିତ ହେଲେ ଅଦାଲତ-
 ପାଠ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତପ୍ରକାର ଗାବଧିପଦାଦରେ
 ଶୁଦ୍ଧି ଲାଗିବ ଯେଉଁବୁଦ୍ଧିରେ ନ ଲାଗିବ
 ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଦେବେଦଶି ପ୍ରଧାନ (୧)
 ଭୂମିର ଗୁଣସୁପ୍ତକାୟ ଦରଶାସୁ (୨) ସରଦା-
 ଶୁ କଳପ୍ରଶାଳାରୁ ଜର ନେବାର ପ୍ରାର୍ଥନା (୩)

କଳ ନେବାର ଅବା ଉପୁଷ୍ଟା କରବା ନିମିତ୍ତ
 ନାସନହାର ପ୍ରକାର ପ୍ରାର୍ଥନା (୪) କରୁଥିଲେ
 ଶ୍ରୀମ ବୁଦ୍ଧି କରବାର ନୈମିତ୍ତିକ ପାଇବା ପ୍ରାର୍ଥନା
 (୫) ବୈଦିକ କରବାର ସ୍ତୁତିମନାମା (୬) ସାକ୍ଷୀ
 କଳବର ପ୍ରଥମ ପ୍ରାର୍ଥନା (୭) ଘୌଡ଼ବାଣୀ-
 ମହତମାର ଜାମିନନାମା (୮) ପୁରୁଷ ଶକ୍ତିରେ
 ଅପରାଧର ଏକଲନାମା (୯) ବନ୍ଧୁର ପ୍ରାର୍ଥନା (୧୦)
 ଶକ୍ତିକର୍ମଶୂରର ଅପାରୋପନ (୧୧) ଗର୍ଭ-
 ମେଣ୍ଡଳ ଦେଖି ଟଙ୍କା ପାଇବାର ପ୍ରାର୍ଥନା (୧୨)
 ଗୌଡ଼ବାଣୀ ଅଥବା ମୁନିସିଧଳ ଅଇନ ଚାରି
 ବୌଦ୍ଧିକ ଟାଙ୍କୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ଭବୁରୁଦ୍ଧେ ଅପା-
 ଲ । ଦେଉଅନ୍ତା ଏକ ଘୌଡ଼ବାଣୀ ଅଦାଲତ-
 ସମ୍ମୁଖର ଅପରାଧର ଖର୍ଚ୍ଚର କର୍ତ୍ତୃମ ଥାଇ
 ଘୌଡ଼ର ଅପାଲକରାଗର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେବ ଏକ
 ରାହା ହେଲେ ଅପାଲକର ଯାଦପୁତ୍ର ଖର୍ଚ୍ଚ
 ସ୍ୱାମୀଦ୍ୱାରା ବୁଝାଇ ଦେଉଥିବ ।

ଦାରିଦ୍ର୍ୟମାତ୍ରା ଦର୍ଶନ ।

ଅନୁମାନେ ଅବଗତହେଲେ ଯେ କଣ୍ଠକ
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମାହାଲ ଦାରିଦ୍ର୍ୟମାତ୍ରା କରେଇ
 ଉପିବାଦ ପୁସ୍ତକକଳନ ଦାରିଦ୍ର୍ୟମାତ୍ରା ଅନ-
 ଲକର ବଡ଼ପୁସ୍ତକ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି ।
 ସୁପ୍ରେମୋଷ୍ଠି ଉଚ୍ଚନିର୍ଦ୍ଦର ଅଜ୍ଞା ଦେଉଅଛନ୍ତି ପୁଣି
 ଏହାକା କରେଣୋର ଯେଉଁମାନେ ନୂତନ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ
 ହୋଇଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଦାମାରିବିନେ ଓ ଶ୍ରୀକୃ-
 ଶ୍ଣ ମହତମାର ପୁରୁଷ ଶକ୍ତିରେ ମାନେ ସେ-
 ଠାରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ହେବେ । ଏବଂ ତମିହାର
 ଚମ୍ପୁ । ଅଥବା ଏଗଣ ସଂସାରର ଗଣ ଏହି-
 ପରି ହେଲେ । ଯାହାର କର୍ତ୍ତାଳ ଫାଟର ସେ
 ଚାହିଁଲେ ଫଳ ଉଚ୍ଚେ ଜାଣିଥିଲୁ ବର୍ତ୍ତମାନକୁ
 ସେହଥା ଅନ୍ତର ହେଲେ ଏବେ କଣ୍ଠକପୁଣ୍ୟ
 ଅଭିଜଣକୁ ଜାଣକରିବାକୁ ହେବ । ଘୌଡ଼ିଏ
 ମହତମାକୁ ସରକାର ଉଠାଇ ଦେଲେ ବୋଲି
 ଦରମାପ୍ରଥମମାନାରେ ଅଭିଜଣିଏ ମହତମା-
 କୁ ଉଠାଇଦେଇ ଅପେ ରହୁବେ । ଯେବେ
 ଏମନ୍ତକର୍ମର ଗର୍ଭମେଣ୍ଡଳ ଛାଡ଼ିବୁ ଅଥଇ
 ତେବେ ତହିଁସେଣାରେ ପାଣି ଉଠାଇବାର
 ପ୍ରୟୋଜନ କ'ଣ ? ଏହାବେଳେ ପୁରୀ-
 ମହତମାକୁ ଉଠାଇଦେବାର ଅଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ
 ତ ସହକ ହୋଇଥାନ୍ତା । ପୁଣ୍ୟ ଲୋକଙ୍କର
 ସଂସାର ଥିଲା ଯେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟମାତ୍ରା ମହତମାରେ
 କରୁନ ନାହିଁ ଏହିବେଳୁ ବେଢ଼ ଉତ୍ତୁଲେକ
 ଦେଠାରେ ବର୍ମ କରିବାକୁ ଯାଇ ନ ଥିଲେ ।

ଦେଲେବର୍ତ୍ତ ହେବ ଏମହତମାର ବେତନକୁଟି
 ହେବାର ଉତ୍ତୁଲେକମାନେ ଚାହିଁଲେ ପୁଣି
 ଏଲେକ୍ସେ ଯେ ଏଠାରେ ଅଧିକ ପ୍ରବେଶ
 ହେବ ଏହା କରୁନାର ଅପର ଅର୍ଥ । ଏଥକୁ
 ବର୍ତ୍ତମାନ ସବୁଠାରେ ଅମଲବର୍ତ୍ତନର ପ୍ରସାଦ
 ହେଉଅଛି ଯେବେ କେହି ସାର୍ବଜାଳର ଚାହିଁ
 ବୋଲି ଅନ୍ୟ ମହତମାର ଅଲକ୍ଷ୍ୟର ଚାହିଁ
 ବାଢ଼ିବେଇ ତାହାକର୍ମରେ ରହଇ ତାହା ହେଲେ
 ଚାହିଁଥିବାର କି ଦମା ହେବ ଅନୁମାନେ
 ସମ୍ୟକ୍ତବ୍ୟକ୍ତି କରି ନ ପାରୁ । ଗର୍ଭମେଣ୍ଡଳ
 କର୍ତ୍ତୃମ ଏହି ଯେ ଘୌଡ଼ିଏ ବନ୍ଧୁ ଏପ୍ରକାରେ
 କର୍ତ୍ତୃମ ହେଲେ ଜଗାର ସେ ଅନ୍ୟ ନ ହେଲେ
 କିମ୍ପା ସେପକ ଉଠି ନ ଖଲେ ତାହାର ବର୍ମ
 ଯାଇ ନ ପାରେ ଓ ଏହାବେତନରେ ଯାହାର
 ବର୍ମ ଉଠିଯାଏ ତାହାକୁ ପୁରୁଷର ଅଥବା
 ସେନସନ ଦେବାର କର୍ତ୍ତୃମ ହୋଇଅଛି ଯେବେ
 ଏକମହତମାର ଚାହିଁଲୁ ଅନ୍ୟମହତମାରେ
 ଏପ୍ରକାରରେ ଚାହିଁଲୁ କରିବାର ଉଚ୍ଚତ ହୋଇ-
 ଥାନ୍ତା ତେବେ ଗର୍ଭମେଣ୍ଡଳ ବାହୁକ ପୁରୁଷର
 ଓ ସେନସନ ଦେଇ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅର୍ଥକଳ-
 ନାକରେ ଖର୍ଚ୍ଚକୁ ହୁଅନ୍ତୁ ? ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମହାଲ
 ହମତମା ଉପିବାଦ ଯାହାକର କଣ୍ଠ ହେବ
 ତାହାକ ଯାଇ ଅନୁମାନେ ଚାହିଁଲେ ଅର୍ଥ ଓ
 ସୁପରୀଂ ଉଚ୍ଚ ନାପୁରୁଷ ସେପକ ତାହାକ
 ହେବାପାଇଁ ମନା ନାହିଁ । ମାତ୍ର କଣ୍ଠକ ପୁଣ୍ୟ
 ଅନ୍ୟକର୍ତ୍ତୃମରେ ରକ୍ଷେପ ଦରିଦ୍ର ବୌଦ୍ଧିକ କର୍ତ୍ତୃ
 ଅର୍ଥଇ । ପୁରୁଷର ଓ ସେନସନ ଚାହିଁ ସେ-
 ମାନଙ୍କୁ ଲୋପ କରିବାର ଯେଉଁକ୍ଷାତ ଅଛି
 ତାହା ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତୁ ଓ ମଧ୍ୟ ଏମନ୍ତ
 ଘୋଷଣା ଦେଉନ୍ତୁ ଯେ ଚାହିଁବାରୁ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ
 ଖାଲିହେଲେ କରୁଣାପୁରୁଷେ ଅପେ ଯାଇବେ
 ତାହା ନ କରି ଯେ ଏକକଣ୍ଠକୁ ଘୋଷିନା-
 ଯାଇ ଅନ୍ୟକଣ୍ଠକୁ ତତ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏ
 କହାତ ନ୍ୟାୟବିଦ୍ କହୁଇ ।

ଓଲଟାଘୋଷର ଚିତ୍ରଣା

ଅନୁମାନେ ଏଥିପ୍ରକାର ସର୍ବସାଧାରଣକୁ
 ତରାଇ ଥିଲୁ ଯେ କଣ୍ଠକମତର ଓ ଅନ୍ୟପାତ
 ହାନମାନଙ୍କରେ ଓଲଟାଘୋଷର ପ୍ରକା ବନ୍ଧି-
 ଅଛି । ଗରପ୍ରାୟ ଏବଦନରେ ବାଢ଼ାବଜାରରେ
 ଚାହିଁକଣ୍ଠକୁ ପୁରୁ ହେଲେ । ଦହାରକୁ ଏବଦନର
 ଅଧିକ ଘୋଷାକେବ କରୁବାକୁ ହୋଇ ନାହିଁ
 ତୁଣ୍ଡର ଚାହିଁଲୁ ଯେ ଅଧିକ ଏ ଘୋଷର ଚିତ୍ରଣା-

ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତୁ ପ୍ରକାମାନେ କୌଣସି ଉପାୟ କରୁ-
 ନାହାନ୍ତି ଓ ଚାହିଁଲୁ କି ପ୍ରକାମାନେ ଏ ଘୋଷର
 ପ୍ରକା ବୁଝାନ୍ତି ତାହା ହାତମତ ଛାଡ଼ିପାର-
 ରେ ଘୋଷକ ଅଧିକ କି ନାହିଁ ସଦେହ
 ହୁଅଇ । ଘୋଷ କରବାର ପକ୍ଷରେ ବେତନ
 ଏହିକ ସାଧନାକ ହେବାର ଦେଖାଯାଏ ଯେ
 ଯାହିମାନଙ୍କୁ ସଦର ଶ୍ରୀକରକୁ ହରଦିଅ ଯାଉ
 ନାହିଁ । ଏଥିକ ଏହି ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ଯେ
 ହାତମତ କେବଳରେ ଓଲଟାଘୋଷ ଏହା
 ଯାହିକପ୍ରାୟ ସଞ୍ଜାତ ହୁଅଇ ଯେମନ୍ତ କି
 ଘୋଷ ଯାହିକ ଚାହିଁ ତାହାକ ଦେହରେ ପ୍ରବେ-
 ଶ କରଇ । ଯେବେ ଘୋଷକୁ ହେଉଥାନ୍ତା
 ତେବେ ଅଧିକ ଲୋକର ପ୍ରାଣରକ୍ଷା ପାଇଁ କିଛି
 ଉପାୟର ପ୍ରୟୋଜନ ନ ଥିଲା । ନବରକୁ ଯାହି
 ଅନୁନାହାନ୍ତି ସତ୍ୟମାତ୍ର ଯାହିକ ପକ୍ଷରେ ଅନ୍ୟ
 ଯେଉଁ ଘୋଷିତମାନେ ଅଧିକରୁ ସେମାନଙ୍କୁ
 ତ ସହକରୁ ଅଧିକାର ରକ୍ଷେପ ନାହିଁ ଓ ତାହାକ
 ସହିତ ଘୋଷ ନଗରକୁ ଅଧିକାର ଦାଧାକି ଅଛି
 ବାହୁବରେ ଯେବେ ଯାହିକ ହେଉ ଏ ଘୋଷ
 ହୁଅଇ ତେବେ ଯାହିକ ସଦେ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ
 ଦାହୋଇମାନେ ବହୁକାଳ ଏପ୍ରକାରେ ରହି ନୁହେଁ
 ଅଧିକରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ ସଞ୍ଜାତ
 ହେବାର ସମ୍ଭବିତ୍ୟେ ହୁଏ ଯଦୁ ଅର୍ଥଇ ଓ
 ଏହା ମାତ୍ରକର ବର୍ତ୍ତୁ ପକ୍ଷକର ଉଚ୍ଚତ କି
 ନଗରରେ ଓଲଟାଘୋଷ ଘୋଷା ପକ୍ଷରେ
 ମନୋଯୋଗୀ ହେଉନ୍ତୁ । ଅନୁମାନେ ଅବଗତ
 ହୋଇଅଛି ଯେ ପ୍ରକା ବାଢ଼ି ଓ ମୋହକରେ
 ଏ ଘୋଷର ଚାହିଁ ପାଇଁ ଶ୍ରୀ ମୁକ୍ତ ମାତ୍ରକୃଷ୍ଣ
 ବାହେବ ଯଦେକ ପ୍ରକାମାନେ ଓଷଧ ବର୍ତ୍ତା
 ତାହାକପ୍ରାୟ ଅଗାଧ ଘୋଷିକ ନିକରଣ କରୁବା-
 ବାହିକ ପ୍ରକୋପପୁରୁଷ ଘୋଷକୁ ପଠାଇଅଛନ୍ତି
 ମାତ୍ର ସହକ ମଧ୍ୟରେ ଏପ୍ରକା ହୁଇ ହୋଇ ନାହିଁ
 ଏଠାରେ ଦାତବ୍ୟ କରୁଣାକର୍ତ୍ତୃ ଅଭିବୋଧ
 ଚାହିଁଲୁ ଚାହିଁବାର ନୁହେଁ କାରଣ ସେଠାକୁ ହସ୍ତର
 ଲୋକ ମାନ୍ତ୍ର ନାହିଁ ଓ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସିଦ୍ଧାର
 ହୁଅନ୍ତା ହୁଅଇ ନାହିଁ ଏହି ବାହୁବର ଘୋଷେ
 ଠାକୁରାଣୀ ଲାଭାର ଘୋଷ ଉପକରଣ ଘୋଷାକୁ
 ଘୋଷାଅଛି ଉପାତ ତାହାକମାନଙ୍କୁ ସିଦ୍ଧା
 ସହକ ମତ୍ର ନାହାନ୍ତି । ଅନୁମାନେ ପ୍ରସାଦ
 ବର୍ମ ଯେ ନବରର ସବରଥାନା ଓ ପ୍ରକୋପ-
 ଘୋଷରେ ଏ ଘୋଷର ଉପକରଣ ଓଷଧ ରକ୍ଷା-
 ଯାଇ ସାଧାରଣ ବିଶ୍ୱାସନପୁଣ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତରାଇ
 ଦିଅଯାଇ ଯେ ଯାହାର ପ୍ରୟୋଜନ ହେବ

ସେ କିମ୍ପାମୁକ୍ତରେ ଅପଣା ବ୍ୟାଧିକଟ ଫାଣ୍ଡିକୁ
 ଶଲେ ଉପସ୍ୟ ସାଜକ ଓ ଉପସ୍ୟ ବ୍ୟବହାର
 କରୁଥିବା ନିୟମମାନ ଫାଣ୍ଡିଠାରେ କାଶିପ ଉପ
 ପ୍ରତ୍ୟେକ ଫାଣ୍ଡିର କନେସୁବଳକୁ ମଧ୍ୟ ଅନେକ
 ଦେଇ ଯେ ଅପଣା ଏକାକୀ ମଧ୍ୟରେ ସେଇ
 ଠାରେ ଚାରିଦେ ଯେ କେତେ ବ୍ୟବସାୟ ହୋଇ
 ଅଛି ତାହାକୁ ଫାଣ୍ଡିର ଉପସ୍ୟ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ
 ଉପଦେଶ ଦେବେ ଓ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କେତେ
 ଉପସ୍ୟ ଗୁଣାଲକ୍ଷ କି ନାହିଁ ଓ ତତ୍ତ୍ୱରେ କି ଫଳ
 ହେବ ଏପ୍ରମୁଥାପଣାଉପରୁ ନିର୍ମୂଳକୁ ତଥା
 ଲାଭେ ଫାଣ୍ଡି ପହଞ୍ଚିବାଲାକ୍ଷର ପୁର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେ-
 ଶାସାବନା ପୁଜାକୁ ସନରେ ବଜାର ଗୁଣାଣି
 ବକାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ଉପରେ ପଡ଼ିଲେ ସୁନର-
 ସ୍ୱପ୍ନେ ଚଳିବ ଅତିବଦ୍ଧ ଏହାର କିମ୍ପା କରଣ-
 କାରଣ ଅନୁମାନେ ଅନୁସୂଚ୍ୟ କରୁଅଛୁ ।

ସାମ୍ପ୍ରାସିକସଂବାଦ ।

କାନ୍ତ କାନ୍ତଚନ୍ଦ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦାୟକ ପୁସ୍ତକର
 ନିର୍ଦ୍ଦେଶକର ଉତ୍କଳ ହିତୈଷିଣୀ ବୋଲନ୍ତି
 ଯେ ଦେବେଶ୍ୱରୀ ଓ ଉପା ଓ କଣ୍ଠକେତେ
 ଏଠା ଚଳାନ୍ତି ବଜାଳି ଓ ଉପାରେ ସଂସାଧାରକ
 ମତର ଏକପ୍ରକାର ବ୍ୟବସାୟ ହେବାର ଦେଖି
 କେ କେ ଅପୂର୍ବ୍ୟ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଅନୁମାନେ
 ହିତୈଷିଣୀଙ୍କ ଅପୂର୍ବ୍ୟ ହେବାର କାରଣ ନିର୍ଦ୍ଦ-
 ପ୍ତ ବୃଦ୍ଧିପାଦ ନାହିଁ ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ଓ ଉପାରେ
 ସଂସାଧାରକ ମତ କାଶିପ ବା ପ୍ରକାଶ କରଣ
 ଏକା ତାହାଲର ପରାଧିକାର ବୋଲି ମନିଅଛନ୍ତି
 ଓ ତାହାକ ଉପ ଅପ ଦେହ କୌଣସି ବ୍ୟସ୍ତରେ
 ଅପଣା ଅଭିପ୍ରାୟ ବ୍ୟକ୍ତିର ପାରମ ନାହିଁ ।
 ଏମନ୍ତ ହେଲେ ଯେଉଁମାନେ ଅପଣା ଅଭିପ୍ରାୟ
 ବ୍ୟକ୍ତିର ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଅପଣା ହୋଇ
 ଅଛନ୍ତି ଏନେକ ନାହିଁ ।

ଗଜ ପ୍ରକାଶିତ ବାଲେଶ୍ୱର ସଂସାରବାହୁକାର
 ଅବସର ହେଲୁ ଯେ ଉକ୍ତ ଲୋ ଧୁଳିମୁହର
 ତେପୁଣି ଲକ୍ଷ୍ମଣକୁ ବାବୁ ବିବଦାସ ନିର୍ଦ୍ଦାୟକ
 ଉତ୍କଳବିକା ଉତ୍କଳର ତେପା କରଣର
 ବାଲେଶ୍ୱର ସହରର ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ତମିକାର
 ମହାକମ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ପ୍ରଭୃତି ତାହାକ
 ନିର୍ଦ୍ଦାୟକ ଲକ୍ଷ୍ମଣକୁ ବାବୁ ବିବଦାସ ଠାରେ
 ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀମାନେ ସେହି
 ଅବେଦନପତ୍ର ଗ୍ରହଣିତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରୟୋଗୀ ବାଲେଶ୍ୱର

କିମ୍ପାମୁକ୍ତ ହସ୍ତରେ ଦେଇ ଅନୁଗ୍ରହ
 କରୁଥିବାର ସେ ଅପଣା ମନ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରକାଶପୁସ୍ତକ
 ଲକ୍ଷ୍ମଣକୁ ବିବଦାସ ହେବକ କିମ୍ପାକୁ ସେଇଣ କର
 ତାଉରେକ୍ତର ଅଟକିମୁହସ୍ତବାହେବକ କିମ୍ପାକୁ
 ପଠାଇବାପାଇଁ ଅନୁଗ୍ରହ କରୁଅଛନ୍ତି ।
 ଦେଖାଯାଉ କି ଫଳ ହୁଏ । ଘରର ଚଳି
 ଯେବେ କୁମ୍ପିର ହେଲ ତେବେ ତାହାକୁ ତତ୍ତ୍ୱ-
 ଦେବାପାଇଁ ବାଲେଶ୍ୱରବାସିମାନେ ଯାହା କର-
 ଅଛନ୍ତି ତାହା ଉଚିତ ହୋଇଅଛି ।

ହାଇକୋର୍ଟର ବ୍ୟୟ ସଂକ୍ଷେପ କରିବାବିଷୟ
 ବକ୍ଷିମେଘ ଉପ୍ରାୟ ପ୍ରଧାନ ଜଜଙ୍କ କିମ୍ପାକୁ
 ପଠାଇ ଦେବା କିମ୍ପା ବକ୍ଷିଜୀର ଫଳର
 ଅଧିକ ମତଦମାରେ କେବଳ ଶାସ
 ଅପିଲ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ନିୟମ କରଣକୁ
 ପ୍ରସାର କରିଅଛନ୍ତି । ତେଲୁଗୁସୁବ ଏଧକୁ
 ଦେଖାଇଅଛନ୍ତି ଯେ ହାଇକୋର୍ଟରେ ଉପସ୍ଥିତ
 ହୋଇଥିବା ୨୨୦୦ ମତଦମା ମଧ୍ୟରୁ ୨୭୦୦
 ମତଦମା ଉକ୍ତା ଅର୍ଥାତ୍ ଚଳିତର ଏକପ୍ରକାର
 ସଫଳ ହୋଇଅଛି ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଦାବ-
 ଅପିଲ ଉଠାଇଦେଲେ ପୁଞ୍ଜିମ ମଲ୍ଲ କରିବା-
 ବ୍ୟାକ୍ତିର ବିଷୟ କ୍ଷେତ୍ର ହେବ ତାହା ସଫଳରେ
 ଅନୁଭବ ହୋଇପାରେ । ବାସ୍ତବରେ ଅନୁ-
 ମାନକ ବିବେଚନାରେ ପ୍ରଧାନ ଜଜଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତାବ
 ହିତୈଷିଣୀ ନହଇ ।

ବୁଦ୍ଧଦେବର ଗୁଜା ବସ୍ତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା
 ବ୍ୟବସାୟ ଅନୁସୂଚ୍ୟ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅବ-
 ଶ୍ୟକ୍ୟତା କଲମାନ ଅପାଇଅଛନ୍ତି । ଗୁଜା ଅତି
 କେତେଗୁଡ଼ିଏ ବ୍ୟବସାୟ ମଧ୍ୟ ଚଳାଇଅଛନ୍ତି ।
 ଯେଉଁ ଦେଲର ଗୁଜା ଦ୍ରବ୍ୟ ଏକେ ବ୍ୟବସାୟ-
 ରେ ଲିପ୍ତ ସେ ଦେଲର ଲୋକମାନେ କେଉଁ
 ଉପାୟରେ ନିର୍ବାହ ହେବେ ବୁଦ୍ଧିବାଳ ହିତ ।

ଚଳିତମାସ ଡା ହି ଉପରେ ପ୍ରାୟ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
 ର ଜେନରଲ ସାହେବ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ
 କୋମ୍ପାଉଁ ଓ ଶାନ୍ତାକର ମନିଅର୍ଡର ଉପେକ୍ତ-
 ର ପଦ ଏକ ନାଗପୁତ୍ର ଲାହୋର ଓ ବିଜର
 ଉପେକ୍ତା କମିଶନର ସହମାନ ଉଠିବ ।

ବୋର୍ଡ ରେବନ୍ୟୁ ଅଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ
 ସରକାରୀ ମହାଲ ନିର୍ଦ୍ଦାୟକର ଉପାହାର
 ପଠାଇବା ସମ୍ପର୍କେ କମିଶନରମାନଙ୍କ ଉଚିତ
 କି ଯେ ହଲେ ଲକ୍ଷ୍ମଣକୁ କୌଣସି ଅପରି-
 ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥାଏ ସେ ହଲେ ଅପିଲର
 ମିଥ୍ୟା ଦେବ ହେବାଉତ୍ତର ଏକମାସ ଗତ ନ

ହେବା ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୋର୍ଡକୁ ଉପାହାର ପଠାଇବେ
 ନାହିଁ ଓ ମିଥ୍ୟାଦେଲେ ଉପାହାର ପଠାଇବା
 ନୀଳରେ ମଧ୍ୟ କମିଶନରମାନେ ଉପସ୍ଥିତ
 ହୋଇଥିବା ଅପରି ଉପାହାରମାନ ବୋର୍ଡର
 ଲାଭକାରୀ ପଠାଇବେ ।

ବୋର୍ଡ ରେବନ୍ୟୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ସରକାରୀ
 ଅଜ୍ଞାକୁ ଉପେକ୍ତର ଉତ୍ତମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କର-
 ଅଛନ୍ତି । କୌଣସି କର୍ମଚାରୀକୁ ଅପଣା ନିର୍ଦ୍ଦେ-
 ଏକ ଡେବୁ ବେନାୟ ଅମଳକର୍ମର ଏକଡେବୁ
 ଉପସ୍ଥିତ ଯାଇ ଏକଡେବୁ ଏକ ପୁଲିସ୍ ସହେ-
 ଥିବାର ଅନୁମତି ଥିଲେ ତାହାକ ଯାଇ ଏକ
 ଡେବୁ ଏକଡେବୁ ଡେବୁଚୋଲଇଗର୍ ବକ୍ଷି-
 ମେଘର ମଞ୍ଜୁର ହେବ । ଏଥିରୁ ଅଧିକ ଡେବୁ
 ହାକିମ ନେବାକୁ ରୁହିଲେ ଅପଣା ହାକିର
 ସେଥିରୁ ବାରବଜାୟ ଗର୍ବ ଦେବେ ବକ୍ଷି-
 ମେଘ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ହାକିମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ
 ଯେଉଁ ଗ୍ରହଣକୁ ବ୍ୟାୟାଏ ସେଥିରୁ ଏକପ୍ର
 ବ୍ୟୟ ବ୍ୟାହ ହେବା ଅନୁମାନରେ ତତ୍ତ୍ୱର
 ନିରାସ ହୁଇ ହୋଇଅଛି ।

ବମ୍ବେରେ ଉତ୍କଳଅବ ବଡ଼ନବଗ୍ଗଙ୍କ ଅବ-
 ମନ ଡାକ ସରକାରୀ ହେବାର ଉତ୍ତମ ଉପାୟ
 ହୋଇଅଛି ସେଠାରେ କୌଣସି ବୋର୍ଡ ଗଣପିଲ
 ଅତିଥିମାନ ନିର୍ମିତ ହେବ ଓ ଗଠନୁମାର
 ସେଥିପାଇଁ ପଲକର ଫଳା ସାନକରିଅଛନ୍ତି
 ଗୁଜ ନିର୍ମିତ ନିର୍ମିତ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ପ୍ରାୟ ହେଲେ
 ଏହି ସମ୍ପ୍ରାଦରେ ଗୁଜର ଶୁଭ ବିଧିବିଧି ।

ଗୋର୍ଡାର ସିଂହାସ ମାନେ ବିପ୍ରୋତାକରଣ
 କରଣର ଅବଗତ ହେଲୁ ପ୍ରାୟ ପୁରୀ ସିଂହାସ
 କରଣ ବାବୁ ରୁ ଅପୁ ଗସ୍ତର ନେଇ ଅନା-
 ସିଂହାସକ ସଙ୍କେ ମିତିବାକୁ ଉପସମ ହରୁଥିଲେ
 କିନ୍ତୁ ସେଠାର ଗାବନକର୍ତ୍ତା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରାଣ-
 ରଣା ହେତୁ ସକା କର ଉପସ୍ଥିତ ଉପାୟ
 ଅଲମ୍ବନ କରିଅଛନ୍ତି । ସେନାକଲ ଉପା-
 କରଣର ପ୍ରସାର ହେଲର ଏମାନେ ଏମନ୍ତ
 କରୁଅଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ଅନୁମାନକ ବକ୍ଷି-
 ମେଘ ସିଂହାସ ଉପା କରିବାକୁ ସାହାସ
 କରନ୍ତି ନାହିଁ ?

ଡାକର ମୋହନଲଲ ସରକାରଙ୍କ ମତରେ
 ଗୁଜାଣୁ କଲରେ ଦନ୍ତ ପଞ୍ଚାସାର କରଣ
 ସ୍ୱାଲୋକକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରକ୍ଷା ପକ୍ଷରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ
 ସାଲକନକ ଅଟଇ ଅତିଏକ ଗାହା ପଞ୍ଚାସାର
 କରଣକୁ ସେ ଉପଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
 ଏଥିକୁ ହିନ୍ଦୁ ପୈତ୍ରି ଅଟ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ସେ

ଜମନ୍ତୁ ନରି ଜାନିଅଛନ୍ତି ଯେ ଗୁଲ ବ୍ୟବହାର-
 ଶୁଣି ଗଣ୍ଡାରର କ୍ଷତ ହେବାର ପ୍ରକାଶ ପାଇ-
 ନାହିଁ ବରଂ ଯେଉଁ ମାନେ ଗୁଲ ବ୍ୟବହାର
 କରନ୍ତି ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା
 କୁଶଳରେ ଥିବାର ଦେଖାଯାଏ । ପୁଣି
 ଗୁଡ଼ାଗୁ ଗୁଲରେ ଦନ୍ତମାର୍ଜନର ପ୍ରଥା ନ ଥିଲା
 କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏପେକ୍ଷା ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
 ଏପ୍ରଥା ଉତ୍ତରୋତ୍ତର ଦରିବାର ଦେଖାଯାଏ
 ଏମନ୍ତର ଗୁଡ଼ାଗୁ ଯୋଗେ ଗଲବରିବାର
 ପୁଣ୍ୟୋଗ ନ ଥାଇ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ କଣ୍ଠା ଗୁଡ଼ାଗୁରେ
 ଦନ୍ତଧାସନ କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ଗୁଡ଼ାଗୁ
 ବ୍ୟବହାରର ଏହି ଗୁଣ ଥିବାର ବୋଲନ୍ତି ଯେ
 ଏଥିରେ ଦନ୍ତମୂଳ ଯାଏ ଯୁଅଇ ଓ ସରହ ନାଶ
 ହୁଅଇ । ଯାହା ହେଉ ସରକାର ମହାଗଣସୂକ୍ଷ୍ମ
 ଜାଗ୍ରତ ହେଲେ ଏ ପ୍ରଥାକୁ ଦୃଷ୍ଟ ବୋଲନ୍ତି
 ସେ ହଲେ ଜାହାଜର କଥା ଗ୍ରାହ୍ୟ ଅଟଇ
 ମାତ୍ର ସାଧାରଣର ବିଶ୍ୱାସ ଏସ୍ତ ଯେ ଜମାରେ
 ବାନ୍ତି ଯାଏ ହୁଏ ।

ହୁଲ ପେଟ୍ରୀ ଅଟଇ ଅବଗତ ହେଉଁ ଯେ
 ଗୁଲଗୁ ସମତୁଳ୍ୟର ନାଚର ସରକାରିଧନ
 ଅଭିପ୍ରାୟ କରିବାର ୭ ବର୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ ଏହି
 ପାଇଅଛନ୍ତି । ସର୍ବସାଧାରଣକୁ ହେତୁ ସରିବା-
 କାରଣ ଏଥାକ ହାଲରେ ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀ
 ଜାଗଜମାନ ଥିଲ ଚାହିଁବୁ ନେତେ ସ୍ତ୍ରୀ
 ହୁକ୍ତିକରି ୪ ୯୦୦ କା ଅପେ ବ୍ୟୟ କରି-
 ଥିଲେ । ଅଳ୍ପ ବେଳର ଉଦ୍‌ବିପାତରେ
 ହୁକ୍ତିକର ଯାକର ହର ଉତ୍ତଳେ ଏସରି ଯାକା
 ହେବାର ଅର୍ଥ୍ୟ ନୁହଇ ।

ବମେଉରେ ଉତ୍ତର ଅବ-ଉତ୍ତରବର୍ତ୍ତକ ପ୍ରବେଦ
 ଉପଲକ୍ଷରେ କଲକତାଗ୍ରାୟ ଗ୍ରେଷ୍ଟର ବାଟ ଓ
 ଦେଇ ଉତ୍ତର ଦୋରଥର ବାଟା ଅଥବା
 ଗୁଜନଗାୟ କାହାରିକୁ ସମ୍ମାନ କରିବାର ହସ୍ତମ-
 ମଧ୍ୟରେ ଅଭେଦବାଦ ଓ ଧାରବାଦ ସ୍ୱଳ୍ପଦେଶି-
 ତ ହେଲ ଏଠାରେ ହେବଲ ବବାହ କାଲରେ
 ଏ ପାର୍ଯ୍ୟମାନ ହୁଅଇ ।

ହୁଲପେଟ୍ରୀ ଅଟ ଅବଗତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ
 ଫ୍ରାନସ ଦେଗରେ ଅସ୍ତ୍ର ମାଧ୍ୟ ହେତକ ନିମଗ
 କୁଟି ହେଉଅଛି । ମତ ବର୍ଷ ଉଚ୍ଚମାସରେ
 ଏକା ପାରିସ ନଗରରେ ୪ ୯ ବୋଡା ଅହାର-
 କମିଟି ବ୍ୟୟ ହୋଇଥିଲ ଏବର୍ଷ ସେହି ଉଚ୍ଚମା-
 ସରେ ୨୮୯ ବୋଡା ବ୍ୟୟ ହୋଇଅଛି
 ଅତିଏକ ଏକ ନଗରରେ ତିନି ମାସରେ ୧୧୮
 ବୋଡା ଉପରହୁ ହେଲେ ।

ହୁଣିମ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ କରତବର୍ଷରେ ସ୍ତ୍ରୀମନ
 ହେଲକିନୁ ସାହଜ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ଶିକ୍ଷକମଧ୍ୟରେ
 କେତେକା ବ୍ୟୟ ହୋଇଅଛି ବିଜ୍ଞାନର
 ସେନାଗୁ ସେଥିରୁ ଏକପର୍ଦ୍ଦ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ-
 ରଲକପାନ୍ ମାରି ପଠାଇଅଛନ୍ତି । ଅନୁମା-
 ନେ ଉରଗାବର ଯେ ଏ ବିଷୟର ବ୍ୟୟରାସଦ
 ଉଦ୍‌ଦେଶରେ ଜାଲକା ପ୍ରସ୍ତୁତହେବାର ଅଜ୍ଞ
 ହୋଇ ନାହିଁ ॥

ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ବିଭାଗର ଗବତ କରିବାର
 ଯେଉଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ହେଉଅଛି ତହିଁ ବିରୁଦ୍ଧରେ
 ଅପରାମତ ପ୍ରକାଶନିତ୍ତ ଜାକାର ସମ୍ମାନ-
 ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏକ ସଭା କରିଥିଲେ । ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ-
 ଟି ଯେ ସର୍ବାପେକ୍ଷା ଦେଗର ଅଧିକ ଅଭିପ୍ରାୟ
 ଏଥିରେ କୌଣସିଠାରେ ଉପମତ ହୋଇ
 ନ ଯାରେ ।

ଅଯୋଧ୍ୟାର ଚାଲକବାରମାନେ ଗୁଣ୍ଡାପୁଷ୍ପ
 ଉତ୍ତର ଅବ ଏତ୍ତବର୍ଷକୁ ଏକପ୍ରକାର ଉତ୍ତର
 ଓ ଏକ ଗାଲ ଉପତୋଦକ ଦେଉଅଛନ୍ତି ।
 ସେଥିରେ ସ୍ତ୍ରୀଗୁମାରିକ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟମଧ୍ୟରତ୍ତ ଅନେକ
 କହାର ହୋଇଅଛି । ସେ ଗୁପ୍ତକର ମୂଲ୍ୟ
 ୪ ୯୦୦୦ କା ।

ପ୍ରେରିତପତ୍ର ।

ମାନସାହିତ୍ୟ ପ୍ରାୟତଃ ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ
 ମହାଶୟ ସମାପ୍ତେଷୁ

ମହାଶୟ ! ଓଡ଼ିଶାର ବିକ୍ଷେପମାନେ ବି
 ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସମର୍ଥ ? ଯେହେତୁ ସମ୍ପ୍ରତ ଏକ
 ବିକ୍ଷେପନ ପ୍ରକାରର ହୋଇଅଛି ଯେ ଯେଉଁମା-
 ନେ ୪୯୯୯୯ କା ତତ୍ତ୍ୱର ଦେଉନ ପାନ୍ତି ସେମା-
 ନକୁ ଗୁଲକର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବାକୁ ହେବ ।
 ଏଥିରେ ଯେ ଅଧାରଣ ହେବ, ତହା ସଦରେ
 ଉପଯୁକ୍ତ ବିକ୍ଷେପ ନିମ୍ନକୁ ଜନ୍ମଦେବ । ଓଡ଼ିଶାର
 ବିକ୍ଷେପମାନେ ବି ଏଥର ଗୋପୁଟାକଲେକର
 ପୁଣ୍ୟ ହେଲେ ? ସର୍ବାକ୍ଷରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ
 ଏମାନେତ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଅଧିକ ନରମାତା
 ପାଉଛେ ? ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର କହୁତ ହେବେ ନାହିଁ
 ଅପଣ ଅନୁଗ୍ରହପ୍ରଦ ଏହାର ପ୍ରଭୁତ୍ତର ଦେଲେ
 ଅପାଦ ବାସ୍ତବ ହେଉଁ ।

ଅତୁଳ ମଧ୍ୟ ବେତୋଗୋଟି କଥା ପରାମ୍ଭାପର୍ତ୍ତ
 ସେଥିରେସୁଦ୍ଧା ଉତ୍ତର-ବାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉପକୃତ
 କରବେ । ସଦା ।

ସେହି ବିକ୍ଷେପନରେ ଲେଖାଅଛି ବି ଯେଉଁ
 ବିକ୍ଷେପମାନେ ସଂସ୍କୃତଲେଖକ ଶ୍ରୀକା ନମିଲ-
 ସୁଲରେ ରଚିତମଧ୍ୟରେ ପାଠ କରୁଅଛନ୍ତି
 ସେମାନେ ତପ୍ରାର ପାଇବେ । ଏଥିରେ ଅନୁପ
 ଏହି ଦକ୍ଷିଣ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ଅତିକ୍ର ୧ ୧୦ ଓ
 ଦେଲ ଉତ୍ତମପୁସ୍ତକେ ଜର୍ମ ତଲାଇ ଅନୁଅଛନ୍ତି
 ସେମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଶ୍ରୀକାରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଅତିକ୍ର ପ୍ରାୟ ୧୭୭୭୭ ହେଲ
 ଜର୍ମ କର ଅନୁଅଛନ୍ତି ସେମାନେ, ବା, ଯେଉଁ-
 ମାନେ ଅତିକ୍ର ପ୍ରାୟ ୧୭୭୭ ହେବ କୁତପୁସ୍ତକ
 ପୁଲ ଗୋପୁଟା ଉନଶ୍ରେକର ଗ୍ରହଣ କାକୁ ହେବ
 କାଳୀ ମୁଦ୍ରଣାଳୟରେ ସର୍ବକଳା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ପ୍ରମାଣାପତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରଅଛି
 କି ସେମାନେ ବି କେହି ବିକ୍ଷେପନର ଅଧୀନ ?
 ଅତି ଯେହାନର ପ୍ରଧାନବିକ୍ଷେପ ଅବା କୁତପୁ-
 ବିକ୍ଷେପ ଦର୍ଶକା ବିରମାତା ସାଧୁଅଛନ୍ତି, ସେମା-
 ନଙ୍କ ପ୍ରତ ସେ ନିୟମ ଗ୍ରହ ନାହିଁ । ସେମାନେ
 ବି ବିକ୍ଷେପରେ ଅତି ଦେଖା ଦରମାତା-ସଦୃଶ
 ଯାଇପାରବେ ନାହିଁ ?

ସଂବାଦାବଳୀ

ଏବର୍ଷ ଏଠାରେ ଅନୁପସର ଅଭିଜ୍ଞାନପୁସ୍ତକ
 ରେ ହେବ ନାହିଁ ।

ହୁଣିମ ଅଟେ ବାନ୍ତିର ଅବଗତ କଥା ଉପର
 ନରେ ବୋଧବର୍ତ୍ତ ସମସ୍ତେ ସାଧୁବୋଧାସି ରୁଣିକ
 ହେବେ । ଏମନ୍ତ ବି ପ୍ରାୟ ପ୍ରକାହ ଯାଜନିକ
 ରେ ୧୭୯୭ ବୋଡା କର ସମକବଦନକୁ
 ସମନ ବିକ୍ଷେପକୁ । ଏହା କୁଡ଼ା ପଡ଼ାଗାଲେ
 ମଧ୍ୟ ପରପାଶର ସମ୍ଭବିକା ନାହିଁ ।

ଅବତ୍ୟ ଓଡ଼ିଆ ବି ବିଜ୍ଞାନମାନଙ୍କର ଯେଉଁ
 ବିକାସକା ମନିଥିଲ, ସେଥିରେ ମିଶ୍ରର ବିକ୍ଷେପ
 ମାର୍ଜନ ମହୋଦୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରାରେ ଗତ କାଲରେ
 ଓଡ଼ିଆମାନେ ତହିଁ ଗୁଲ ବିକ୍ଷେପକୁ । ଏହି
 ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନୁକୃତକତ । ତତ ।

୧୭୯୭ } ଅଧୀନ
 ବାଲେଶ୍ୱର } ଏବ ବାଲେଶ୍ୱରୀ ପାଠକ
 ମୁକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତି

ଶ୍ରୀବାକୁ ବିକ୍ଷେପପ୍ରାୟ ବିକ୍ଷେପ ଦେବପୁସ୍ତକା
 ଦକ୍ଷିଣ ୪ ୧୦

ଶ୍ରୀ ବାକୁ ବିକ୍ଷେପପ୍ରାୟ ବିକ୍ଷେପ ୪ ୧୦

ଏହି ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ସଭାର କର୍ତ୍ତା
 ବନାର କର୍ତ୍ତା ପ୍ରିୟାକୁମାରୀ ସର୍ବାକ୍ଷୟକ
 ମୁଦ୍ରକ ଓ ପ୍ରକାଶକ ହେଲେ

ଅପର କିମ୍ପା ମଧୁର ନୁହଇ ସେମାନେ
 ଅପରା ଶୁଣାକୁ ବଜଲାଇ ସଙ୍ଗେ ତୁଳନା କର
 ଏହାର ଉଚ୍ଚତ୍ତ୍ୱତା ଗୁଣାବ କରକେ । ବ୍ୟାଳି-
 ମାନେ ଅପରା ଉତ୍ତ୍ୱାଧନନିତୀ ଅତ୍ୟନ୍ତ
 ତେଣୁ କର କରଣାପୁର ମର୍ମ ପ୍ରତୀ ପୁଣି
 ରୁଣିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ଅନୁମାନେ
 କରଣାପୁର ଅନୁବାଦ ସହିତାରେ ଦେବାକୁ
 ମନସ୍ତ କରିଥିଲୁ ମାତ୍ର ସେଥିଲେ ଅନେକ ଗଣ
 ସରଣାପୁ ଗୁଣା ହୋଇ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ବୁଲୁଅଛି
 ସେଥିଲେ ଦୋଧ ହୁଅଇ ପାଠକମାନେ
 ଅକ୍ଷୟାସରେ ଭାବା ଦେଖି ସାରିବେ ଯଦ୍ୟପି
 ଅନୁମାନେ ପୁଣିତେ ହୋଇ ଗୁଣାବ କରୁଅଛୁ
 ସେ ବହୁ ବସ୍ତୁରେ ଅନୁମାନେ ଥରେ ମାତ୍ର
 ଭକ୍ତ ନରଣାପୁକୁ ଦେଖୁଅଛୁ ।

ଅନୁମାନେ ଶୁଣିଲୁ ଯେ ତୁର ଚଳମାସ
 ହେବ କରଣାପୁମାନ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଆସି ଅତି
 ସାବଧାନ ସର୍ବତ୍ର ଗୋପନରେ ବ୍ୟାଳିକାଠାରେ
 ରହିଅଛି ଓ ସେମାନେ ଅପରା ଅଧୀନସ୍ତ
 ସେବକୃତ୍ୟର ସଂଗ୍ରହ କରିଅଛନ୍ତି ।
 ବ୍ୟାଳି କମିସନର ଗୁଣା ଓ ମୋକ୍ଷସଲରେ
 କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟାଳିକା ଅଧୀନସ୍ତ ବୁଲି
 କଳ୍ପାକୃତ ଉତ୍ତ୍ୱାଦ ଲୋକଙ୍କ ଗୁଣର ବୁଝିବ
 ହେଉଅଛି । ଯେବେ ଏହି ପରି ଗୁଣର
 ପ୍ରସ୍ତୋତନ ହୁଏ ତେବେ ବ୍ୟାଳିମାନେ
 ବାହୁ ଏବଂ ସମଗ୍ରମ କରୁଅଛନ୍ତି ବୁଝା
 ଯାଏ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ଆଜ୍ଞା ସମ୍ପନ୍ନ
 ଗାହକ ଚତୁରତା ସଙ୍ଗେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଥିବାର
 ପ୍ରକାର ପାଇଅଛି । କିନ୍ତୁ ଉପରେ କୌଣସି
 ତଥ୍ୟ ନାହିଁ । ଉତ୍ତ୍ୱାଦ ଅନେକ ଲୋକ
 ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଗୁଣର ନେଉଥିଲେ
 ସହଜରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଧାରା ଅଧର ଅନୁ-
 ମାନେ ବହୁ ଭାବି ପାରନ୍ତୁ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ
 ଦେବର ଅନୁମାନକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରିବା ଦର-
 ଶ୍ୟପୁରସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅଭିପ୍ରାୟ ନୁହଇ ଗବର୍ତ୍ତମେ-
 ଶ୍ଟକୁ ଗୁଣା ପ୍ରକାଶିତ କରିବା ଏଥିର ଅଗ୍ରାୟ
 ଥିବାର ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ଓ ସେଥିପାଇଁ ଦୋଧ
 ହୁଅଇ ସେମାନେ କରଣାପୁ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଯାଆ-
 ବାର ହୁଏ କଲେ । ଉତ୍ତ୍ୱାଦ କରଣ ସେ
 ଗାହକ ଗୋପନ ରଖିବାର ତେଣୁ ସର୍ବଳ
 ହେଉ ନାହିଁ । ଗୋପନ ହୁଅନ୍ତା ଥିବା କିପରି
 ଗାହକଙ୍କ ପ୍ରକାର ଏହି ସେ ପାପ କୁଣ ରହିବ
 ନାହିଁ ।

ଅନୁମାନେ ଗୋପନରେ ଗୁଣର ବର୍ଣ୍ଣନା

କଥାକୁ ପାପ କୋଇ କୋଇଥିଲୁ ବାସ୍ତବରେ
 ଏହା ନାହିଁ କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟଇ । ଦୌଣ୍ଡି
 ବ୍ୟାଳିମାନେ ଏଥିର ଭବି ହେବାକୁ ସେ କର-
 ଲେକି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଦରଣାପୁ ଲେଖି ଓଡ଼ିଆ-
 କର ଗୁଣର ଗୋପାଉଅଛନ୍ତି ଗାହକ କାର୍ଯ୍ୟ
 ଉତ୍ତ୍ୱାଧୀନ ନୁହଇ କାରଣ ଗାହକ ବୁଝୁଛନ୍ତି
 ଯେ ଓଡ଼ିଶାରେ ବଜଲାଇ କଲିଲେ ଏଦେଶର
 ପରମୋପକାର ହେବ ଓ ପ୍ରାକାଶ୍ୟରେ ଗାହା
 କରଣାକୁ ଗଲେ ଅନେକଲୋକ ଏଥିର ପ୍ରତି-
 ବାଧା ହୋଇ ସବୁ ଉଦ୍ୟମ ବ୍ୟର୍ଥ ହୁଇବେ
 ଏଥିଦେଇ ସେ ଗୋପନରେ ବ୍ୟାଳି କରୁଅଛନ୍ତି
 ଅଥା ଏ ଯୁକ୍ତିକୁ ପଠାନ୍ତୁ ଦେବାକୁ ଅତି କଣ
 ଅଛି ଅନୁମାନେ କିଛିପୁ କର ପାଉ ନାହିଁ ।
 କେହି ସର୍ବକାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ମାନସରେ କୁପଣାପରେ
 ଗୋପି କର ଅନୁଭବ କଲେ ଏମାନେ ଗାହାକୁ
 ଦେଖି ବୋଲିବେ କି ନା ହେବେ । ଦୋଧ
 ହୁଅଇ ଗାହାକୁ ଏମାନେ ସତ୍ୟ ଓ କରାଜ୍ୟ
 ବୋଲି ପୂଜା କରିବେ । କିନ୍ତୁ କେହି
 ଚୁପା ଯେବେ ଅନାପାର ସୁନ୍ଦର ରକ୍ଷା ପାଇବା
 ବାବଦ ଏହାକୁ ଧରୁ ପରାଧୀନ ଗୋପି କରଣ
 ଗାହାକୁ ପୁଲୁଷକୁ ଯାଆନ୍ତାକୁ ଚଳମାସ କଲମ
 କରୁବେ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଅପରାକୁ ସତ୍ୟ
 ଓ ଜ୍ଞାନ ବୋଲି ଅଭିପ୍ରାୟ ଅବଲୀର କରନ୍ତି
 ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଏପରି ଭାବିତ ହେବନା ନୁହଇ
 ଦରୁଅଛି ଗାହା ଯାଦେମାନେ କରଣ କରନ୍ତି ।
 ଓଡ଼ିଶା ଲୋକଙ୍କ ଯେତେପ୍ରକାରେ ବ୍ୟାଳିମାନେ
 କିମ୍ପାକରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କଠାରେ କିମ୍ପାକାରରେ
 ଏକପରି ପ୍ରକାଶ ହେବ ନାହିଁ । ଏ ସବୁ ଅତି
 ଚତୁରମୋକ୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟ ଏଦରଣାପୁ ଗବର୍ତ୍ତମେ-
 ଶ୍ଟ୍ରାସ୍ତ ହେବ । ଉତ୍ତ୍ୱାଦ କିମ୍ପା କରଣ କରକେ
 ଅନୁମାନେ ଚନ୍ଦ୍ରା କରଣ କରଣ ପାଉ ନାହିଁ
 ପାଠକଙ୍କର ସୁରଣ ଥିବ ଯେ ପ୍ରାୟ ଦେବକର୍ତ୍ତ
 ହେବ ଅପରା ପ୍ରଧାନ । ଲୋକମାନେ ଗୁଣର
 କରି ଗବର୍ତ୍ତମେଶ୍ଟ୍ର ଦରଣାପୁ ଯାଆନ୍ତାକୁ
 ଏଠାରୁ ବଜଲାଇ ଉଠି ଯାଆଅଛି । ଗବର୍ତ୍ତମେ-
 ଶ୍ଟ୍ରାସ୍ତ ସର୍ବତ୍ର ସୁଖରେ ଲୋକାଧୀନ ଯେ ସେହି
 ଦରଣାକୁ ଲିଖିତ ବ୍ୟବସ୍ଥାମାନ ଯୁକ୍ତି ଯୁକ୍ତି
 ଥିବାର ଗବର୍ତ୍ତମେଶ୍ଟ୍ର ଗାହା ଗ୍ରହଣ କଲେ ।
 ସଂଗ୍ରହ ତହିଁର ପର୍ଯ୍ୟାୟ କରଣ ଦରଣାପୁ ପ୍ରଦେଶ
 ହେଉ ଉତ୍ତ୍ୱାଦ କୌ ନରଣାପୁ ନୁହାଏ ଗୋପନ
 ସେଥିର ଅନୁମାନ କରିବେ ତହିଁ ସର୍ବକାର୍ଯ୍ୟ
 ପ୍ରକାଶ ପାଇବ । କିନ୍ତୁ ଲୋକେଦେବ ମାତ୍ର
 ଅପେକ୍ଷା ନ କରି ପ୍ରଥମରୁ ଏକଥା ଗବର୍ତ୍ତମେଶ୍ଟ୍ରକୁ

କରାଇଲେ ଭଲ ହେବ । ଗବର୍ତ୍ତମେଶ୍ଟ୍ରର
 ଏହା କାରିବାର ଅବଦାନ ଗୋପନ ଅତି ଏହି
 ଦେବାରେ ଯେବେ ଅପରା ମରାମୁପାରେ କରଣାପୁ
 ଲେଖି ଓଡ଼ିଶାରେ ଗୁଣର ଦେଖି ଓଡ଼ିଶାର
 ମତ ବୋଲି ଗବର୍ତ୍ତମେଶ୍ଟ୍ରକୁ ପ୍ରକାଶିତ କର-
 ପାରିବୁ ତେବେ ସନେ ଗବର୍ତ୍ତମେଶ୍ଟ୍ର କିମ୍ପା
 ଅବଲୀ ଦୌଣ୍ଡି ପ୍ରାକାଶ କରଣରେ କିଛି
 ଲେଖି ବସ୍ତୁର ଓଡ଼ିଶାରେ ଗୁଣର ସଂଗ୍ରହ
 କର ନରଣାପୁ ଯାଆନ୍ତାକୁ । କୃତକ୍ରୋ-
 ହତ ଏପରି ହୋଇଥାରେ ଅଭବକ ଯେଉଁମାନେ
 ଏଦରଣାପୁରେ ଗୁଣର ଗୋପନ ବୁଲୁଅଛନ୍ତି
 ଗାହାକୁ ଚଳିବ ଅନୁମାନ କରଣା ଗବର୍ତ୍ତ-
 ମେଶ୍ଟ୍ରର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟଇ । ଗାହକର ହିତାକ୍ତ
 ନୁହେଁ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ହୁଅଇ ଗାହା
 ପ୍ରାକାଶ୍ୟସ୍ତେ ଦେବାର ଅବଦାନ ଓ ଅଧିକ
 ଲୋକସଂଖ୍ୟା ଏହି ଦରଣାପୁରେ ସମଗ୍ର
 କରଣା ପ୍ରକାଶେ ତହିଁର ସୁଖାନ୍ତ ଲୁଚି
 ରଖିବାର ଉତ୍ତ୍ୱାଦର ଏକକମାତ୍ର ପ୍ରକାଶ ହେବ
 ଅତି ଯେ ଗାହାକର ଗୁଣର ଗ୍ରହଣ ହୋଇଅଛି
 ସେମାନେ ତହିଁର ଦେଖି ଗାହାକୁ ନାହିଁ ସେମା-
 ନେ ଯେବେ ଉତ୍ତ୍ୱାଦର ମର୍ମର ଅବଦାନ
 କୋଇଥାନ୍ତେ ତେବେ ଅବଦାନ ଅପରାମାନେ
 କୁଳାକୁ ହିଁ ଦେଖିବୁ । ଉତ୍ତ୍ୱାଦ ସେତଥା
 ପ୍ରକାଶ ପାଇଯାନ୍ତା ।

ଏଠାରେ ଅନୁମାନେ ଅତି ଗୋପିତ ସତ୍ୟ
 ତହିଁରୁ ହେବୁ । ମତ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଅଛି ଓ
 ବିଶାରେ ଗାହାକୁ ଗୁଣର ସର୍ବକରେ ଗାହା
 ଲୋକାଧୀନ ଅନୁମାନେ ତହିଁରୁ ପ୍ରକାଶ ଅନୁ-
 ପ୍ରାୟ କୃତକ୍ରୋହର ଲୋକାଧୀନ କରଣାପୁ-
 କର ମତ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଏହା ଗାହାକର
 ଅଧିକାର ଥିବାର ଅନୁମାନ ଗାହା ହୋଇଅଛି
 ବୋଲି ସେ କରଣା ସୋଇଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଏ
 ଦରଣାପୁର କଥା କିମ୍ପାପ୍ରକାଶକରୁ ଅନୁମାନ-
 କର କିମ୍ପା ସେହିଅଛି ଯେ ଏହି ଦରଣାପୁକୁ
 ଲକ୍ଷକର ସେ ଉକ୍ତି କଥା ହୁଅଥିଲେ ଓ ଏଠାକୁ
 ଦରଣାପୁ ଅଧିକା ଓ ଗୋପନରେ ଗୁଣର
 ହେଉଥିବା କିମ୍ପା ବସ୍ତୁକାଳର ଗାହାକୁ କରଣ-
 ଥିବ ମାତ୍ର ଏକଥା ପ୍ରକାଶ କରିବା ହିତାକ୍ତ
 କାର୍ଯ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ନ କରି ସମ୍ପାଦକ ଏକପ୍ରକାର କରଣା
 ନିମ୍ନେ ଏହି ଅନୁମାନ କିମ୍ପା କରଣାପୁ ଯେ
 ଏ ଦରଣାପୁରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟାମାନ ଲୋକାଧୀନ
 ଓଡ଼ିଶାରେ ଦେଖି ଏହା ସେହି ମତ ଅଟେ ।
 ଏମନ୍ତ ହେବେ କୃତକ୍ରୋହର କରଣାପୁ

ହିରହର ନିପାତୀ । ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟର ଉନ୍ନତ
ପ୍ରାଧାନ ଗୋପାଳୀର ଗୋଟିଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅର୍ଥତଃ
ସେହି ଗୋପାଳୀର ପଠିକା ଉନ୍ନତତା ବ୍ୟକ୍ତି-
ବରଦାର ଜଣାଯାଏ ।

ସାମ୍ବାଦିକସଂବାଦ ।

ଗ୍ରାମ୍ୟକୁ ନିରୋଧୀ ସାହେବ ଗୁଜୁସାମୀ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର କମିଶ୍ନର ସଦରେ କିମ୍ପା ହୋଇ-
ଅକ୍ଷୟ ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଦାନ କରବାର
ବ୍ୟତିକ୍ରମ କମିଶ୍ନର ରହିବେ । ବୋଧ ହୁଅଇ
କାମ୍ୟକୁ ରୋଧନୀ ସାହେବ ଆଜ୍ଞାପାତ୍ର
ନିରୋଧୀ ସାହେବ ଗୁଜୁସାମୀକୁ ଗମନ କରାବେ ।
ଗ୍ରାମ୍ୟକୁ ଫିରୋଦୀତ ବାହେବ ପୁଣ୍ୟ ହବଳି
ହେବାର ଗଭୀରପ୍ରାନ୍ତର ଗଭୀରରେ ପ୍ରକାଶ
ହୋଇଅଛି ।

ବିପୋକ୍ତିକଲେକର ବାବୁ ହରକାଳୀ ମୁଖ୍ୟତ୍ୟ
କ୍ଷୁଦ୍ର ନେଇ ବଢ଼ିଲାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି । ଭକ୍ତି
ମାତ୍ରରେ ହାତମୁହାଁରେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାଶ ହେବ
ରାହା ଗେଣ ହେଲୁଠାରୁ ଗମନ କରାବେ ।

ଓଡ଼ିଶାର ପୁସ୍ତକୋପାଦେୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର
ମହତ୍ତ୍ୱମା ଉଠି ଯାଉଅଛି ଗ୍ରାମ୍ୟର ଅଭିଗାମ
ସାହେବ ଅପଣା ମହତ୍ତ୍ୱମା ଅପଣାଙ୍କ ସହ
ବାସ କଲବାରୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଅନେକ ପାଇ-
ଅଛନ୍ତି । ସେଠାରେ କିମ୍ପା ବଦୋକତ୍ର ହେବ
ଜଣା ନାହିଁ ।

ପ୍ରକାଶକ କର୍ମକଣ୍ଠ ଉଣା ହେବାର ଫଳ
ଗଭୀର ଚା ୧୧ ରୂପରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଧିକ
କାଳ କଲରୁ ୧୦୦ ଜଣ କନସ୍ତବଳ ୩୦ ଜଣ
ହେଉକନସ୍ତବଳ ଏବଂ ଉତ୍କଳର ସବୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ-
କର ବାହାରି ଗଲେ । କର୍ମକଣ୍ଠ ହେବା କେତେ
କଡ଼ ପାଖର କଥା ଏହା ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ
ପଡ଼ିଲା ଏହା ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି । ବୋଧ
ହୁଅଇ କନସ୍ତବଳ ସଂଖ୍ୟା ଏତେ ଉଣା କରି-
ବାରେ କାର୍ଯ୍ୟର ବ୍ୟାପକ ହୋଇପାରେ ।

ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକର ମାର୍ଗ ନାହେବ ଓଡ଼ିଶାଗୁଳ-
ମହତ୍ତ୍ୱରେ ଗବର୍ତ୍ତମେଷ୍ଟ ଅଜ୍ଞା ହବଳ ବରଦା-
ସାହି ସମଗତ ରେଷ୍ଟା କରୁଥିବାର ପୁଣି ଅନେ-
ମାନେ କିଛି ଅନୁଭବ ହେଲୁ । ସମ୍ପ୍ରତି ସେ ଏକ
ସରକାରୀଅଧିକାରୀ ଜଣାଇଅଛନ୍ତି କି ଯେ ସମସ୍ତ
ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ବଙ୍ଗଳାସାଷା ପଠିକା ହୁଏ
ହୋଇଥାନ୍ତେ ଅର୍ଥତଃ ତାହା ହେବଳ କିସେବାସ୍ତ
ହୁଏକ ପ୍ରତି ହୋଇଅଛି ନଭୁବା ଓଡ଼ିଶା ଗୁଣା

ଏଠାରେ ପୁଣ୍ୟ ବାବୁ ବରଦାସ ବଙ୍ଗଳାକ
ପକ୍ଷରେ ନୁହଇ ଏନାକକୁ ହେବଳ ଓଡ଼ିଶା
ପଠିକାକୁ ହେବ ।

ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ଉଠାଇବାପାଇଁ ଯେଉଁ ବଙ୍ଗଳା
ଅକ୍ଷରର ଗ୍ରହାପକ୍ଷାପୁରେ ଉତ୍କଳୀୟଙ୍କର
ପୁସ୍ତକ ସୁଖୀତ ହେଉଅଛି ତାହା ବାସ୍ତବରେ
ଉତ୍କଳୀୟଙ୍କର ମତ ନ ଥିବା ବିଷୟ ଗବର୍ତ୍ତମେ-
ଷ୍ଟଙ୍କ ଜଣାଇବା ବାହାଣ ପାତ୍ର ଗୁଣରେ ଏହି
ଯତ୍ନାଳୟର ବୋମହଲ କୋଠାରେ ଉତ୍କଳେଷ୍ଟା-
ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ବିଶେଷ ଅଧିବେଦନ ହୋଇଅଛି ।
ସଭାର ବବରଣ ଅପାମୀ ସମ୍ପ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରକାଶ
କରିବା ।

ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକର କଣେ ପବପ୍ରେକ୍ଷକ ଏକ
ଅର୍ଜନର ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତମ ଉପାୟ ଲେଖିଅଛନ୍ତି
ସେ ବେଳକୁ ସେ ସବୁପ୍ରକାର କର୍ମଠାରୁ କମି-
ପରିଏତ ଉପାଦାନେଷ୍ଟରେ କଣ୍ଠାକ୍ଷ ହେବା
ଅତି ଲାଭଜନକ ଅଟଇ । ଯଦ୍ୟପି ହେବ
ଏ ପ୍ରକାର ଖଣିଏ କଣ୍ଠାକ୍ଷ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରେ
ତେବେ ସେ କ୍ରମାସରେ ଯାହା ଲାଭକରିବ
ଯାବର୍ତ୍ତୀକନ ନାହିଁ ।

ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଗାସନକର୍ତ୍ତା ନିଧିତି କରି-
ଅଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ପିଲା ମାନେ ଅନ୍ୟ ଜାତିର
କାଳକଳ ପରି କନ୍ୟାଳୟରେ ପଠିକା ନିମିତ୍ତ
ଗୁଣ୍ଡାକ ହୋଇପାରନ୍ତି ଗୁଣାକ ଉପାଦାନ କମିଶ୍ନର
ଏହି ନିଧିତି ଅନୁଯାୟୀ କର୍ମ କରୁଅଛନ୍ତି ଓ
ଗୁଣା ମୁଲରେ ୧୦ ଜଣ ଯେଉଁ ପିଲା ସବୁପଢ଼ନ୍ତି
କାଳ କର ନ କରେ ॥

ଓଡ଼ିଶାସାହିତ୍ୟ ବୋଲନ୍ତୁ ଯେ କଲକତ୍ତାକ
ଧର୍ମକଳା ପୋଷାକକୁ ତେଣେ ଦେଖାସୁ ଅଲଲେକ
ଅପଣା ସ୍ତ୍ରୀ ସଙ୍ଗେ କୌଣସି ଧର୍ମ କର୍ମ ନିମିତ୍ତ
ଯାଉଅଛି । ଏଥୁମଧ୍ୟରେ ଏକ ଗୈର
ଅଜ୍ଞଠାରେ ଗୋଟିଏ ଗୁମାର ଜଣ୍ଡିର ବେଳ
ତାହାକୁ ହସ୍ତଗତ କରିବା ମାନସରେ
ଅତି ନିକଟକୁ ଆସି ନଡ଼ା ଲେଖିଲେ ଥିବାର କହିଲ
ଓ ତାହା ସ୍ତ୍ରୀ ହସ୍ତେ ଅଣାଏ ପରମା ଦେଇ
କିଛି ମିଶ୍ରାନ୍ତି କରି ଅଣିବାକୁ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅନୁରୋଧ
କଲ ଓ ଅପେ ଅକ୍ଷର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରିବାକୁ
ଶୁଣାଇ କଲ ସ୍ତ୍ରୀ ବକାଳକୁ ଗଲୁଠାରୁ ମେର
ଅଜ୍ଞଠାରୁ ଉପା ଜଣ୍ଡିର ଗୋଟିକାକୁ ମାଗି ନେଇ
ପକାଇ ଗଲ ॥

ହନୁପେଟି ଅଟଇ ଉତ୍କଳର ସହଜ ଅବଗତ
ହେଲୁ ଯେ ବଙ୍ଗଳା ସିନିକ ବହୁଗର ଅଧିକ୍ଷକ
ସରକାର ବାବୁ ଉପେକ୍ଷକ ଗଭୀରର ପକ୍ଷଲେକ

ହେଉଅଛି ଏମହାଗଣ୍ୟ ଗୀତକ ହୋଇ ହଲକକୁ
କ୍ଷୁଦ୍ର ନେଇ ଯାଉଥିଲେ ସେଠାରେ ସବୁକ୍ଷୁଦାର
ଅନଳ ବିଲମ୍ବରେ ଏ ପୁସ୍ତକାହେଲ ।

ପ୍ରେରିତପତ୍ର ।

ମାତ୍ର୍ୟକର ଗ୍ରାମ୍ୟକୁ ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରାନ୍ତ
ମହାଗଣ୍ୟ ସମାପେଷ୍ଟ କିବେବନ ମିତ୍ର ।
ମହାଗଣ୍ୟ ।

ବଗତ ଅ ୧୯ ଜୁଲିଷ କାଳରେ ବେଲେକ
ଜଣ ଲୁଗୁରେ ବ୍ରାହ୍ମଣବେଶ ଧାରଣ କରି ୨୩
ଗୋଟି ଅକ୍ଷୟକୃତା କନ୍ୟା କୌଣସି ପତ୍ରା
ସଜ୍ଜାଧାର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଘରଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ
ଅପଣା କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟୁ କରି ମୁକ୍ତକା
ନେଇ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ । ହେତା ବ୍ରାହ୍ମଣ, ସେମା-
ନଙ୍କୁ ବ୍ରାହ୍ମଣକନ୍ୟା ବୋଧେ ଉପସ୍ଥିତ ବନରେ
ସ୍ୱାଭିମତ ବିବାହ ହେଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଶୁଣୁ-
କଲ ନିରୁପଣ ନ ହେବା ହେତୁ ବେଲେକ
ଜାଣୁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହର ବ୍ୟବହାର ନ
କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଅପଣା ସହଧର୍ମିଣୀମାନଙ୍କର
ପିତୃକୁଳାନେଷ୍ଟଣରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତ କରିବାକୁ ସେ-
ମାନେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକନେ ଯତ୍ନକର ହେଲେ ।
ଏହି ସମୟରେ ସେହି ପରିଶ୍ରାତା କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ
ପ୍ରତିବେଶିବଣଅଧିପକ୍ଷରେ କରୁଲେ ଅପ୍ରେ
(କରୁଣବୈଷ୍ଣବ ଘର ହିଅ) ଏହା ଶୁଣି ଗ୍ରାମ-
ଦାସିମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକା ଅଧିକ ଦୁଃଖ ଓ ନିର
କିବେବନା କରି ସେମାନଙ୍କୁ ସଲସ୍ତ ହେବାକୁ
କଷେଥ କରି କମିଶ୍ନର ମହାଗଣ୍ୟଙ୍କ ଅଗରେ
ହେବନ ହେଲେ (କରୁଣ ଅଗରେ ଯାଉର
କାହାର) ସେମାନେ ଅର୍ଥବଳରେ ତାବନ
ବସୁକୃତ ନ ହୋଇ ଏକପ୍ରକାରରେ ରକ୍ତ
କମିଶ୍ନରଙ୍କର ବେଲେକ ଅମଳ, ଚଉବିଶା
କମିଶ୍ନର ଓ ବେଲେକ ଗ୍ରାମ୍ୟଲେକେ କରି
ସମାଜ କରି ଏହା ଧାର୍ଯ୍ୟକଲେକି ପ୍ରକୃତ ଯେ
କନ୍ୟାମାନେ ବେଉଁ ଜାଣୁସୁ ଏହା ଉନ୍ନତ
ନ ହେଲେ କିଛି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇ ନ ପାରେ
ଏହି ଅନୁସାରେ ହିବାକୃତ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ
ଅନୁଷ୍ଠଣ କରିବାରେ ଜଣାଗଲ ଯେ ବାସ୍ତବ-
ରେ ସେମାନେ “ ସାଲିନାବୈଷ୍ଣବ କୁଳ
ପ୍ରସୂତ ” । ଏକ ଏହିକଥା ଦେଶରେ ସକଳଲେକ
ମଧ୍ୟ ଅବଗତ ହେଲେ । କର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ
ବ୍ୟୁତ୍ପାପ୍ତ ହୋଇ ୨୩ ଗର୍ଭ ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ

କରିଅଛନ୍ତି । ଏବଂ ସେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ କେହି
 ଅଭାବୁ ଚଳରେ ମିଳିତ କରି ଦେଇ ନାହାନ୍ତି;
 ଯଦୃଶ୍ଚ ସ୍ୱପ୍ନାୟୁକ୍ତମିତ୍ୟା କେ-
 ଛେଦୋତି ମୁଦ୍ରା ଉଦ୍‌ଭାବକ କର ଓ କେତେକ
 ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଚିହ୍ନକରି ଜମିଦାରଙ୍କ ଚିହ୍ନକୁ
 (ଶିଳ୍ପୀ) ପଠାଇଲେ ପର ମୁଦ୍ରା ଓ ଗ୍ରାହ୍ୟ
 ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି, କେହି ଧୂଳିରପ୍ତକ ଶ୍ରମଣ
 କରୁଅଛନ୍ତି, କେହି ବା ଫେରସ୍ତ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି

ଏସ୍ତପର କେତେକଦିନ ହେଲେ ଦଳାଦଳା
 ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି, ଜମିଦାରମାନେ ଉତ୍ତୋଚ
 ଶ୍ରଦ୍ଧା ପୂର୍ବକ ଅପଣା ଅଧିକାରକୁ ବ୍ରାହ୍ମଣମା-
 ନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଚଳରେ କେବାକୁ ଅଦେଶ
 ଦେଇ ନାନାପ୍ରକାର ଶ୍ରେଷ୍ଠିକା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁ-
 ଉଅଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଅଧୀନସ୍ଥ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ
 କେତେବେଳେ ହେଲେ ଉପମାନ ଅନୁମତ
 କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବେ ? କୌଣସି-
 ମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମାଜର ବହୁର୍ଭୁତ କରୁ-
 ଅଛନ୍ତି । ଜମିଦାର ସକ୍ଷ ହେବା ହେତୁର ଏକ
 ଜ୍ଞାନର ଗାନ୍ଧନମହାଜନମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ
 ସମ୍ବଳ ଅନ୍ଧାନୁର ଭରବାକୁ ଅନୁଭୂତ ବୋଧ
 କରୁ ନାହାନ୍ତି । ଏସ୍ତପର ଗୋଲମାଲ ଉପସ୍ଥିତ
 ହୋଇଅଛି ।

ଅମ୍ଭେମାନେ ଦେବତୃତୈଷା ଧର୍ମଗାୟ-
 ଶାରଙ୍ଗମ ମହୋଦଧୁମାନଙ୍କ ଚିହ୍ନରେ ଚନ୍ଦ୍ର
 ରାବରେ ଏହା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛୁ ଯେ ସେମାନେ
 ଅନୁଗ୍ରହପୂର୍ବକ ଉତ୍କଳସ୍ତ୍ରୀ ଧର୍ମାସୁକରେଗାୟର
 ମର୍ମ ବସ୍ତବାର ? ସେମାନେ ଜାତକହରୁ କି ନା
 ମିଳିତ ହୋଇପାରନ୍ତି କି ନା ? ଯଦି ସେମାନେ
 ମିଳିତ ହେବେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାୟଶ୍ଚି-
 ଶ୍ଵାସ ହୋଇପାରେ କି ନା ? ଜାତକ ପ୍ରାୟଶ୍ଚି-
 କା କରବାର ? ଏବଂ କେଉଁଧର୍ମ ଗାୟନଯାହା
 ଉଦ୍ୟାବ କେତେବେଳେ ପ୍ରସ୍ତୁତକରି ନାହିଁମାନଙ୍କ
 ଚିହ୍ନରେ କୋଉଅଛି ଯେ ସେମାନେ ପୁଣ୍ୟ-
 କାରି ପ୍ରଦାନ ପୂର୍ବକ ଉତ୍କଳସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରଭୃତି
 ସମ୍ପାଦକରେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଉତ୍କର ପ୍ରଦାନ କଲେ
 କାହୁଁ ହେବୁଁ ।

ସମ୍ପାଦକମହାଶୟା ଅମ୍ଭେମାନେ ଧର୍ମଗାୟକ
 ଅବରୁର ହେବୁ ଅପଣକ ହୃଦୈଷିକା ପୁଞ୍ଜେ
 ଅକୃଷ୍ଣ ହୋଇ ଚିଦେବନ କରୁଅଛୁ ଯେ
 ଅପଣ ଅନୁଗ୍ରହପୂର୍ବକ ଏହାକୁ ପ୍ରକାଶ କରି
 ଏବଂ ଏହାର ସମ୍ବୃଦ୍ଧି ଯେ ହେବୁ ଅପଣଙ୍କ
 ଉଚ୍ଚରେ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ତାହାକୁ ପ୍ରକାଶ

ପୂର୍ବକ ପ୍ରାଣମାନଙ୍କୁ ଉତ୍କଳସ୍ତ୍ରୀ ଗାୟ ପୂର୍ବକ
 ଉଦ୍‌ଭାବ କରବାକୁ ଯତ୍ନବାନ୍ ହେବେ । ଉପା
 ୨୦-କୈବ ସନ ୧୮୭୦
 ବସ୍ୟାଚିତ୍

ଅପେକ୍ଷା ଗୁଣମନ୍ଦର କିମ୍ପାୟା ଧୂଳିର
 ଗ୍ରାମ ଶ୍ରୀୟୁକ୍ତ ଉତ୍କଳସ୍ତ୍ରୀକା ପଞ୍ଚାଦଳ ମହାପତ୍ନୀ
 ତରଣାରକଦେଷୁ ।

ମହାପତ୍ନୀ !
 ଚମ୍ପୁଲିଖିତ ନିଷୟ ଅପଣଙ୍କୁ ପଠିବାର
 ପ୍ରକାଶିତ କଲେ ରବିଦାୟ ଅନୁଗ୍ରହାଜନମୟ
 ବୋଧହରୁଁ ।

ଗଜସପ୍ତାଦର ଅପଣଙ୍କ ଐତିହାସିକ "ଦେଘାଳ"
 ନାମକ ଉତ୍କଳସ୍ତ୍ରୀ ପଠିବା ପାଠପୂର୍ବକ ଅବଗତ
 ହେଲୁଁ ଯେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କିମ୍ପାୟାପୂର୍ବ ପ୍ରଧାନ-
 ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀୟୁକ୍ତ ବାବୁ ହରିହରଦାସ ଚାଷଳ୍ୟ
 ଚିତ୍ରପ୍ରମାଣକ୍ଷେତ୍ର ମାନଙ୍କର ଶ୍ରୀୟୁକ୍ତ ଯେ, ବହୁ
 ଓହ୍ଲେଲ ମାତ୍ରେକ ସହାନୁଭବକ ସମ୍ଭଳ ପୁଣ୍ୟ-
 ଜନପ୍ରଦେଶ ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍କଳସ୍ତ୍ରୀ ଯାହା କରବେ
 ଅମ୍ଭେମାନେ ଏକସୁତ୍ରେ ଏ ନିଷୟ ଜନରବ
 ପୁଣ୍ୟ ଶ୍ରୀୟୁକ୍ତ କରିଅଛୁ । କିନ୍ତୁ ଉପର ବହୁ
 ସାଧାରଣକଥାକରି କରୁ ନ ଅଛୁ ପ୍ରକୃତ ମହାପତ୍ନୀ
 ଯଥେଷ୍ଟ ନ୍ୟାୟବାଦଦେହା । ଏହା କିମ୍ପାୟା-
 ମୁକ୍ତକ ଯେ ଓ ଅମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରମାଣ-
 ତ୍ୱାନ୍ ଅନୁଭବ କରିଅଛୁ ଯେ ସେ ଅନୁଗ୍ରହଣ
 ଅନୁଗ୍ରହଣପୂର୍ବକ ସଂସ୍କୃତ କାର୍ଯ୍ୟବାଦ ସମ୍ପର୍କ-
 କରନ୍ତି । ଶ୍ରୀକି ଓ ଶ୍ରୀନିରଞ୍ଜନରେ ତାହାଙ୍କର
 ଚିତ୍ରପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ବା କିମ୍ପାୟା ଜ୍ଞାନ ତାହା ଅମ୍ଭ-
 ମାନଙ୍କର ଅବଗତମହାତ୍ମକ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୂର୍ବରେ
 ଏକମାତ୍ର ଉତ୍କଳସ୍ତ୍ରୀକା ସକାପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକ
 ପଠକରିବାର ଅମ୍ଭେମାନେ ଦେଖୁଅଛୁ । କେ-
 ତାଣି । ବର୍ତ୍ତମାନ କ୍ଷମରି ହୋଇଅଛି । ଏହି
 ପୁଣ୍ୟ ସମୟରେ ଯେ ସେ କିଦେବାୟ
 ଶ୍ରୀୟୁକ୍ତରେ ବିଦେଶ ଜ୍ଞାନର କରିଅଛନ୍ତି ।
 ଏଉଦପେକ୍ଷା ତାହାଙ୍କର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦର ଅ-
 ଅଧିକ କି କାରଣ ଅଛି । ଅଥବା ଉଦ୍‌ଭାବିତ୍ତ
 ଅନ୍ୟ କାହାଠାରେ ପ୍ରକାଶପ୍ରକାର ଉଦ୍‌ଭାବଣ
 ଅଛି । ନୋଧର୍ମ ହୋଇଅଛି । ନୋହୁଲେ
 ସେହି ହେତୁରୁର ସମ୍ପାଦକଙ୍କ ପୁସ୍ତକ
 ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରରେ ତାହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ-
 କୁମ୍ଭର ସୌଭାଗ୍ୟ ବସ୍ତାସିତ ହୋଇଅଛି ?
 ସେ ଯାହା ହେଉ । ପ୍ରକୃତପ୍ରକାର ଯେ ଶାହେବ-
 ମହୋଦଧୁକ ସମ୍ପାଦକ୍ୟାହାରରେ ଉତ୍କଳସ୍ତ୍ରୀ

ପ୍ରଧାନ ସରକାର ଉତ୍କଳସ୍ତ୍ରୀ କରୁଅଛନ୍ତି ତାହା
 ଏ ଉତ୍କଳସ୍ତ୍ରୀରେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶ୍ରଦ୍ଧାହେତୁ
 ଅନନ୍ତ ମହୋଦଧୁର ଅନୁଗ୍ରହମାତ୍ର । ଯେତେ-
 ବେଳେ ସେ ମହୋଦଧୁ ସାମୁଦ୍ରିକ ପୋତାଗେହଣ
 କଲେବୋର ଅମ୍ଭେମାନେ ଜ୍ଞାନ ହେବୁଁ ।
 କେତେବେଳେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ମନପାମ ମହୋ-
 ଦଧୁ ଚିହ୍ନ ହେଲେବୋଲି ଜାଣିବୁଁ । ସମ୍ପାଦକ
 ମହାପତ୍ନୀ ! ଏହାର ବସିତ ପୁଣ୍ୟଶୋଭାମକ୍ଷେପ-
 କାରି କରାଅପୁଣ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଅଧି-
 ଶ୍ରଦ୍ଧାମାନ ଓ ଉତ୍କଳସ୍ତ୍ରୀକାୟା କରଣ
 ବଜାଳି ପ୍ରଭୃତି କେବେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଧ୍ୟାୟ-
 ଦିଶୟକ ଯେଉଁ ଦୃଢ଼ ନିଷ୍ଠା ଓ ଚଳନ ସଂଗ୍ରା-
 ତାର ହେଉଅଛି ସେସବୁ ଅର ଉତ୍କଳ ମାତ୍ର ।
 କୁସଂସ୍ତାପକାର ନିମେ ? ଦ୍ୟାୟପୁସ୍ତକ ହୋଇ
 ଜ୍ଞାନକେଶ୍ଵାର ପ୍ରକାଶ ହେଉଅଛି । ଦେହର
 ସୌଭାଗ୍ୟ ବର୍ତ୍ତି ଓ ସଂସ୍କୃତା ପୁସ୍ତକ ମାନ ଉତ୍କଳ
 ମାତ୍ର । ପ୍ରକୃତମହାପତ୍ନୀର ଏହି ଉଦ୍‌ଭାବଣ
 ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କେବେ କିପରି ଅନୁଗାମୀ ହେବେ
 ଉତ୍କଳସ୍ତ୍ରୀ ଚିହ୍ନରେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ସକାତା ଏହି
 ପ୍ରାର୍ଥନା । ପ୍ରକୃତମହାପତ୍ନୀ ଯେ ଉତ୍କଳସ୍ତ୍ରୀ ଯାହା
 ଓ ଉତ୍କଳସ୍ତ୍ରୀରେ ପୁଣ୍ୟକାଳ ଅନୁଗାମୀ
 କରିବେ ଉଦ୍‌ଭାବିତ୍ତ ସେ ତାହାଙ୍କର ପୁଣ୍ୟକାଳ
 ସମ୍ଭରେ ଦେଖି ଯାଆନ୍ତୁ କି ନା ଅମ୍ଭମାନ-
 କର ଏହି ଗୋଟିଏ ସଂସ୍ତକ ଉତ୍କଳସ୍ତ୍ରୀ କାରଣ
 ଉତ୍କଳସ୍ତ୍ରୀରେ ପ୍ରଦେଶ ହେଲେ ସେଠାରେ ସୁକୁଳ-
 ବର୍ତ୍ତି ଅନ୍ୟ କାହାରି ପାଦପ୍ରକାଶ ଶ୍ରୀକିରବାବୁ
 ହେବ ନାହିଁ ଓ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସନେହ ହେଉ
 ଅଛି କିମ୍ପାୟା ପ୍ରକାଶମାନ ସମୟରେ ସେ
 ତାହାଙ୍କର ପୁସ୍ତକ ବାଜବ ପରିଚଳନୋପିତ୍ତ
 ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶ ହେବେ କି ନାହିଁ ଏ ନିଷୟରେ ସେ
 ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ଭଳରେ ସମ୍ଭର୍ମ ବରୁଣ ହେଉ
 ଏ ଦେଶରେ ଏମନ୍ତ ଗୋଟିଏ କୁସଂସ୍କାରପିତ୍ତ
 ପ୍ରଥା ପ୍ରକଳିତ ଅଛି କିଦେବାୟର ଜନନ କରେ
 ତାହା କିମ୍ପାୟା ହୋଇ ରୁପକାକୁ ଯୁଏ ଉପା

୧୮୭୦ ବସ୍ୟାଚିତ୍ ସମ୍ପାଦକ୍ୟାହାର
 ପୁଣ୍ୟାହେତୁରୁରୁପୁ
 ଗୁଣ୍ୟା

ଏହି ଉତ୍କଳସ୍ତ୍ରୀକା ସକଳ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଚର୍ଚ୍ଚା
 ବଜାର କରବ ପ୍ରକୃତମହାପତ୍ନୀର ସମ୍ପାଦକ୍ୟାହାର
 ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶ ହେବ

କଥା ବୋଲି ଜ୍ଞାନ ହେବ । ମାତ୍ର ସମ୍ପାଦ ଚିତ୍ତରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବା ସ୍ଥାନର ନାମ ଲେଖା ଥିଲେ ତାହା ଯେତେ କଥା ଥିବ ଏକାକର ଗଣା ସିଦ୍ଧ ହେବନି ଅନ୍ୟତ୍ର ଯେ ସଂଖ୍ୟା ଲେଖାଥିବ ତାହା ପ୍ରତି ପାଞ୍ଚାଶ ଅଙ୍କରୁ ଏକକଥା ବୋଲି ଗଣିବାକୁ ହେବ ଓ ଚିତ୍ତର ଅଧିକ ଯେତେ ହେବ ସେ ସବୁ ଗୋଟିକୁ ଏକକଥା ବୋଲି ଧରାଯିବ ।

ଭାରତୀୟ ଗଣନାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପାଦ ବାଣ୍ଟିବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଅଧିକାଂଶ ପଦ୍ଧତି ନାହିଁ ସେଥିରୁ ଅଧିକ ହେଲେ ତାହା ଯୋଗ୍ୟ ଯିବ ।

ଯେଉଁଠାରେ ଭାରତର ନାହିଁ ସେଠାଲୋକ ଭାରତୀୟରେ ସମ୍ପାଦ ପଠାଇବାକୁ ଚାହୁଁଲେ ନିକଟସ୍ଥ ଭାରତରଠାକୁ ଲେଖିପୁସ୍ତକ ବ୍ୟବହାରୀଙ୍କୁ ସମ୍ପାଦ ପଠାଇ ପାରିବ । ଏ ଛାଡ଼ି ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପାଦ ପଠାଇବାର ଭାରତର ଯାହା ହେଲେ ଛାଡ଼ି ସ୍ଥାନ ଓ ଭାଷା ଅନୁସାରେ ହେଲେ ତାହା ନିକଟ ସଠାରେ ମାତ୍ର ତାହାକୁ ସଠାରେ ଧରାକୁ ଏକ ଅଣାର ନିକଟ ସଠାରେ ହେବ । ଭାରତରଠାରୁ ଅଳ୍ପ ଦୂରରେ ଥିବା ସମ୍ପାଦ ପଠାଇବାର ହେଲେ ନିକଟସ୍ଥ ଭାରତର ଠାରୁ ତାହାରେ ଏକପ୍ରକାର ଯାତ୍ରାରେ ମାତ୍ର ହେବ । ଭାରତରଠାରୁ ତାହାରେ ସଂପାଦ ସିଦ୍ଧ ତାହା ପଠାଇବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଲେଖି ଦେବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଅବସ୍ଥାରେ ତାହାରେ ସିଦ୍ଧାପାଇଁ ଅନୁରୋଧ ଥାଏ ସତ୍ୟ ନାହିଁ । ଭାରତର ଅପରା ହାତରୁ ସେ ବ୍ୟୟ ହେବ ।

ପୋଷ୍ଟାଗାରୀ ଦେଲେ ଭାରତୀୟ ରେଳପୁସ୍ତକ ବୋଲି ପାରେ । ଏଥିରୁ ଫଳ ଏହି ଯେ ସଂବାଦ ଯାହାଠାକୁ ପଠାଏ ତାହାଠାରେ କେମନ୍ତ ସମୟରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲା ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ପାରିଲେ ବି ବ୍ୟବହାର ହେଲା ତାହା ପ୍ରେରଣକୁ ଜଣାଇ ଦିଆଯିବ ।

ପୁସ୍ତକର ରାଜ୍ୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ।

ପୁସ୍ତକର ମଧ୍ୟରେ ଯାହାକି ସମାବେଶକୁ ଜାଣାଯିବାର ଯାତ୍ରା ଜାତ ହୁଏ ତାହା ବୋଲି ସର୍ବମୁଖ୍ୟ ଯେମନ୍ତ ଯାହାକି ଉପରେ ହେବ କରବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କରାଯିବ ତେମନ୍ତ ପୁସ୍ତକ ପା-ମନାରେ ଲେଖିଲେ ପୁସ୍ତକର ଯାତ୍ରା ନାମାନ୍ତର ଯାତ୍ରା ହେବ । ପୁସ୍ତକର ଯାତ୍ରା ଯେ ଅଧିକ ନିକଟରୁ ପୁସ୍ତକର ଯାତ୍ରାରେ କେଉଁ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରତି ପୁସ୍ତକ ନ କର ଅପରା ମନକୁ ଧରି ବର୍ମ

କରନ୍ତୁ । ପୁସ୍ତକ ସରକାରୀରେ କଥା ଚିତ୍ତ ଅଧିକା ଓ କେମନ୍ତ ସେଥିରୁ ବ୍ୟବହାର ଜଣା ପଡ଼ି ନ ଥିଲେ ଏବେ ସେ ସବୁ କଥାକୁ ଅନ୍ୟତ୍ର ଲେଖି କର ଅନୁମାନଙ୍କର ହିତକର ହାତମନାରେ ସେଥିରୁ ଲୋକଙ୍କୁ ବହୁଳ ରଖାଯିବ । ବହୁଳ ପୁସ୍ତକରୀରେ ଯାନ କଲେ କହିଲେ କଲ ଅପ-ରାଧିତ ହୁଅଇ ଓ ତାହାକୁ ଲେଖି କାଳ ହୁଅଇ ଏକଥା ଏ ଦେଶରେ ବିଦ୍ୟ ହେବେ କୁଣ୍ଡଳ ? ମାତ୍ର ଏତେବେଳେ ଏକଥାକୁ ଦୂରତର ପୁସ୍ତକ ହାତମନାରେ ନରେନ୍ଦ୍ର ପୋଷ୍ଟାଗାରରେ ଯାନ କରା ଲିପିକା କର ଅଛନ୍ତି । ଏଥିରୁ ନରେନ୍ଦ୍ରପୋଷ୍ଟାଗାର ବେତେବଡ଼ ଓ ପୁନଃକରଣ ଅନୁଦେଶାଗୁଣ ପକ୍ଷରେ ବେତେ ଉପକାର ଓ ବେତେକାଳରୁ ସେ ପୋଷ୍ଟାଗାରରେ ଲେଖି ଯାନ ଓ ସେହି କଳ ପାନ କରାଯିବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଦିନେ ପୁଣି ଦେହ ଜଳର ନିଜା କର ନାହାନ୍ତି ଯେବେ ଏ ସମସ୍ତ କଥାଗୁଡ଼ିକ ଦେଖି କର ଥାନ୍ତେ ତେବେ କହାତି ଏକପ୍ରକାର ନ ହୁଅନ୍ତେ । ଦେଶର ଅନୁରୋଧ ମନରେ ଅପରାଧର କଳ ଲେଖି ଏକ କାରଣ ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବାର ସମ୍ପାଦକର ଠାକୁର ଏକ ପୋଷ୍ଟାଗାର ସବୁ କାରଣର କରବାର ନିଷେଧ କରବାକୁ ଉପକାର ହେଲେ ଅଧିକ ଦୂରରେ କଥାର କରବାର କରବାକୁ ଅବ-ସ୍ୟକ ଜ୍ଞାନ କଲେ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ପୁସ୍ତକ ଲେଖକର ବସ୍ତୁର ଲେଖ ହୋଇଅଛି ଯାହା କେଉଁ ଅନୁଦେଶ ଦେଲା ହେଉ ଲେଖି ଏ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଶାସ୍ତ୍ର ଦମ୍ଭରୁ ମନେନିପାହେବକ ମୋତର କରବାରରେ ସେ ଉକ୍ତ ପୋଷ୍ଟାଗାରରେ ଯାନ କରବାକୁ ନ ଦେବା ଯାହାରଣ ଅମଙ୍ଗଳ କାର୍ଯ୍ୟ ଜ୍ଞାନକର ମାତ୍ରପୁସ୍ତକାଦେଶକ ଠାରୁ ରାୟୋର୍ଥ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯିବ ଏଥିରେ ବୋଧ-ହୁଅଇ ଅନୁମତ୍ତରେ ଏ ଅଙ୍ଗ ରହୁଛି ହୋଇ ପ ନିକଟର ଉତ୍ତମ ଜଳ ଯୋଗାଇବାର ଅନ୍ୟ ଉପାୟମାନ ଅବସ୍ୟକମତେ କରାଯାଇଁ ହାନ-ସ୍ୱ ବର୍ମରୁ ଅଙ୍ଗ ହେବ । ତନ୍ତୁ ଏ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିକଟରୁ ପୁସ୍ତକର ଠାକୁର ସେବ ଅଧିକ ଏକ ଅନୁଦେଶକର କଥା କରବାରର ଉପାୟ କରାଯିବ । ଶୁଣିଲେ ସେ ଏବେ ଘରେ ପଶି ଲେଖକର ପାଠକାଳୀ ଉପକାର କର ହୁଅ-ଛନ୍ତି । ତତେ ସର୍ବପ୍ରକାର ଦୋଷକୁ ଯେ ଏଥି-ରେ କ୍ଷେପଦାସନାରେ ବହୁ ଦିରଘ ଅଛନ୍ତି । କାରଣ ଯାହେବ ଘରେ ପଠାଇଲେ ତେମନ୍ତକର ବେତେପ୍ରକାର ଅଧିକା ହୁଅଇ ତାହା ବିଦ୍ୟ ନ

କାରେ ଓ ବେତେବେଳେ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ଲେଖି ରଖିବାର ହାନ ପାଏ ପାଆନ୍ତାନ୍ତୁ କେବେକି ମିତ୍ରମିତ୍ରମାନଙ୍କ ଯାତ୍ରା ଥାଇ ଏଥିରୁ ନିସ୍ତପ ହୋଇ ନାହିଁ ପୁସ୍ତକରେ ଏକେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କାହିଁ ? ।

*** ପୁସ୍ତକର ପ୍ରକାର ।**

ଅନେକ ଦିନ ଉଦ୍ଧାର ପୁସ୍ତକ ଏଥିରୁ ନିକଟର ଯାତ୍ରା ପକାଅଇ କର ଅଧିକାର ପ୍ରକାର କରାଯିବ ଅଳ୍ପଦିନ ହେଲେ ପୁସ୍ତକର ଅଧିକାର ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖି ହେବ ସାହେବ ବହୁପଦ-ପୁସ୍ତକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ପୁସ୍ତକପଠାକୁ ପୁସ୍ତକାଦି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ନିକଟର କୌଣସି ଗଡ଼କ ହୁଏ ଗଲିଲେ ଦେହ ବାଜା ବଜାଇ ସମାବେଶ କର ହୁଏ । ନିକଟର ହୋଇ ଗଲାପାଇଁ କର ନ ପାରିବ । ଯାହାର ଅବସ୍ୟକ ହେବ ସେ ପୁସ୍ତକକୁ ଜଣାଇ ପାଠ ଦେଇ ବର୍ମ କରବ ଓ ପାଠର ବ୍ୟବହାର ଦୌରାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ହୁଏ ଅଙ୍ଗ ନ ମାରିଲେ ପୁସ୍ତକ ଅନୁ-ନାମର ଓ ୧୦୦ ଙ୍କା ଅର୍ଥରୁ ହେବ । ଏ ଅଙ୍ଗ ବେତେ ଅଧିକରୁ ତାହା ଅନୁମତ୍ତ-ରେ ସମାଦ ବ-କ୍ର ବର ନ ପାରି ଓ ପୁସ୍ତକର ବର୍ମରୁ ଅନୁନିକ ଅନୁନାମ ପୁସ୍ତକ ଦେଇ ଦେଇଥିବାର ଅନୁମାନକୁ ବ୍ୟାପ ଦେଇ ନାହିଁ । ଉକ୍ତ ଅନୁନିକରେ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରଥମ ବର୍ମରୁ ହେବନି ହେତୁରେ ସମାବେଶ ପ୍ରକାର ସିଦ୍ଧା ଅଧିକା ହୁଏ ବାଜା ବଜାଇବା ବିଷୟରେ ଅବସ୍ୟକମତେ ସମୟ ଓ ବାଟର ବିଧାନ କରବାକୁ କ୍ଷମତା ଦେଇ ଯାତ୍ରାପତ୍ରୀ ଏକାବେଳରେ ଗବେଷ କରବାକୁ ଅଙ୍ଗ ନାହିଁ । ଯେ କିଛି ସମାବେଶ କାର୍ଯ୍ୟ ହୁଏ ବାଜା ବଜାଇବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟକରେ ହୁଅଇ ବର ପୁସ୍ତକରରେ ଏ ସବୁ ବର୍ମ ଦେ-ବାଇ ଅଧିକା ସଂଖ୍ୟା ହୁଏ । ପୁସ୍ତକ ଯାହେବ ସଂଖ୍ୟାଠାରୁ ସଂଖ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକାବେଳରେ ବର-କର ଦେବାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମାବେଶ ହୁଏ ବାଜା ବଜାଇବା ଶୀଘ୍ର ପାଠ ଦେବାର ଅଙ୍ଗ ହୋଇଅଛି ଏମନ୍ତ କଥାକ ସବୁ ସମୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ପୁସ୍ତକ ହୋଇପାରେ ଓ ସବୁ ଲେଖକଙ୍କୁ ସଂପଦା ବେତେକରୁ ଦୌଡ଼ାଇବାରେ ପୁସ୍ତକ ବି ଅପରା କ୍ଷମତା ଅଧିକ ଦେଖାଇ-ବାକୁ ଚାହାନ୍ତି । ସଂଖ୍ୟାଠର ଓ ବାଜା ବେତେ ପ୍ରକାରରେ ଲେଖକର ବେତେବେଳେ ପୁସ୍ତକ-କର ହୁଅଇ ତାହାର ପରପ୍ରସ୍ତ ନାହିଁ । ନାହାରି

ଅଛି ଓ ଦୁଃଖର ବିଶୟ ଯେ ସମସ୍ତ ଦୁଃଖର
ଅଧିକାରୀମାନେ ଗିରପ୍ରାୟ ହୋଇ ଅତି ଅତି
କେବଳ କ୍ଷୁଦ୍ରପ୍ରକାରେ ଘରେ ରହିଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରେରିତପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀମତ ଉତ୍କଳରାଜ୍ୟ ସମ୍ପାଦକମହାଶୟ
ସମ୍ପାଦକ ।

ଏହା ସାଧାରଣରେ ଏକ ଗୁଜବଦ୍‌ବାରରେ
ପ୍ରକାଶ ଅଛି କି ମହମ୍ମଦୀୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନେ
ଅପଣା ସନାତନମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛାଳି ଓ ଦେଶାତ୍ୟ-
କ୍ଷାରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗଣ କରୁଥିବାକୁ ଉପାଦେୟ
ଅଟନ୍ତି ଓ ସେହି କାରଣରୁ ସେମାନେ ନିମାଗତ
ଦୁର୍‌ବଳକୁ ପ୍ରକେଶ ହେଉଅଛନ୍ତି ବିଶେଷରେ
ଉତ୍କଳୀୟ ମୁଗଳମାନମାନେ ଉକ୍ତ ବିଦ୍ୟାମାନ
ଶିକ୍ଷା କରୁଥିବା ପକ୍ଷରେ କିଛିନୁ ଦୃଶ୍ୟ ଅଟନ୍ତି
ଓ ଯଦ୍ୟପି ଉକ୍ତ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ କୌଣସି ଗୁଣିମାନ
କିଛି ଅପଣା ସମ୍ପାଦକ ଉକ୍ତ ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷା
କରୁଥିବାର ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛନ୍ତି ତେବେ
ଅନ୍ୟ ମୁଗଳମାନମାନେ ତାଙ୍କୁ କୁମାରୀଗାମୀ
ଅର୍ଥାତ୍ ଅପଣା ଧର୍ମର ବିଦ୍ୟା ଯେଉଁ ବିଦ୍ୟା-
ଳୟରେ ନାହିଁ ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଅନ୍ୟଧର୍ମର
ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷା କରୁଥିବା ସଦାଗେ ଯୋଗୁଥିବାର
କେବଳ ଅନ୍ୟଧର୍ମର ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିବାର
ବୋଲି କହନ୍ତି ଓ ଯେବେ ଅନେ ମହମ୍ମଦୀୟ
ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ପାଦକଙ୍କୁ ପୁଲରେ
ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଥିବାର ଉପଦେଶ ଦେଇଅଛୁ
ତେବେ ଏହି ଉକ୍ତର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି ଯେ
ଯଦି ପୁଲରେ ଅରବି କିମ୍ବା ଫାରସୀ ଭାଷା
ଅଜ୍ଞା ତେବେ ଅନେ ଅବଦ୍ୟ ଅପଣାବନ୍ତ ନ-
ମାନଙ୍କୁ ପୁଲକୁ ପଠାନ୍ତି ଓ ଉକ୍ତପକ୍ଷର
ସେମାନଙ୍କର ଚେଷ୍ଟା ଯେ କେବଳ ମୌଖିକ
ଏମନ୍ତ ନୁହେଁ ସେମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଚେଷ୍ଟା
ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅଛି କାରଣ ଅନେ ଦେଖୁଅଛୁ ଯେ
ଏଦେଶର ସମସ୍ତ ମୁଗଳମାନମାନେ ଅର୍ଥାତ୍
ସେହିମାନଙ୍କ ନଗରେ ବିଦ୍ୟା ପଢ଼ିବାର ପ୍ରଥା
ସୁଦୃଶ ପ୍ରଚଳିତ ଅଛି (ଯେମନ୍ତକ (ସୁଦାସକ-
ପର କାରଣରୁ ସହଗ୍ରହରୁ ହିକତ କେତେଗୁ-
ପତା ସ୍ୱପ୍ନଗଣାୟ ଓ ମାତ୍ରମସୁର ମରୁଲକ
ବର୍ଣ୍ଣାୟ ଓ ଅମନଗର ଓ ଉଦରଗ ଓ କେନ୍ଦୁ-
ପତା ଓ ଉଦ୍‌ପୁର କାଳ ଏକ ମଧ୍ୟବର୍ଣ୍ଣାୟ ଓ
ବାଲେଶ୍ୱର ମୋଲମାନୀୟ ଓ ଅଲଗାସମ-
ବର୍ଣ୍ଣାୟ ଓ ହରିହରପୁର ଓ ଯାଜପୁର ଅନ୍ତର

ବର୍ଣ୍ଣାୟମାନେ ଗୁଜବଦ୍‌ବାର ଓ ଦେଶବଦ୍‌ବାର
ଉପାଦାନ ଅନ୍ତର୍ଗତ ହୁଏ ଓ ମନାବଦ୍‌ବାରକୁ
ପ୍ରକେଶ କେଲେହେଁ ମଧ୍ୟ କୁଛି ସେଥିଲ୍ୟ ହେତୁ
ପାରମ୍ପରୀ କପ୍ରଥାକୁ ପରତ୍ୟାଗ ନ କରି ଅପଣାର
ବାଳକମାନଙ୍କୁ ଅରବି ଓ ଫାରସୀ ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷା
କରୁଥିବା କାଳକ୍ଷେପଣ କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ଅନୁ-
କୋଧରେ କେବଳ ଏହି ବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷା କରୁଥିବା
ପ୍ରତି କୁଷ୍ଠବର୍ମର ଉପାୟ ଶିକ୍ଷା କରୁଥିବା ମତକୁ
ଶରେ ଉତ୍ତମ ଅଛି ଓ ଏହୁପ୍ରକାର ଗ୍ରମ ଯେ
କେବଳ ଉତ୍କଳୀୟ ମୁଗଳମାନମାନଙ୍କର ଅଛି
ଏହା ନୁହେଁ ସମସ୍ତଦେଶର ମୁଗଳମାନମାନେ
ଏହୁପ୍ରକାର ଗ୍ରମ ସମୁଦ୍ରରେ ମତ୍ତ ଅଛନ୍ତି ଓ
ତାହା ଏହି ହେତୁରେ ପ୍ରକାଶ ହେଉଅଛି ଯେ
ଯେତେବେଳେ କଲକତ୍ତାରେ କେବଳ (ଅରବି)
ନକରଣା ଥିବା ତେତେବେଳେ ମତ୍ତ ଏକ
ଉତ୍କଳୀୟ ଅନେକ ମୁଗଳମାନ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ
ମୁନସଫ ଓକିଲ ଫିରୁଆଦୀଙ୍କ ପର ପ୍ରାପ୍ତ ହେ-
ଉଥିଲେ ଓ ଅନୁମାନ କରୁ ଯେ ପ୍ରାୟ ସେ
ସମୟରେ ମୁଗଳମାନମାନେ ଅନ୍ୟଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ-
ମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ଅଂଶରେ ପ୍ରଧାନ ପଦ
ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିଲେ ଯେଉଁ ସମୟର ଉକ୍ତ ବିଦ୍ୟା-
ଳୟ ଉଠିଯାଇ ବାଲେଶ୍ୱରୀର ସ୍ୱପନ ହେଲା
ସେହି ସମୟର ମୁଗଳମାନମାନଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ହେଉଥିଲା ସେମାନଙ୍କ ଗୁଣିରେ ଗରବପ୍ରାପ୍ତ ଯତନ
ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ-କେତେକଣ ସର୍ବଜନୋପକାର
ଓ ମୁନସଫମୁଗଳମାନ ଅଛନ୍ତି ସେ କେବଳ ସେହି
ସମୟର ସଦ୍‌ଧାର୍ମୀ ଅଟନ୍ତି ଓ ନୁହନ୍ତି କ୍ଷୁଦ୍ରର
କ୍ଷେତ୍ର ସୁଦ୍ଧା ମୁନସଫ ହେବାର କେବେ ଗଜେ-
ଟରେ ଦେଖି ନାହିଁ ଓ ଯଦ୍ୟପି ଏଥିରେ
ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଗୋଷ ଓ ଗ୍ରମ ଓ କିଛି
ବିଜା ଅଛି ତେଣୁ ଯେଉଁ ପ୍ରକାମାନେ ଅବଦ୍ୟ
କିମ୍ବା କିଛି ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି
ଉପାୟ ଗ୍ରାହ୍ୟ ମୋର ସମ୍ପାଦକର ଗୁଜାଳର
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଛି ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ଉତ୍କଳଦେଶରେ
ଅତି ଅଧିକ୍ୟବୃତ୍ତାଣ ମୁଗଳମାନମାନଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟା-
ଶିକ୍ଷାର ଉପାଦେଶ ଦେବାର ଏକ ପ୍ରଧାନ ଉପାୟ
ଏହି ଅଛି ଯେ କିଛି ହାତୀପୁଲରେ ସଦ୍‌ଧାର୍ମୀ
ସୁଦୃଶ ଦୁର୍‌ବର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବଦ୍‌ ଏକକଣ ଅରବି ଓ
ଉତ୍କଳରେ ପୁସ୍ତିକ ମହମ୍ମଦୀୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ
ଶିକ୍ଷକ ୫୦୦ କା ଦେଶରେ କିମ୍ବଦ୍‌ ହେଉ
ତାହା ହେଲେ ହୋଧ ପୁଏ ଯେ ଅନେକ
ମୁଗଳମାନ ଉତ୍କଳରେ ବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷା କରୁଥିବା
ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ଅତି ଏକ ସୁଦୃଶ ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ତ

ଓ ଗୁଜବର୍ଣ୍ଣାବଲମ୍ବୀଙ୍କ ସୁଦୃଶରେ ବିନୟପୁସ୍ତକ
ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ପ୍ରମାଣର ଏହାବଦ୍‌ବାରମାନେ
ଉକ୍ତ ଉପାୟ ପ୍ରକେଶ ପ୍ରକାଶ ଓ ଉଦାର ଗୁଣ
ଓ ଉପାୟକୁ ମୁଗଳମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତି
କରନ୍ତୁ ।

କେବଳ
ଶ୍ରୀମତ ଉତ୍କଳରାଜ୍ୟ ସମ୍ପାଦକମହାଶୟ
ସମ୍ପାଦକ ।

କିଛିପଦ ।

ଅନୁଗୁଣ ପୁଲ ସଦାଗେ ଏକକଣ ଦେଶ-
ପତ୍ରିକା ଆବଦ୍ୟକ, ଦେଶକ ୫୦ କା । ଏକକଣ
ସଦାଗେ ଓକିଲା ଉତ୍କଳମତ୍ତେ ଓ କଲକତ୍ତା
କିଛି କାଶିବାଳ ପ୍ରୟୋଗନ । ଦରଗାହୁଡ଼ାରି
ମାନେ ଗିରିଜମାସ ତା ୨୦ ରିଶ ପୂର୍ବରେ ଅନୁ
କିଛିକୁ ଦରଗାହୁ ପଠାଇବେ । ତା ୨ ରିଶ
ଅପ୍ରେଲ ୧୯୨୦ ମସିହା ।

ଶ୍ରୀ ସଦାଗୁଣେ ସନ ଦେଶ
କିଛିକେଲପୁଲ ସମ୍ପଦକ
କେଶ୍ୱରୀ ଉତ୍କଳଦେଶର

ଉପାଦାନମାନ କଲେଶ୍ୱର କଲକତ୍ତା
। ତା କିଛି ଏହିକ ଯେ ।

ପ୍ରମାଣପୁର ଓ ଚିତ୍ରପୁ ମୁଗଳମାନେ ଅଧିକ
ସରକାରୀ କୁଳକ ଗେରାବରମାନ ଅସନ୍ତା
ଅପ୍ରେଲମାସ ତା ୧୫ ରିଶ । ପୁ । ଓକିଳ
ବିଦ୍ୟ ଗଣା ତା ୫ ରିଶ ପୁରୁକାର ସନ ସଦା-
ଧିକା ତାହା ଓକିଳକୁ କିଛି କରୁଥିବ ଅତି-
ଏକ ଉକ୍ତ ହାର ପ୍ରୟୋଗ କରୁଥିବା ଏକକଣ
ସର୍ବୋପକାର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କେବଳ ଅଧିକ ଉପକ
କି ଯେ କେତେ କଲମରେ ଗରିବ କଲକତ୍ତାର
ଉକ୍ତା ଗରୁଥିବ ତେବେ ଉତ୍କଳର ଗଣମ
ତାହାରେ ଏ କେତେକରେ ହାତରୁ ଅତି
ଧାରମତେ କଲମ ଗରୁ କରୁବ ଏ ଦିଆକୁ
ଅତି କାଶିବ ।

ତା ୨୦ ରିଶ ମହେ ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୯୨୦ ମସିହା

ଏହି ଉତ୍କଳରାଜ୍ୟ ସମ୍ପାଦକମହାଶୟ
କଳାକର ଗୁଣି ଗୁଣିକୃଷ୍ଣାକର ମହାଲୟରେ
ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶ ହେବ

ନଦେଇ ମଧ୍ୟର ଶକ୍ତି ଯାହା ଉପା ବରିହାର
କଥା ଥିଲା ତାହା ହୋଇ ନାହିଁ ବୋଲି ଅତି
କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନର ଚିନ୍ତା ଦେଖା ହେଉ
ନାହିଁ ।

ଉତ୍କଳୋତ୍ତରାଧିପତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ଓଡ଼ିଶାଦ୍ୱାରା ଉଠାଇ ଦେବା ନିମିତ୍ତ ଯେଉଁ
କିମ୍ପା ନିରାଶ୍ରୟ ବଠାରେ ଗୋପନ ଉପେ
ପୁଷ୍ପରତ ହେଉଅଛି ତହିଁ ବସ୍ତୁରେ ଉତ୍କଳା-
ସୁଦର୍ଶନ କି ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରିବା କାରଣ
ଅନୁସନ୍ଧାନ ହେବା ଉତ୍କଳୋତ୍ତରାଧିପତ୍ୟର ସମ୍ଭା
ହୋଇଥିଲା ତହିଁର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଅନୁମାନେ
ଗୁମରାମଲ୍ଲ ଗଜ ପ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରକାଶ କରି
ନ ଥିବ । ଶୁଭମତ ସମ୍ଭାର ବାର୍ତ୍ତମାନ ଅରମ୍ଭ
ହେଲେ କିମ୍ପା ନିରାଶ୍ରୟ ଯାତ ହେବା
ତହିଁରେ ନିରାମାନେ ଏକମତ ହୋଇ କହିଲେ
ଯେ ଏଥିରେ ଯେ ସମସ୍ତ କଥା ଦେଖାଅଛି
ତହିଁର ଗୋଟିଏ ସୁଦ୍ଧା କୌଣସି ଉତ୍କଳାସୁ
ମନରେ ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ ହୋଇଥିବ ଅନୁମାନକୁ ଅସ୍ତ
ନାହିଁ କେବେ ଯେଉଁମାନେ ଏଥିରେ ସ୍ୱାକ୍ଷର
କରୁଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ନ ପୁଣି କା ପ୍ରକାଶିତ
ହୋଇ ତେମନ୍ତ କରୁଥିବେ ସଦେହ ନାହିଁ
ଅଥବା ସକଳେ ଧିର ହେଲେ ଯେ ଦରଦାର
ଲିଖିତ ନିବନ୍ଧମାନ ଏକ ଉପେକ୍ଷାଦ୍ୱାରା ସର୍ବ-
ସାଧାରଣଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ
ସମ୍ଭାର ସମ୍ପାଦକ ଅନୁଗ୍ରହ କରନ୍ତୁ ଯେ
ତୁମମତ ସତ କେହି ଯେମନ୍ତ ସେଥିରେ ସ୍ୱାକ୍ଷର
ନ କରନ୍ତୁ ଓ ବାହାସୁକୁ ଏ ନିରାଶ୍ରୟମାନ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ହେଉ ଗୋଟିଏ ସହାୟତା ଓ
ଉଦ୍‌ଗମରେ ହସ୍ତ ଲେଖକର ସ୍ୱାକ୍ଷର ସୁଦ୍ଧା
ହେଉଅଛି ଏ ବସ୍ତୁମାନଙ୍କର ଅନୁସନ୍ଧାନ
କରିବାକୁ ଧିର ହୋଇଅଛି ସେ ସମସ୍ତ କିମ୍ପା-
ଲଠାକୁ ଅତି ଯତ୍ନ ବର୍ତ୍ତମାନ ଲାଭା ସ୍ଥିର
ହେବ । ଅନୁମାନେ ପୂର୍ବେ ଅନୁମାନ କରି-
ଥିବୁ ଯେ କର୍ତ୍ତମାନ ଏ ବସ୍ତୁରେ କୌଣସି
ଅନୁବନ୍ଧନସହ ବ୍ୟବସ୍ଥିତିକୁ ପ୍ରେରିତ ହେବ
ମାତ୍ର ଏସବୁ କିଛି କଥା ଆଶ୍ୟ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଏ ବସ୍ତୁର ପ୍ରସ୍ତାବ ହେବାରେ ସର୍ବମାନଙ୍କ
ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯେ ବ୍ୟବସ୍ଥିତି ଏକାନ୍ତ ନିରାଶ୍ରୟ
ପାଉବା ମାତ୍ରରେ କିମ୍ପା ଶୁଣି କରିବେ
ନାହିଁ ଅଥଚ ଏ ସବୁର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବେ ।
ପୁଣି ବ୍ୟବସ୍ଥିତିରେ ପରିଚେଷ୍ଟରେ ନିରାଶ୍ରୟ

ସିଦ୍ଧ କି ନାହିଁ ସନ୍ଦେହ । ଅଥବା ଅନାଦି
ବ୍ୟବସ୍ଥିତିରେ କୌଣସି ଦେବା ଉଚିତ ନୁହଇ ।

ବଦାଳି ଓ ଓଡ଼ିଶା

ଗଜ ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍କଳୋତ୍ତରାଧିପତ୍ୟରେ
ଗୋଟିଏ ନିମନ୍ତର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦାହାର ଅଛି ଓଡ଼ିଶା
ଓ ବଦାଳିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲାଭା ବସ୍ତୁରେ କିଛି
ହେବାର ଦେଖି ଏ ଦୁଇଜାତିର ଲୋକ ମଧ୍ୟରେ
କିପ୍ରକାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଛି ଲେଖକ ସେଥିର ବ୍ୟବ
କରି ଧିର କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ଗଜ ସାଜଗର୍ଭ-
ଠାରୁ ଓଡ଼ିଶା ଉପରେ ବଦାଳିଙ୍କ ଅଧିକାର
ଅତି ସ୍ପଷ୍ଟରେ ଦେଖାଯିବାର ଅଛି । କି ଗାବନ
ପ୍ରକାଶ କି ଧର୍ମ କି ଶାସ୍ତ୍ର ସବୁ ବସ୍ତୁର ଉତ୍କଳା-
ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଗମ ବଦାଳିଠାରେ ଦିଆ ଅଟଇ ।
ସେ ବୋଲନ୍ତୁ ଯେ ଗଜବନ୍ଦୀକୁ ଗଜାକର
ଅତି ସ୍ପଷ୍ଟ ବଦାଳୀକୁ ଅତି ବଠାରେ ବଦାଳି
ସ୍ୱାଧୀନ କରିଥିଲେ ଓ ସେପ୍ରକାର ଉତ୍କଳ ଉଦ୍‌-
ଗାବର ପ୍ରଧାନ ସମସ୍ତ ଅଟଇ । ଯଦ୍ୟଦିକ
କୃତଲ୍ୟ ସାହେବଙ୍କ ମତରେ ସେ ବଦାଳି
ଦେଶକୁ ଅଧିକାର ମାତ୍ର ଉତ୍କଳସନ ସାହେବ
ବୋଲନ୍ତୁ ଯେ ସେମାନେ ଗଜାକର ଶ୍ରୀ
ସେଇ ଗଜା ଥିଲେ ଓ ସେଦେଶ କର୍ତ୍ତମାନ
ମେଘନାଥର ଓ ତମରୁବ ନାମରେ ଗଜାକର
ଉଦ୍‌ଗାମ ବଦାଳିଙ୍କ ନାମରେ ବଦାଳି ବାହୁ
ବଦାଳା ଦେବା ସହଜ ଉତ୍କଳକୁ ଅତି ବଠାରେ
ସ୍ୱାଧୀନ ଗଜକୁ ଧ୍ୟ ହେବ । ଯଦ୍ୟଦେଶରେ
ବଦାଳିଙ୍କ ସୁଦେବୀଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଓଡ଼ିଶା
ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ରହିଅଛି ।

ଧର୍ମର ମତ ବସ୍ତୁରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ
ତେଜନ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁ ବଦାଳାରେ ଅବସ୍ଥିତ ହୋଇ
ଓଡ଼ିଶା ଲୋକଙ୍କ ବୈଷ୍ଣବଧର୍ମର ସିଦ୍ଧା ଦେଲେ
ଏହିଠାରୁ ଦୈବଧର୍ମ ଲୋକ ହେଲ ଓ କେବଳ
ବାହୁର ଉଦ୍‌ଗା ଅତି ସମସ୍ତେ ଏକଦେଶ ଯାଏ
ତେଜନ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମତାବଲମ୍ବୀ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ।

ବାହା ଉଦ୍‌ଗମ ସମ୍ଭରେ ମଧ୍ୟ ଏସବୁ ମେଳିତ
ବୋଲନ୍ତୁ ଯେ ତେଜନ୍ୟ ସେଦେଶ ଅବତାର
ସୁଦ୍‌ଗତ କୌଣସି ଉତ୍କଳ ଗୁଣାଗ୍ରହ ନାହିଁ ।
ମହାପ୍ରଭୁର ଉଦ୍‌ଗା ଗାବଦାହାର ଏଥିର
ଅନେକଦିନ ଉଦ୍‌ଗା ତନୁଗ୍ରହଣ କଲେ ଓ
ସେ ଜଣେ ବୈଷ୍ଣବ ଓ ତେଜନ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର
ବଡ଼ ଭକ୍ତ ଥିଲେ । କେବଳ ତେଜନ୍ୟଙ୍କ ମତ
ପ୍ରକାର ବଦାଳୀର ଗୁଣାଗ୍ରହ ରଚନା କରିବାର

ଅବଶ୍ୟକ ହେଲ ଉପେକ୍ଷା ରକ୍ତ ବାଳକୃଷ୍ଣ ଦାସ
ଓ ଅଲମନ୍ତ୍ୟ ସାମନ୍ତସିଂହାର ଏମାନେ ସମସ୍ତେ
ପୁଣି ବୈଷ୍ଣବ ଓ ବଠାର ଦୁଶା ଛାଡ଼ି ସବୁ
ବୈଷ୍ଣବଧର୍ମ ଅବୁକୁ କରିଅଛନ୍ତି ।

ପରପେଷରେ ଲେଖକ କହୁଅଛନ୍ତି ଯେ
କର୍ତ୍ତମାନ ଲାଭରେ ଯାହା କିଛି ଦେଖା ଓ
ସାହସ ବଦାଳିଙ୍କ ଦେଖାଯାଏ ତାହା କେବଳ
ବଦାଳିଙ୍କଦିଆର ଓ ଅନ୍ୟ ବଦାଳା ଉଦ୍‌ଗା
ସାହାଯ୍ୟର ସମ୍ଭବ ହୋଇଅଛି ।

ହେ ଉତ୍କଳାସୁମାନେ ଯେବେ ପୁଣି ଏ
ଦିଆମାନ ଶୁଣି ନ ଥିବ କେବେ ଥରେ କିଛି
ଦେଇ ପୁଣି ଅପରମାନଙ୍କର ସ୍ୱଭାବରୁ ତେଜ-
ସିଦ୍ଧା ଦେଲେ ପରମତ ଓ ଅନୁଗାମ କରି
ଏକଦିନ ଦାହାର କରିଅଛନ୍ତି ?

ମୋହରମସଦ୍‌ ।

ଗଜପ୍ରାନ୍ତ ସେତେ ଉଦ୍‌ଗରେ ଅନୁଗାଗ୍ରହ
ହୋଇଅଛି ଏମନ୍ତ ଅନେକକାଳରୁ ଏହା
ହୋଇ ନ ଥିବ । ଏହାକୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର
ବୋଲିବୁ ହେବ । ଏହା ସମସ୍ତେ ଏକ
ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ କର ଉଦ୍‌ଗବାଳ ଉପେକ୍ଷା ଦେବାର
ସକଳର ବେଶାଯାଏ ଦିନୁ ଉଦ୍‌ଗବାଳରେ
ହୁକୁ ମୁଗଲମାନ ଓ ମୁଗଲବାଳମାନେ ସକଳ
ଅପରା ବା ସକଳର ଉଦ୍‌ଗ ବସ୍ତୁରେ କି-
ଅଛନ୍ତି । ସର୍ବାଧିକାରୀ ତେଜନ୍ୟମାନେ ମୋହରମ
ଓ ଗୁଡ଼ପ୍ରାନ୍ତରେ ଏକ ଅତି ସକଳରେ ଏମନ୍ତ
ସୁଦ୍‌ଗତେ ଉପେକ୍ଷା ହେବ ଯେସମସ୍ତେ ଅପରା
ଉଦ୍‌ଗାଗ୍ରହ ଅନଳ ଲାଭ କଲେ । ମାତ୍ର ଏ ସବୁ
ସର୍ବଠାରୁ ମୋହରମକୁ ଅଧିକକରି ଦେଖାକୁ
ହେବ ଏଥିରେ ସମାବେଶ ଅଧିକ ହେବ ଓ ସବୁ
ସ୍ୱଭାବର କେବେ ଏକଦିନ ହୋଇ ଯାହା
ସର୍ବଦିନେ ଉପ ହେଲେ । ଏବର୍ଷର ମୋହରମ
ଗଜବର୍ତ୍ତମାନେ ଉଦ୍‌ଗ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ସେହି
ପାଇଁ ଅନେକଦିନମାନେ ପୁଣି ସାହା ଅଧିକ
ଏକଦିନ ବାତା ବାଳବାସରେ ପୁଣିରୁ ନୁହଇ
ଅଛି ହେତୁ ଅତିଅନୁଗାଗ୍ରହ ଓ ତୁମ୍ଭଦିଅ-
ନାହାତମର ସମାବେଶ ହୋଇ ଯାଇଲ ନାହିଁ
ସୁଦ୍‌ଗତେ କଲକତ୍ତାସିଦ୍ଧାସକ ଅତି ଅପମୁଖ-
ଜନବ ହୋଇ ପଡ଼ିଲ । ଉଦ୍‌ଗାକୌଣସିଠାରେ
ଯେମନ୍ତ ଅପରା ଗୋଟିଏ ହୁଅଇ ତାହା ହୋଇ
ସାରିଲ ନାହିଁ ଲାଭଅପାଳମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ
ହେବାପାଇଁ ଦୈବଦାର ଅରମ୍ଭ କଲେ ଓ
ପୁଣି ବାହାକୁ ଅତି ସକଳ ଅପରା ମଣିନ

ବାହାକୁ ଅବା ଅଗକୁ ଗ୍ରହଣକରି । ଏଥିରେ
 ବାମଲ ଓ ବକସିଜାର ଭାଜିଅ ପତ୍ରକୁ ପତ୍ର-
 ରୁପ ଗେଷରେ ଫେରିଗଲେ ସେମାନେ ଏ
 ହସ୍ତମୂଳେ ମାତ୍ରହେଉ ଯାହାରେ ସବୁଜୁ-
 ଶ୍ରେଣୀର ଗ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ବଡ଼ ନାମରେ ଫରାଅବ
 କରୁଥିଲେ ମାତ୍ର ଭାଜା କଥା ଶୁଣାଗଲ ନାହିଁ
 ଚାନ୍ଦେରୀସପ୍ତ ଯେ ଏହେ ସମାପ୍ତେ ହୁଲରେ
 ପୁଲସର ବର୍ତ୍ତା ଉପସ୍ଥାପନ ଥିଲେ ଓ ସେ-
 ଶ୍ରୀରେ ପୁଲସ ଯେଉଁସ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଭାଜା
 ନ୍ୟାୟ ହେଉ ବା ଅନ୍ୟାୟ ହେଉ ଲେକେ
 ଭାଜାରେ ସମୁଦ୍ଧ ହେଲେ ନାହିଁ । ଗାନ୍ଧାରଣୀ
 ମାତ୍ର ପୁଲସର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟଇ ଲେକକ ଉପରେ
 କର୍ତ୍ତୃକ କରବାର ପ୍ରୟୋଗନ ହୁଇ ନ ଥିଲ
 ଯେଉଁ ଭାଜା ଅଗକୁ ଦୌଡ଼ଲ ଯେବେ
 ଭାଜାକୁ ସର କରଦେଉଥାନ୍ତେ ତେବେ ବାହାର
 ମନୋଗୁଣ ଦେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହନ୍ତା ନାହିଁ
 ଏବର୍ଷ ଯାହା ଦେବାର ହେଲଣି ଭବିଷ୍ୟତରେ
 ଯେବେ ପୁଲସ ବରଦି କରବେକି ଯାହା ଅଗେ
 କ ପକ୍ତେ ଅତି ପହୁଞ୍ଚିବ ସେ ସେଷଠାରେ
 ଉପୁବ ତେବେ ବାହାର ମନଃସୀତା ଦେବ
 ନାହିଁ ଓ ଅଗ ଦେବାପାଇଁ ଭାଜାଅଗକୁ ଜଳବ
 ବାହାରକ ଓ ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ଉପକାର ଅଛି ।

ଉତ୍କଳମାତା ।

ଉତ୍କଳମାତା ଶ୍ରୀ ରାଜ ମଙ୍ଗଳବାର ଭୂ-
 ଉଦ୍‌ବର୍ଣ୍ଣା ବ୍ୟାଘ୍ରାପକ ସଭାର ଅଧିବେଶନରେ
 ଉତ୍କଳମାତାଙ୍କୁ ଅଭିନୁ ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତି ହୋଇ ନାସର
 ଭା ୧ ରାଜଠାରୁ ପ୍ରତିଭ ହେଲ । ଏସମ ବୁଦ୍ଧ-
 ଭାଷିନୀ ମତ ମଙ୍ଗଳବାର ଭୂମି ଦେବାର
 ଦୁହଇ ପୁତ୍ରାନ୍ତ ମନ୍ଦିରାର ଏ ଅଭିନୁ ପ୍ରସାଦ
 ହୋଇ ମଙ୍ଗଳବାର ବଳବତ୍ତର ଦେବୀରେ ବଡ଼
 ଯୋଗକୁ ପାଇଅଛି । ଅଭିନୁ ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତି ପ୍ରାୟ
 ଯଦୁ ଅଭିନୁସର ଅଟଇ । ଦେବନାଗେଶ୍ଵରୀଙ୍କ
 ଦେବନରୁ ଧୂଳାରେ ଦୁରୁପଭାଷା କେଶିଏ
 ବର୍ତ୍ତନ ଦେବ ଓ ଅପର ଲେକକଠାରୁ ଭଲ-
 ଲିପ୍ତନ କିମ୍ପରେ ଧାନ ପୁତ୍ରର ଦେବ ଯଥା ।
 ଯାହାର ଅର୍ଥ ୪ ୦୦୦ କାରୁ ଅଧିକ ମାତ୍ର
 ୪୨୦୦ କାରୁ ଉଣା ବାହାକୁ ଦେଶ ଦେବ ।
 ୪ ୧୨୩
 ୪ ୨୦୦ ଅଧିକ ମାତ୍ର ୪୧୦୦୦ କାରୁ ଉଣା ୪ ୨୭
 ୪ ୩୦୦ " " ୪୨୦୦ " ୪ ୩୯
 ୪ ୪୦୦ " " ୪୩୦୦ " ୪ ୫୧
 ୪ ୫୦୦ କାରୁ ଅଧିକ ହେଲେ ଧୂଳାପ୍ରତି ପୁର-

ପରପା ଲେଖିଏ ଏଥିରୁ ପଠକମାନେ ଜାଣି-
 ବେ ଯେ ଉତ୍କଳଜାର ଟଙ୍କା ଅଧିକାରୀକୁ ଗଜ
 ସନର ବନୋବସ୍ତୁ ଅନୁସାରେ ଯାହାଦାୟିକ
 ଗୋଷ୍ଠୀବନ୍ଧ ହୋଇ ହେବଲ ଅଧିକା ଟଙ୍କା ଗୁଞ୍ଜଳ
 ହେବ ଓ ଯାହାଙ୍କର ଅଧିକ ଏଥିରୁ ଅଧିକ
 ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ କଲେକ୍ତର ଅଧିକ ଫର୍ଦ୍ଦ ଭଲ-
 ବ କରବେ ଓ ସେ ଫର୍ଦ୍ଦରେ ସତ୍ୟତା ଲେଖି-
 ବାର ମଧ୍ୟ ବିଧାନ ହୋଇଅଛି । ସତ୍ୟତା ମିଥ୍ୟା
 ହେଲେ କି ଅଜ୍ଞା କମ୍ପନ ହେଲେ ଦଣ୍ଡ ଦେବ ।
 ଦୁରୁଦକାରୀଙ୍କର ଯାହାର ଅଧିକ ଉଣା ଭାଜା-
 ଠାରୁ ସୁଧା କଲେକ୍ତର ଫର୍ଦ୍ଦ ପ୍ରାଥମ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି
 ଯାହା ଉପରେ ଯେତେ ଧାନ ଦେବ ଭାଜା
 ଅପ୍ରେଲମାସ ଭାଷଣରେ ଅଦାୟିଯୋଗ୍ୟ
 ଅଟଇ ମାତ୍ର ଏହା ଗୁରୁଦିନରେ ଅଦାୟି ହୋଇ-
 ପାରେ । ପ୍ରଥମଦିନୁ ବିଜ୍ଞାପନର ୧୨୫ ନ
 ମଧ୍ୟରେ ଦିନାଦିନୁ କୁଳର ଭାଗ୍ୟବସ୍ତୁ ଅଧିକର
 ଓ ଚତୁର୍ଥ ଦିନୁ କଳତ୍ରମାସରେ ଦେୟ ଅଟଇ
 ଦେଶିବ ପାଇଁ ମିଥ୍ୟାମଧ୍ୟରେ ଦେବ ଧାନ ନ
 ଦେଲେ ଭାଜାଠାରୁ ପୁରୁଣ ଧାନ ଗୁଞ୍ଜଳ ଦେବ
 ଦର୍ଶନାରେ ଦେହ ଦ୍ୟବସାୟ ଭାଗ କଲେ
 ବିନା ମରବଲେ ରହିପାଇଁ ମିଳା ପାଇପାରେ ।
 ସଂକ୍ଷେପରେ ଉତ୍କଳମାତାଙ୍କର ବିଧାନମାନ
 ଏହିପରି ଅଟେ କଥା ଉଦ୍‌ବସ୍ତୁ ହେଲଠାରୁ ଜାଣି
 ଦେବାରେ ଦୌଗଣସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣେ ଅନ୍ୟ ମତ
 ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ଅଥ ଅଭିନୁ ଅବିଶ୍ଵା
 ଯାହା ଦେଉ ଉତ୍କଳମାତାଙ୍କର ପ୍ରସାଦ ଯେତେ-
 ଦେଲେ ଦେଉଅଛି ଭାଜା ଭକ୍ତଶାଳୁ କାଣ୍ଡ
 ହୋଇଅଛି । ଏ ଅଭିନୁ ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତିରେ ଭାରତବ-
 ଶ୍ଵରୀ ସମସ୍ତେ ଅତିଶ୍ରୀ ମାତ୍ର ଧୂଳା ଦେବା
 ସମୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ପ୍ରଜାଙ୍କ ମତପ୍ରତି ଯଦା
 କରବାର ଜଣାଯାଉ ନାହିଁ । ଉପସ୍ଥାପ ସତ୍ୟ-
 ମାନେ ଅନେକ ଲେକ ଏ ଧୂଳିକୁ ଲିନନାୟ
 ବୋଲି ସୂଚାର ହଲେ ମାତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ
 କେବଳ ଏହି ଉପର କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଅର୍ଥ
 କିଅନ୍ତୁ ସଦାଗେ ଦୌଗଣି ଉପାୟ କରିବା
 ଶକ୍ତାନ୍ତ ବର୍ତ୍ତନ ଅଟଇ ଓ ଯେହୁଲେ ଯେଥିର
 ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ଦୁର୍ଗ୍ୟ ଦେଉ ନାହିଁ ଓ ଉତ୍କଳମ-
 ଧୂଳିରୁ ସ୍ଵାନ୍ତ ଦେଲେ ଲଭ ଦେବ ଭାଜା
 ସହଜରେ ଜଣାଯାଇ ଅଛି ସେ ହଲେ ଅନ୍ୟ
 ଉପାୟର ଚନ୍ଦ୍ରା କରିବାଠାରୁ ଉତ୍କଳମୁ ଧୂଳି
 ନେବା ଯୁକ୍ତିସିଦ୍ଧି ଅଟଇ ଫଳତଃ ଅଧିକାନ୍ତ
 ଜଣାଯାଏ ଯେ ଉତ୍କଳମାତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଲାଗିଲ-
 ଦନ୍ତୁ ଅଥ କରୁ ମହକୁ ଲଭ ଅଧୁ ନାହିଁ ।

ଅପେକ୍ଷାରେ ଶୁଣି ଅନୁଭବ ହେଲୁ ଯେ
 କଲକତାକରଣବାରୀ ସମସ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲେକ
 ମିଶ୍ର ଏହି ଧୂଳି ବରଦେରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡକୁ
 ଅବେଦନ ପଠାଇବାର ସୁର କରି ଚତୁର୍ଥପାଇଁ
 ଗୋଷ୍ଠିଏ ସଭାର ଚନ୍ଦ୍ରା କରିଅଛନ୍ତି ଏଥିରେ କି
 ଫଳ ଦେବ ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ ମାତ୍ର ଅଧି
 ଥରେ ବିଜ୍ଞାପରେ କରୁ ଶକ୍ତ ନାହିଁ ଉତ୍କଳମୁ
 ଧୂଳିରୁ ପୁଣ୍ୟ ଯେତେ ମତ ଜାହାଠାରୁ ଅପେ-
 ସରକ ଦୌଗଣ୍ୟ ଅଧିକ ମତ ଅଟଇ ୪୨୫ କା
 ଶୁଦ୍ଧରେଇ ପ୍ରଜାପାତ୍ରନର ଶ୍ରୀମା ନାହିଁ ଏଥର
 ଭାଜା ଚଳିଗୁଣ ହେଲ । ପ୍ରଜାଙ୍କର ଅବସ୍ଥା
 ଏଥିରେ କଣ ଦେବ ଭାଜା ଯେଉଁମାନେ ଧୂଳି
 ବନୋବସ୍ତୁର ଘାଟ ପ୍ରଜାଙ୍କ କରୁଅଛନ୍ତି ସେହି-
 ମାନେ ଏହା ହୁଅପାରେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଭବଲତା ଯେ ଦେଖିବାହେବୁ ଦୁହି-
 ବାଲିମିତ୍ର ଭୂମିକ ଓ ଉପାଧିନୀମାନଙ୍କ ମନରେ
 ନିୟନ୍ତ୍ର ଦେବାର ଗଜ ଗଡ଼େଟରେ ପ୍ରଜାଙ୍କ
 ହୋଇଅଛି ଏଥିରୁ ଗୋଷ୍ଠି ହୁଅଇ ଅବସ୍ତୁ
 ଏକସମୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ବୁଝି କରି
 ନାହାନ୍ତି ।
 ଭାଜାଦିଗ୍ରାହକମାନଙ୍କ ପ୍ରଥମଗୁଣ ବଡ଼ଠାରୁ
 କରବାର ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ସେଥିରେ ଜଳ
 ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି । ଏନାଲର ପ୍ରଥମ ଦୁରମାଭର
 ମଧ୍ୟରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉତ୍କଳମତା କର୍ମଣୀ ହୋଇଅଛି ।
 ଭାଜାଦିଗ୍ରା ନାଲିବାଟେ ଦୁରାବରଠାରୁ ସିଦ୍ଧାର
 ବଡ଼ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଗ ଦେବ ମାତ୍ର ଏବର୍ଷ ବର୍ଷ ଶେଷ
 ହୋଇ ପାଇରୁ କି ନା ସନ୍ଦେହ ।
 ଗଜ ଫିର ବରାମାସ ଶେଷରେ ଉତ୍କଳବର୍ଷର
 ନାମା ଉଦ୍‌ବଳରେ ସବୁଦିନ ବାରଦେଶି
 ଲଘୁଂଷ ଧୂଳା ଜିମା ଥିଲ । ଏହାର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ
 ଏହିସମୟରେ କେବଳ ୮୯୯୯ ଲଘୁଂଷ
 ଧୂଳା ଥିଲ ।
 ଉତ୍କଳମାତାଙ୍କ ବାଳ ବଦେଶରେ ଉତ୍କଳ କରି
 ପ୍ରଥମ ସ୍ଵାନିମାନ ଦର୍ଶନ ଦିଶା ଭାଷାଦି ଉଦ୍‌-
 ବ ଅବ ବରଦିନକୁ ଉତ୍କଳମାତା ଶେଷରେ
 ଭରତକୁମିରୁ ବଦାୟ ଉଦ୍‌ବ କଲେ । ମହା-
 ତରେ ଏହାଙ୍କର ଅଭିଧାନା ଯଥାକ୍ରମେ ବଡ଼
 ହୋଇଥିଲ ଓ ସେଠା ଦେଖାୟ ଲେକମାନେ
 ଯେଉଁ ଅଭିନୁଦିନସହ ଦେଉଥିଲେ ଭାଜା
 ଦୁରୁଦକାର ଧୂଳା ମୁଲର ଗୋଷ୍ଠିଏ ହାଉବାଗୁ-

କର୍ମରେ ଯେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ମହୋଦୟଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ । ସେ ଯେଉଁ ଉପରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଓ ରତ୍ନାକର କ୍ରମାନ୍ତରେ ହୋଇ ନାନା ମୂର୍ତ୍ତିମାନ ଅଙ୍କିତ ହୋଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ମହୋଦୟଙ୍କୁ ସିଂହଲଗ୍ରାମ ଅର୍ଥାତ୍ ଲଙ୍କାକୁ ଗମନ କରି-ଅଛନ୍ତି ।

ବମ୍ବେର କୌଣସି କୋଟିକାଳ କାରୁଣ୍ୟ-ରତ୍ନ ଗାରଜାଳରେ ସମ୍ପାଦ ପାଇଅଛନ୍ତି ଯେ କାଳିଦାସଗରରେ ଅଳ୍ପଦିନ ଦେଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଲାଗି କିମ୍ପୁର ଘର ଓ ପ୍ରକାଶ ଯୋଗ୍ୟ ଯାଇଅଛି । ସମସ୍ତ କ୍ଷତ୍ରର ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରାୟ ଦଶ ବାରଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ହେବ ।

ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଶିବପୁର ନାନାସ୍ଥାନରେ ଭେଦ-ଗୋଡ଼ ବାଣେ ୧୯୨୧ ମସିହାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ କ୍ରମାନ୍ତରେ ହୋଇଅଛି ଉପରେ ସୁଦର୍ଶନ ୮୫ ହଜାର ବସ୍ତା ପ୍ରେସିତ ହୋଇଥିଲା ।

ତେଲଗୁଡ଼ିଏ ହୋଇଛି ଯେ ଉଚ୍ଚମଧ୍ୟ ଏତଦବ୍ୟକ୍ତି ଧାରଣକର୍ତ୍ତା ଗବର୍ଣ୍ଣର କେନରଲ ପଦରେ କିମ୍ପୁର କରକାର ପ୍ରସାଦ ଅନେକ ଦେଶୀୟ କାଗଜରେ ଅନେକିତ ହେଉଅଛି କିନ୍ତୁ ବମ୍ବେର କ୍ରମେ ପ୍ରଧାନଲେକ ଅଗାଧାନ ଗ୍ରାମପ୍ରମହାଗଣୀକ ନିକଟକୁ ଏକସମ୍ପ ପଠାଇ ସେଥିରେ ଏକ ପ୍ରସାଦ କରିଅଛନ୍ତି । ଅଗାଧାନ ଲେକଅଛନ୍ତି ଯେ ତା କ ମହୋଦୟଙ୍କୁ ଭବ-କର୍ତ୍ତାରେ ମହାଗଣୀକର ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି କଲେ ଅନେକ ଲାଭ ହେବ କିନ୍ତୁ ଯେ ପ୍ରଧାନ ଏପ୍ରକାର କେଳକ ବ୍ୟୟ କିମ୍ପୁର ଶୁଣା ହୋଇ-ପାରିବ ଓ ଲୋକ ସମାଜକୁ ବିଚଳିତ କରି ପଠାଇବାକୁ ପୁରୋଗ ହେବ । ଅଗାଧାନକର ଗାଧନା ଶାନ୍ତି ହେଉ ବା ନ ହେଉ ତାହାଙ୍କ ପଦରୁ ଜଣାଯାଏ ଦେଲକ ବ୍ୟୟ ଅଧିକ ହେଉ-ଅଛି ଓ ତାହା ଉଣା କରିବା ନିକାନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତନ ।

ବମ୍ବେର ନଗରରେ କଥକାକାହ ଘେନ ଭାରି ଭର୍ତ୍ତି କରାଣି ଯାଉଅଛି । ସେଠା ନିକାନ୍ତ ମୋକ୍ତା କାନ୍ଦୋବା ଗୋଟିଏ କଥକାକାହ କରିବାକୁ ପୁନାରେ ବହୁକଲେକ ସହା କରି ତାହାକୁ ତାହାକୁ କରିବାକୁ ଦେଖା ବହୁଅ-ଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେଠା କ୍ରମେ ପଶ୍ଚିତ ହୋଇଛି ଯେ କଥକାକାହ କିମ୍ପୁରାସ୍ତରେ ନିଷେଧ ନାହିଁ ଓ କେବଳ ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରକାଶ କଲେ ସେ ଭାବି କିମ୍ପୁର କୁହାନ୍ତି ପ୍ରମାଣ ହେବେ ।

ମୋକ୍ତା ସାହେବଙ୍କ ଦିବ୍ୟ କରିବାର ଗୋ-ଟିଏ ହେତୁ ଏପ୍ରକାର ତାହାଙ୍କର କନ୍ୟା ଗୋଟିଏ ଅକାଳେ କଥକା ହେବାରୁ ସେ ତାହାକୁ ପୁନର୍ବାର କରା ଦେବା ପାଇଁ ବହୁତ ଯତ୍ନ କଲେ ମାତ୍ର କାରମାନେ ସମ୍ମତ ନ ହେବାରୁ ସେ କ୍ଷିର କଲେ ଯେ ପ୍ରଥମେ ଅପେ କିବାହ ହୋଇ କାରକ କଥା ଲକ୍ଷ୍ମି କରିବେ ତତୁତାକୁ ଅନ୍ୟକୁ ବିକା ହେବେ ।

କ୍ରମେ ସମ୍ପାଦ ପାଇଅଛନ୍ତି ଯା ଅପାଗାଧିକାରରେ ରହିବାକୁ ଅସମ୍ମତ ହେବାରୁ ଅପାଳତ ତାହାକୁ ଏକମାତ୍ର ବିନାପରାମର୍ଶରେ କିମ୍ପୁର ରହିବାର ସମ୍ମତ ହେଇଅଛନ୍ତି । ପୁନା ତାହା ନାମରେ ଦେବାକ୍ରମ ସହଲର ସହାଗେ ନାଲଗ ଦର ଉଣା ପାଇଥିଲା ମାତ୍ର ଯା ଅପାଳତରେ ବ୍ୟକ୍ତି କଲ ଯେ ସେ ବରଂ ଦାଗୁଗାର କିମ୍ପୁର କରବ ଉପାପି ସାମି ସଙ୍ଗରେ ରହିବ ନାହିଁ ବାରଣ କିଲ ହେଲକିନଠାରୁ ଏକାକିମାତ୍ର ପୁନା ସଙ୍ଗରେ ରହିଲେ ସୁଦ୍ଧା ସୁଖରେ ବାଳ-ହରଣ କରି ନାହିଁ । ଏ ଅବସ୍ଥାରେ କି-ମ୍ପୁର ଦେଲେ ସେ କିମ୍ପୁର ରହିବ ଅଟନ୍ତି ।

କିମ୍ପୁର ଅତି ଲୋକକୁ ଯେ ଲୋକମେତେ କିମ୍ପୁରରେ ଥିବାବାଳରେ ଏକଯୋଗ କୁଳ କରି ଯେଉଁ ବ୍ୟାଧି ତାହା ଦିଶୁ ନିକଟର ତାହାକୁ କିମ୍ପୁରରେ ସେ ଶିଳା ଦେଲ । ଦେବାକୁ କୁଳର ଏକାକିମ ସମାନ ଦେଖି ବର୍ଷ ଅନମତ ନ ହେବ ।

କିମ୍ପୁର ଭେରମାନେ ଏକେ କରିରେ କିମ୍ପୁର ଗୋଣ କରିଅଛନ୍ତି ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକେ କାହାର ଘରେ ପଶି ପ୍ରକା ଅଣି କରିରେ ଦେଲଠାରୁ ଅଧ ଭେରମାନେ ତାହା କୁଳଦେଗରେ ଦେଖାଯାନ୍ତି ।

କିମ୍ପୁର ଦେଶର କୌଣସିମାନଙ୍କ ପ୍ରଧାନ ପୁରୁ-ହରଣର ମୂଲ୍ୟ ଦୋଇଅଛି । ତାହାଙ୍କର ବ୍ୟୟ ନଦେବର୍ତ୍ତୀୟ ଓ ୧୦ ବର୍ଷ ପ୍ରଧାନ ପୁରୁହରଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ।

କଲକତାର ତାହା ସାଧାରଣ ଉପକାର୍ତ୍ତେ ସ୍ଥାପିତ ଧର୍ମାଳ ପ୍ରକାଶର ସାହାଯ୍ୟାଥେ ଉଚ୍ଚ ଅବ ଏକନମୟ ୫୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ସାଜକରିଅଛନ୍ତି ।

ନାଗପୁର ଓ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନ-ରେ ଏକର୍ଷ କଲକତା ବସୁର ଦେବାର ସମ୍ପାଦନା ଅନୁଷ୍ଠିତ କିମ୍ପୁର ମୂର୍ତ୍ତିମାନ ଆରମ୍ଭ ହେଲଣି ଓ ଅଧିକ ମାତ୍ର ସରିବି ପ୍ରାୟ କିମ୍ପୁର ଯୋଗୁ ମାନ ପ୍ରକାଶକ । ଏ ଦର୍ଷ କଲକତା ସମ୍ପାଦ-

ରେ ଦେବାର ଦେଖାଯାଏ ଦୈନିକମାନେ ଯେମ୍ପୁର ବସୁ ହେଲଣି ଏହା ଦେଖି ଦେହରୁ କିମ୍ପୁର ସୁଖାଭିପ୍ରାଣ କଲକତା ଦେବେମାତ୍ର ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜର କ୍ରମେ ସବିଅପିପୁରୀ ସାବିକା କୋଲକ୍ତା ସେ ବିଂହଳ ମୁହାଣରେ ଯେଉଁ ବଡ଼ ବହୁ ପ୍ରାପ୍ତ କିମ୍ପୁର ତାହାର ଭେଲ କଲକତା ଭେଲ ଅପେକା ଧଲ । ସାଜକର ଭେଲ ମଧ୍ୟ ସେହିପ୍ରମ କଲକତା କିମ୍ପୁର ଉଣାହେଉଅଛି ଓ କଲକତାର ଭେଲ ଏ ଦେଗରେ କେତେ ଉପକାର କଲକତା ଅଭବଦ ବହୁପର କେଲ ଯେକେଅଧିକ ବ୍ୟବହାର କିମ୍ପୁର ଭେଲକଲ ।

ପାଣସରେ କୌଣସି ଓ ନିକଟ ମିଗାର ଏମନ୍ତ ଶୁଣୁ ପ୍ରସୁତ ହେଉଅଛି ଯେ ଯଥାର୍ଥ କିମ୍ପୁର ଗ୍ରାଣରେ ଲାଗି ପାଇଅଛି ମାତ୍ର ଏସମ୍ପୁରଣ କିମ୍ପୁର କୋମଳ ହେଉଅଛି କିମ୍ପୁରକେଳ କିମ୍ପୁର ଦେଲ ଯଥାର୍ଥ କିମ୍ପୁର କିମ୍ପୁର ରହିଅଛନ୍ତି ନଦର ସାଗର କଲକତାରେ ଦେମାନଙ୍କର ସରହେବ ଏକପ୍ରକାର ଏସମ୍ପୁର ତଳାଉବାକୁ ଦେଲ ନାହାନ୍ତି । ଶୁଣୁର ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ କେବେ ଲେବର ପସନକିମ୍ପୁର ମୂଲ୍ୟ ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ସରହେଲେ ତାହା ବିବ ତିବାରିଶ ଭେଗାରିବ ।

ଏଥର ୧୮ କ୍ରମ ବିକଲକତା ସରହେବ କଥା ଅଧିକ ଏଥର ୨୦୦ କ୍ରମ ପରିକାଣ୍ଡି ଅତିକ୍ର ଓ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦେଶୀୟକେଳ ତଳକ୍ରମ ।

ବିଶ୍ୱସନ ।

ଅନଗୁଳ ସୁର ସହାଗେ ଏକକ୍ରମ ହେଉ-ପଶ୍ଚିତ ଅବିକାକ, ଦେଲକ ୫୦୦ ଟଙ୍କା । ଏକର୍ଷ ସହାଗେ ଓଡ଼ିଶା ଉତ୍କଳଦେଶ ଓ ଉତ୍କଳେଶ ଦେଲକ କାଶିକାର ପ୍ରସ୍ତୁତନ । ଦରଗାସୁଦାରି-ମାନେ ଭିକିମାତ୍ର ତା ୨୦ ରିଶ ମୂଲ୍ୟରେ ଅଧିକ କିମ୍ପୁର ଦରଗାସୁ ପଠାଇବେ । ତା ୨ ରିଶ ଅପ୍ରେଲ ୧୯୨୦ ମସିହା ।

ଶ୍ରୀ ସ୍ୟାମସୋଦନ ଦେବ
କିମ୍ପୁରକେଳପୁର ସମ୍ପାଦକ
କେଶୁରୀ ଉନ୍ନତପୁର

ମୂଲ୍ୟପତ୍ର

ଉତ୍କଳରାଜ୍ୟରୁ କିମ୍ପୁର କଲକତା ଅଧିକ ୫୮ ।

ଏହି ଉତ୍କଳରାଜ୍ୟର ସହର କ୍ରମେ ବର୍ଦ୍ଧି-ଦିବାର ବର୍ଷକ ପ୍ରତିଫଳିତାକର ଯତ୍ନାୟୁରେ ମୁକ୍ତ ଓ ପ୍ରକାଶ ହେଲ ।

ମୋଗଲମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ସରହଦ ବିମାନାର ମକଦ୍ଦମା ହେଲେ ସେଥିର ଉତ୍ପତ୍ତି ସନ ୧୬୯୦ ର ଅ ୨୦ ରୁ ଅନୁସାରେ ହୁଏ । ଏହି ସମୟରେ ଗଢ଼ଜାତମାନଙ୍କରେ ଅତି କୌଣସି ଅରଜ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାଣି ହୋଇ ନାହିଁ । ସନ ୧୮୦୦ ବାଲିରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଅଣ୍ଡରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଉତ୍କଳମାନୁସାସୀ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗଢ଼ଜାତର ବାର୍ଯ୍ୟ ଗଳ୍ପଅଛି ସେଥିରେ ସ୍ୱାମୀମାନଙ୍କୁ ଅପଣାଏ କଲର କେନ୍ଦ୍ରମାନ ଓ ରେଭୁକୁ ଶକ୍ତି ଓ କ୍ଷମତା ଦୟାମାଉଅଛି ଓ କୌଣସି ସମ୍ବନ୍ଧ ମକଦ୍ଦମା ମଧ୍ୟରୁ ଗୁଣ ପ୍ରଭୃତି କେତେକ ସମ୍ପଦ ମକଦ୍ଦମା ଦ୍ୱାରା ସମାପ୍ତ ହେଉଥିବାରୁ ସାହେବଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଭାବେ ଗଢ଼ଜାତର ଲୋକମାନେ ସରକାରୀ ସୁବିଧାଗୁଣା ଥିବାରୁ ଗୁଜରାଟରେ ସାଧାରଣ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତର ହୋଇ ନ୍ୟାୟଦାନରେ ତଳିଲେ ଏହି ଉତ୍କଳମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଗାନ୍ଧୀ ବାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍କଳମାନେ ତଳିପାରେ ସେହି ନାହିଁ ଏବଂ ଗୁଜରାଟକୁ ଯେପରି କ୍ଷମତା ଦୟାମାଉଅଛି ସେମାନେ ସେଥିର ଯୋଗ୍ୟ ହେଲେ ଗୁଜରାଟ ଅଧୀନ ଉତ୍କଳ ହୋଇପାରେ ଓ ସେମାନେ ସ୍ୱୟଂ ଏକ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରଜାମାନେ ଅତି ପୁଣ୍ୟରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରିପାରନ୍ତି ମ.ସ ଅତି ପୁଣ୍ୟର ଦିବସ ଯେ ଗଢ଼ଜାତ ଗୁଜରାଟର ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକଙ୍କର ସମୟ ସମୟରେ ଯେପରି ଅଭିଭାବନା ପ୍ରଣା ଯାଏ ତହିଁରୁ ବୋଧ ହୁଏ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକାର ଦେବାର କୌଣସି ମତେ ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଗଢ଼ଜାତର ଲୋକମାନଙ୍କର ମାନ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଶୁଣି ପୁଣି ଅନୁପାସ୍ୟ ଗୁଜରାଟର ଅଧୀନ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଦିବସରେ ପ୍ରାଧିକାର ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପୁଣି ପୁଣି ଗୁଜରାଟର ଅନୁଭବ ଓ ଉଚ୍ଚତର ଉପରେ ଗର୍ଭର ଚରଣ ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ଗୁଜରାଟରେ ଅନୁପାସ୍ୟ ଏବଂ ଅନୁଭବ ହେଲେ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ଯେ ଦିବସକୁ ଦିବସ ହୁଏ ତାହା ଗୁଜରାଟ ନ ପାରେ କିନ୍ତୁ ଗଢ଼ଜାତର ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ବଡ଼ ବହୁଷ୍ଟ, ମୁଦେଗାମୁଖୀ ଏବଂ ଗୁଜରାଟର ବହୁଷ୍ଟ ହେବ କଲରା ସମୁଦେଶ୍ୟୁ ଅଭିଭାବନା ହେଲେ ପ୍ରଜାମାନେ ବହୁଷ୍ଟି କଳ୍ପନା କରନ୍ତି ତାହା କିନ୍ତୁ ଗୁଜରାଟର କୌଣସି ବାର୍ଯ୍ୟ ଦିବସ ଉଚିତ ମନରେ ନୁହାଁ ବହୁଷ୍ଟି ନାହିଁ । ସନ ୧୮୦୦ ବାଲିରୁ

ଅରଜରେ “ବର୍ତ୍ତମାନ ଗଢ଼ଜାତର ଗୋପନୀନେ ଅବଦାନ ଓ ଅଳ୍ପ ଧନୀର ସେଠାରେ ଅରଜ ଜାରିକରୁ ନ ବର” ଲେଖା ଥିବାରୁ କୌଣସି ସମୟରେ ଗଢ଼ଜାତମାନଙ୍କୁ ଅରଜର ଅଧୀନ କରିବାରେ ବହୁ ବହୁ ସେବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଦାବୀରୁ ସେ ପ୍ରଦେଶ ଅରଜ-ବହୁଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ସେ ବାଲିମାନ ଅଧୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ଉତ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଅରଜ ଜାଣି ହେଲେ ସେ ଲୋକମାନେ ଏବେ ପୁଣି ତଳିପାରିବେ ନାହିଁ ଗଢ଼ଜାତରେ ଅରଜ ଜାଣି କରିବାକୁ ଅନୁମାନଙ୍କର ମତ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ସେଠାର ଲୋକମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଉଚ୍ଚତର ପକ୍ଷରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଦୃଷ୍ଟି ଉଚ୍ଚତର ଉଚ୍ଚତ ଏବଂ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଏ ଦିବସରେ ବହୁ ଉପାସ୍ୟ ନ କଲେ ସେମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯେ ବେବେ ସିବ ତାହା ବହୁ ସେମା ଯାଉ ନାହିଁ ଓ କୌଣସି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଅଧୀନରେ ଏକପ୍ରଦେଶ ଯେ ଗରବାଳ ଏହୁପରି ଗୋରକ୍ଷ୍ୟ ଅନୁଭବରେ ରହିବ ଏହା ଅନୁମାନଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ପକ୍ଷରେ ପ୍ରମୋଦନୀୟ ନୁହେଁ । ଲୋକମାନ ମହାବଳଙ୍କ ପ୍ରଭୃତି ପୁଣି ଏବଂ ଗୁଜରାଟର ମୁଦୋକ୍ତ ବ୍ୟବହାର ଓ ଗାନ୍ଧୀପ୍ରଣାଳୀରେ ପ୍ରଜାମାନେ ସେପରି ପୁଣି ପୁଣି ଗୁଜରାଟରେ ଅଳ୍ପ ଧନୀ ଗାନ୍ଧୀ ସମାଧାରଣକୁ ନିବିଡ଼ ଅଳ୍ପ ଅନୁଭବନାମାନେ ତାହାଙ୍କ ଅନୁଭାସୀ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୋଚନ ହେବାରେ ବହୁ ବହୁ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପୁଣି ପୁଣି ଯେ ଗୁଜରାଟର ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ ଉଚ୍ଚତର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତି ହୋଇଅଛି ସେଥିରୁ ସେମାନେ ଫଳଭୋଗୀ ହେବାଦାକ୍ତ ଓ ଅପଣାର ମୁଦୋକ୍ତ ଶକ୍ତି ନାହାନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ପ୍ରମୋଦନୀୟ ନୁହେଁ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ଦିବସ ଗୁଣି ଅନୁ ଓ ମୁଦୋକ୍ତମାନା ମହିଁରେ ବୁଦ୍ଧି ହୁଏ ସେଥିପକ୍ଷରେ ଯିଏ କଲରା ଗୁଜରାଟର କୌଣସି ଅଧିକ ଗଢ଼ଜାତର ଗୁଜରାଟକୁ ଉଚ୍ଚତ ଯେ ଗାନ୍ଧୀ ସେମାନେ ଏବଂ ସେଥିରେ ଯତ୍ନମାନ ହୁଅନ୍ତୁ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଦେଶର ଯେ ଅପଣ୍ୟ ବୋଲି ପୂର୍ଣ୍ଣମ ଅଳ୍ପ ତାହା ପୁଣି କଲରା ।

ଅରଜମାନଙ୍କର ଓ ବାଇବୋର୍ ଓ ରେବନ୍ଦୁବୋର୍ଡର ଅଧିକାର ଶାସା ଶକ୍ତି ପ୍ରମ ଅରଜର ସାଗୁ ଉପି । ବେନି ଅରଜର ଅଧୀନ ହେଉଁ ପ୍ରଦେଶ

ପ୍ରଜା ପ୍ରକୃତିର ଏକ ଦେଉଁ ବାଇବୋର୍ ଓ ରେବନ୍ଦୁବୋର୍ଡର ଅଧିକାରରେ ଦେଉଁ ଶାସା ଶକ୍ତି ଏବଂ ସେଥିରେ ସଦେହ ଧନୀର ସେଥିର ଉଚ୍ଚତର ଶକ୍ତିର ଏ ଅରଜ ହେଉଅଛି । ଗବର୍ଣ୍ଣ ଓ ଲେଫଟନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଅଧିକାରରେ ଯେ ଶାସା ଅଳ୍ପ ହେଉଅଛି ବାଇବୋର୍ ଓ ରେବନ୍ଦୁବୋର୍ଡର ଅଧିକାର ସେହି ଶାସା ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଅଧୀନ ଗୁଜରାଟରେ ଯେଉଁ ଅରଜ ହୋଇଅଛି ତାହା ଶାସାଙ୍କ ଅଧୀନ ସମୁଦାୟ ଗୁଜରାଟ ପ୍ରଦେଶ । ଯେଉଁ ପ୍ରଦେଶମାନ ଅରଜ ଓ ବାଇବୋର୍ ଓ ରେବନ୍ଦୁବୋର୍ଡର ଅଧିକାରର ଦିବସକୁ ଅଧିକ ସେଥିର ଏକ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଗାନ୍ଧୀ ଦୟାମାଉଅଛି । ଏହି ଗାନ୍ଧୀ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଓଡ଼ିଶାର ଅରଜ ବହୁଷ୍ଟି ଗଢ଼ଜାତମାନଙ୍କୁ ବହୁଷ୍ଟି ପ୍ରକଳିତ ସାଧାରଣ ଅରଜମାନଙ୍କ ଅଧୀନ ଏବଂ ରେବନ୍ଦୁବୋର୍ଡର ଅଧିକାରର ମୁକ୍ତ ବ୍ୟାପାରୀ ଅଳ୍ପ ହେଉଁ ବାଇବୋର୍ ଅଧିକାରର ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ ବ୍ୟାପାରୀ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରକଳିତ ଉତ୍କଳ ଅନୁମାନେ ଗଢ଼ଜାତ ଉଚ୍ଚତର ବାଇବୋର୍ଡର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ । ଯେହିତ ମାନଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ହୁଏ ତାହା ଗଢ଼ଜାତମାନଙ୍କର ପୁଣି ଗୁଜରାଟର ଶାହେବଙ୍କ କରେକ୍ଟରେ ହୁଏ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଅଧିକ ଅବସ୍ଥାରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟରେ ଅଧିକ ହୁଏ ବେବଳ ଗୁଜରାଟ ଉତ୍କଳଧିକାରରୁ ଦିବସରେ ବଦାଏ ହେଲେ ସେଥିର ଅଧିକ ବାଇବୋର୍ଡରେ ହୁଏ । ଏବେ ଗଢ଼ଜାତମାନଙ୍କୁ ସାଧାରଣ ଅରଜର ଅଧୀନ ନ କରି ବାଇବୋର୍ଡର ଅଧୀନ କରିବାର ଅରଜକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଦିବସକୁ ଓ ଅଧିକାର ଓ ଉପର ବାର୍ଯ୍ୟ ନକରି ତାହା ଶକ୍ତି ତାହା ଯାଉ ନାହିଁ । ଏ ଅରଜରେ ଅଳ୍ପ ଏବଂ ସମାନ ଅଳ୍ପ ଯେ ଅରଜ ବହୁଷ୍ଟି ପ୍ରଦେଶମାନଙ୍କର ଯୋଗ୍ୟ, ରେବନ୍ଦୁ ଓ ସେଠାରେ ବର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରିବା କର୍ମର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଏବଂ ପୁଣି କର୍ମର ଉତ୍କଳ ଦିବସେ ସେମାନେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଅଧୀନରେ ବାର୍ଯ୍ୟ କଲବେ ଏବଂ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଉତ୍କଳମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍କଳି ହେଲେ ବହୁଷ୍ଟିରେ ଉତ୍କଳ ସେବ ଅଳ୍ପ ବେଳେକେ ବହୁଷ୍ଟିରେ ଉତ୍କଳ ସେବ ଅଳ୍ପ ବେଳେକେ ବହୁଷ୍ଟିରେ ଅଧିକ ହୋଇ ପାରିବ ଓ ସେହି ସେହି ବାଇବୋର୍ଡର ଅଧୀନ ବହୁଷ୍ଟିରେ ସେହି ସେହି ମକଦ୍ଦମାନଙ୍କର ଅଧୀନ ବାଇବୋର୍ଡ

ରେ ହେବ । ଏଥିରୁ ଜଣାଯାଉଅଛି ଯେ ଗଜଜାତର ପୁସ୍ତକାଳୟରେ ଶାନ୍ତନୁଙ୍କ ବନ୍ଧୁର ବେତେକ ବସ୍ତୁରେ ଚୁଡ଼ାକୁ ହେବା ଆଉ ବେତେକ ବସ୍ତୁରେ ଅର୍ଥାଳ ହାଇକୋର୍ଟରେ ହେବାର ଅଭୀକ୍ଷା ଅଗ୍ରାଣ୍ଟ ଅଟେ । ପୁସ୍ତକାଳୟରେ ଶାନ୍ତନୁଙ୍କୁ ଚୁଡ଼ାକୁ କରବା କୌଣସି ମତେ ଯୁକ୍ତିସମ୍ମତ ନୁହେଁ ବାରଣ ନିମନ୍ତେ ମାତ୍ର ଚୁମ ହେବା ସମ୍ଭାବନା ଅଛି ସେଥିରୁ ସଂଯୋଗର ଚିନ୍ତା ଅର୍ଥାଳଅର୍ଥାଳର ଚୁଡ଼ାକୁ ଉଚିତ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟରେ ଉତ୍ତମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ନୋହୁଁ ସେଠାରେ ପୁସ୍ତକର ପାଠକର ଲୋକମାନଙ୍କର ଆଦା ଥାଏ ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣରେ ଶାନ୍ତନୁଙ୍କ ପୁସ୍ତକାଳୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରବାରୁ ଶାନ୍ତନୁ ଉଚିତ । ହାଇକୋର୍ଟରେ ଅର୍ଥାଳ ହେଲେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଉତ୍ତମ ହେବ ସତେକ ହାସ୍ତୀ ବନ୍ଦୁ ଗଜଜାତରେ ଅଭୀକ୍ଷା ନ ହେଲେ ହାଇକୋର୍ଟରେ ପେର ଅର୍ଥାଳ ଚିଲିକ ସେଥିରୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହେବାର ଅବଶ୍ୟକ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ସମର୍ଥନ ଶମତା ରହିବ ଓ କି କି ବସ୍ତୁରେ ସେମାନଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ନାମରେ ଅର୍ଥାଳ ହୋଇ ପାଉବ ଏଥିରୁ ନିଜ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହେବାର ଉଚିତ ହାସ୍ତୀରେ ଗଜଜାତର ମକଦ୍ଦମା ହାଇକୋର୍ଟରେ ହେବାର ହେଲେ ପୁସ୍ତକାଳୟର କର୍ମ କରବା ନିମନ୍ତେ କର୍ମଶୀଳତାରେ କି ଅବକାଶ ଦେବ ନାହିଁ ସେଥିରୁ ଉକ୍ତ କର୍ମଶୀଳତାରେ କରବା ଅବଶ୍ୟକ ହେବ ଓ ଗଜଜାତ ଲୋକମାନେ ଅର୍ଥାଳର କାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁଷ୍ଠାନ ମକଦ୍ଦମା ଚଳାଇବାକୁ ନିଗେଷ କରୁ ବୋଧ କରାଯିବ ମଧ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ପାଠକର ଯେପରି ବୃଦ୍ଧି ହେବ ସେଥିରେ ଅର୍ଥାଳର ଚୁର୍ଣ୍ଣମାନ ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷା କରାଯିବ ।

ସାମ୍ବାଦିକ ସଂବାଦ ।

ଚଲିଲମାସ ଜା ୧୮ ରିଜା ସେମାନର ସର ଏହି କଥା ଗଜମାନର ପୁସ୍ତକାଳୟରେ ଏକ ଦୋକାନ ସିଲ ଭାବକୁ ବସ୍ତୁର ପ୍ରାୟ ୨୦ ବର୍ଷ ଚଳିଲେ ହେବ ଲଳମପୁ ହୋଇ ପ୍ରାଣ ଭାଗ କରିଅଛି ଅପେକ୍ଷାରେ ଶୁଣିପାଇଲ ଯେ ପାଣି ଚୁର୍ଣ୍ଣ ନ ଜାଣିବାର ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଦିବ୍ୟବଳତା ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତରେ ଗଜଜାତକୁ ଚଳିହୋଇ ଚୁର୍ଣ୍ଣମାନ ବାକୁ ଜଗତପଦାଧିକାରୀ ବାଲେଶ୍ଵରରେ ଉଚ୍ଚତମ ପୁସ୍ତକାଳୟର କର୍ମରେ ନିଯୁକ୍ତ

ହୋଇଅଛନ୍ତି ପୁଣ୍ୟାୟ ଯେ କର୍ମଗୁରୁ ଓ ବାଲେଶ୍ଵର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ସାହେବମାନେ ଏ ହେତୁକୁ ନେଇ ପୁସ୍ତକର ଉଚ୍ଚତମ ପୁସ୍ତକାଳୟରେ ଦେବା ପକ୍ଷରେ ନିଗେଷ ଅର୍ଥାଳ ହେବାରୁ ଲୋକମାନେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟରୁ ଶାନ୍ତନୁ କଲେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ।

ପୁସ୍ତକ ଡେପୁଟି ଲୋକମାନ ଓ ଡେପୁଟି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ବାକୁ ଅର୍ଥାଳକରଣ ଗୁରୁ ଚୌଧୁରୀ ସେଣାନର ସମ୍ପାଦକ ରେକର୍ଡ଼ର ସବରେକ୍ଟିଭ୍ ହେବେ ।

ଉଚ୍ଚତମରେ ଏକଦେଶର ଗଜେଟ୍ ଲୋକମାନ ଉଚ୍ଚତମରେ ଓଡ଼ିଆଭାଷା ଉଠାଇଦେଇ ଲୋକମାନ ପ୍ରଚଳିତ କରିବା ବସ୍ତୁରେ ଯେ ନିରାପତ୍ତ ହେବେକି ବାଲିମାନେ ପ୍ରକାରଣ କରି ବେତେକ ଅଲୋକମାନଙ୍କୁ ବସ୍ତୁକର କରୁ ନେଇଅଛନ୍ତି ତାହା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟରେ ପ୍ରକଟ ହେବା ନିମନ୍ତେ କରାଯାଉ ଯାଇଅଛି ସେଥିରେ ଏକମତ ଲୋକମାନ ବସ୍ତୁକର ହୋଇଥିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିବ ।

ଏ ଦରମାକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଯାତ କରିବାପାଇଁ ସେ ସେଥିରୁ ଆସରତା ଓ ସାହୋଦିକା ଆଦି ପାରିବେ ଏକ ଉଚ୍ଚତମରେ ଅପଣା ମତ ଲୋକମାନେ କର୍ମରେ କରାଯିବ ଏକ ଉଚ୍ଚତମରେ ଗୁଣାକୁ ଅପଣା ନେଗରୀ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏପରି ଉଚ୍ଚତମ ହୋଇ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟରେ ଅନେକ କର୍ମକାରୀ କର୍ମଶୀଳତା ସମ୍ପଦ ତାହା ଜାଣିପାରିବେ । ପୁସ୍ତକାଳୟର ଗୁଣା ଏ ଦେବାକୁ ଲୋକମାନେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକୁ ଯାଚୁଥିବା ଦରମାକୁ ମତେ ଏ ଦରମାକୁ ଅଲୋଚନା କରୁ ଏକ ଦରମାକୁ ବସ୍ତୁକର ଗଜେ ଶ୍ରମା ହୋଇ ଶ୍ରମାକୁ ଗଜମାନଙ୍କଠାରେ ଦଥ ନ ଯାଇ କୌଣସି ପ୍ରଧାନ ବଜାଳିକ ହସ୍ତରୁ ପ୍ରାପ୍ତହୋଇ ଲୋକମାନେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ମନରେ କି ଗୁରୁ ଉପସ୍ତୁ ହେବ ତାହା ଅନୁମାନଙ୍କର ଲୋକମାନ ଅନାବଦ୍ୟକ ।

ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଅଲୋକମାନଙ୍କର ସାହେବ ଦେବମାସ ଚୁର୍ଣ୍ଣ ନେବାକୁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ସାହେବ କର୍ମରେ ପ୍ରକଟ ହେବେ ଏକ ବୋଧ ହୁଏ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ସାହେବ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ସାହେବଙ୍କ କର୍ମରେ ଏକ ଉଚ୍ଚତମ ।

ପୁଣ୍ୟାୟ ଯେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ମଲେକସାହେବ ଏହି ମାସ ଜା ୨୭ ରୁପରେ କଲେକ୍ଟର ସାହେବଙ୍କୁ ଚୁର୍ଣ୍ଣ ଦେଇ କଲକତାକୁ ଯାବା କରାଯିବ ଏକ

ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ରେକର୍ଡ଼ସାହେବ ଅନାବଦ୍ୟ ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶ ମଧ୍ୟରେ ଏଠାରେ ପ୍ରକେଶ ହୋଇ ଅପଣା କର୍ମର ଗୁରୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ।

ମୋନରମ ସମୟରେ କଟକରେ ପ୍ରକଟ ଅଭୀକ୍ଷାର ହେତୁ ଯେପରି ବୃଦ୍ଧି ଏଠାରେ ଉଚ୍ଚତମ ବାଦ୍ୟ କଲାଇବାର ନିଗେଷ ହୋଇଥିଲ କଲକତାରେ ସେହିପରି ମହାନ ମେଣ୍ଟ ଦନ ନିମନ୍ତେ ଉଚ୍ଚତମ ବାଦ୍ୟ କଲାଇବାର ନିଗେଷ ହୋଇଥିବ ।

ରେକର୍ଡ଼ରେ କୌଣସି ପୁସ୍ତକାଳୟ କର୍ମରେ ଏକଦେଶର ପ୍ରାଣ ନଷ୍ଟ ହେବାକୁ ତାହାର ଶ୍ରୀ ରେକର୍ଡ଼ରେ ଲୁଚାଇ ନାମରେ ପଞ୍ଚାଶଳକ ଶ୍ରୀ ଗେପାକର ପାଠକର ନାମକ କରାଯିବ ।

ପୁସ୍ତକାଳୟ ଲୋକମାନ ଯେ କଲକତାକୁ ଯାଆନ୍ତେ କର୍ମକାରୀ ମହାତ୍ମକ ପରଲୋକ ପ୍ରାୟ ହୋଇଅଛନ୍ତି ମହାତ୍ମକ ଅନୁ ପ୍ରାଣ, ପଦ୍ୟ ଓ ସୋପା ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ରକ୍ତକେଶ ବସ୍ତୁକର ଉତ୍ତମ ବସ୍ତୁକୁ ହେବେ ଏକ ପ୍ରକୃତରେ ଏକଦେଶ ପରଲୋକୀୟ କରାଯିବ ।

ଲୋକମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସାହେବ କରୁ କର୍ମକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ସତେ ଗୁଣାକର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏକମତ ନ ହେବାର ବରୁ କେମି ଏହି ବର୍ଷ ମେଷରେ କର୍ମ ଭାଗ କରାଯାଏ ବାଣ୍ଟା କରାଯିବାର ପୁଣ୍ୟାୟ । ପୁସ୍ତକାଳୟ ଲୋକମାନ ଯେ ସରକାରୀ ଟେକ୍ନିକ, କମ୍ପ୍ୟୁଟର, ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନିକ ଏ ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନିକ ମଧ୍ୟକ ଦେବ କିମ୍ପେ ଲୋକମାନଙ୍କର କର୍ମରେ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି ।

ଅପେକ୍ଷାର ପୁସ୍ତକାଳୟ ବର୍ଷମାନରେ ଏକ ମେଣ୍ଟା ଗୋଠରେ ପଡ଼ି ଗୋ ୧୩ ଟି ଲୁଚକ ବସ୍ତୁକଲେ ରକ୍ତକ କେଉଁକିମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିବାରଣର ନ ଅରଳ ଫଳରେ ପୁସ୍ତକାଳୟରେ ରକ୍ତକକୁ ଅନିମନ୍ତ କରାଯାଉ ସେ ପକାୟକ କଲ ଅନିମନ୍ତ ଅଭିକେଶ ସେ ରକ୍ତକର ବସ୍ତୁକର ହେବାର ଶ୍ରୀମତୀ ଯଦି ହେଲ ଏକ ବସ୍ତୁକର ଯୁକ୍ତ ଉଚ୍ଚତମ ପକ୍ଷମାନେ ପକାୟକ କଲେ । ସତ୍ୟବାନ ଉଚ୍ଚତମ କି ଯେ ରକ୍ତକର ଅର୍ଥାଳ ଯଦି ଯଦି ଯଦି

ଏହେତୁ ଏହା ସଫଳ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ହେଉଅଛି । ଏବର୍ଷ ସମାଜ ଉନ୍ନତମୁଖ୍ୟତା ରୂପେ ହେଉ ନ ହେଉ ଉପସ୍ଥାପନାରେ ଏପ୍ରକାର ଅନାୟ ଯତ୍ନ ଛାଡ଼ି ନ ହେବା ଉଚିତ୍ତ୍ୱେ ବହୁ ଉପାୟ ହୋଇପାରିବାର ଆଶ୍ୱାନ ହେଉଅଛି ।

କୌଣସି ସଫାର୍ଥ ଉପରେ ଶୁଭ ସମ୍ଭାବନା ନେଲେ ମୋକେ ଭବିଷ୍ୟେ ଅଧିକ କଷ୍ଟ କୋଷ ଭରଣୁ ନାହିଁ ଏହା ଲବଣକରଣ ଉତ୍ତମତ୍ୱେ ସମ୍ପ୍ରାଣ ହେଉଅଛି ବୁଝି ପାଞ୍ଚାଳରେ କୌଣସି ଅଭିଭବୁ ସ୍ୱର ଦେବାକୁ ହେଲେ ଲାଭା ଅଭିଧାନ ଅନୁଗ- ଭବୁ ବ୍ୟବସାୟରେ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଅଭାବ ମୁରୁତ ସେ ପ୍ରାଣ ଗଢ଼ଣୁ ବୁଝି ସ୍ୱର ଏହାଲରେ ଏବଦନ ଆଗେଇବୁ ବୁଝିଦୌଗଲର ଯେ ଏକ ଉପାଦେୟ ଅନୁମାତେ ଶୁଣିଅଛୁ ସେଥିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଚର ଶାନ୍ତରୁତ ନ ଯାଉନୁ ଏକ ଛା- ମରେ ହେଲେ ଗୁଣ୍ଡ ଏ ବଳଦୟା ଅଛନ୍ତି ସେମା- ନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାହାର ଚାରିପୋଖା କାନ୍ଧାରିବା କୁଚୋପା ଶୋଭା ବଳକ ଅଛନ୍ତି ସେଥିପ୍ରାଣ ସେମାନେ ବ୍ୟାପାର ଚର ବସୁରେ ଉଦନଯାହା ଶଦ୍ଧାବ ଭରଣୁ ଅପେକ୍ଷା ବାଧୁ ସେମାନଙ୍କର ଦାଷିନ ଅଧୁ ବାହାର ସାତମ କାହାଣୀ ହିତାରେ ଧରି ସେଥିପ୍ରାଣରେ ଯଦେ ବୁଝିଅଛନ୍ତି ହିତେ ଅନାମକ କମିତାରେ ସଦେ ଅପେକ୍ଷା- ଚର ଶାନ୍ତ ହୋଇ ଏବସୁରେ ତଥୋପ- ଚର ହେବାରେ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ବସୁରେ ଯେ ବଳଦୟାମାନଙ୍କର ଅଧୁ ୧୦୦ ଲାଭ ଅଧୁକ ନୁହେଁ ଏହା ଅନୁ କାମ ମାତ୍ର ସେମା- ନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟେ ଯଦେ ଅଧିକ ମିଳିବ ଏପ୍ରକାର ଯତ୍ନ ନେବାର ଗବଣୁମେଣ୍ଡର ଲାଭା ନୁହେଁ ସତ୍ୟ ବସୁ ଦାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେପରି ଦେବା ସାରିଅଛି ତହିଁର ଗବଣୁମେଣ୍ଡର ଲାଭା- ଅନୁଗର ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଅନାୟ ବଳଦୟାରେ ଯେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ଲାଭ ଅଧିକ ନାହିଁ ଗଲନ୍ତୁ ଅନୁକୃତ କୋରୁଯାଉ ନ ଯାରେ ଦାନ୍ତ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଅନାୟ ବଳେ ସେଥିର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷର ଅନୁକୃତ ଉପାୟ ନାହିଁ ବଳଦୟା ଗାହେବକ ଶଦ୍ଧାରେ ଅପାରି ହେଲେ ସେଥିର ବହୁ ବ୍ୟବସାୟ ଫଳ ହେଉ ନାହିଁ ।

ସ୍ୱାମୀ ବରଅଛି । ବାଲିରୁଦ୍ଧା ମଧ୍ୟ ଭବନ "ଓଡ଼ିଆ ଗୁଣଗୁଣା ନୁହେଁ" ପ୍ରସ୍ତୁତ ଉପଦେଶେ ଏକାକୀନ ବୋଲେ ଯେମତ ସମାଜ ବର- ଅଛନ୍ତି ତହିଁର ବହୁ ଅଂଶ ବରମାନ ଯାତନ- ମାନଙ୍କ ଗୋବର୍ଣ୍ଣେ ଉଚ୍ଚର ବସନ । ଯାତନାରେ ହେଉଥିବେ ଯେ ଏକାକୀନ- ବୋଲେ ଅନୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟର ଯୋଗୁତା ଲଭ ଅଛନ୍ତି । ସମ୍ପାଦକ ବଳଦେବତାବା ଶିକ୍ଷାବଳରେ ଏବଦନ ପ୍ରଧାନ ବର୍ଣ୍ଣାରେ ଏକ ପତ୍ରିକା ଆଣନ୍ତି ଏକ ସ୍ୱଳର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନ ନାନା ସ୍ୱଳର ଉପା ଚାହାନ୍ତି ତାହାଅଛି ଓ ସେ ଓଡ଼ିଆର ସମସ୍ତା ହେବାକୁ ବହୁପାସ ଦାରଣ ନାହିଁ ଏପରି ଅନୁସାରେ ଚାହାନ୍ତି ମତ ଯେ ସଫସାଧାରଣର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦେବ ଏଥିରେ ବହୁମାତ୍ର ସଦେହ ନାହିଁ ସମ୍ପାଦକ ଉପସ୍ଥ- ପାଉ ବଦେବନାରେ ଅନୁମାତେ ବଦେଶ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଆରେ ସମ୍ପ୍ରଦ ଯେଉଁ ବ୍ୟାଳିମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହାରର ଧରଣମତ ବଦେବନାୟ ଏକ ପ୍ରଧାନ ଏପାରିସରେ ପ୍ରକାଶ ହେବ ଏହା ଅନୁମାନଙ୍କ ଅପା ନ ଥିବା ଏକାକୀନବୋ- ଲେଟ ସମ୍ପାଦକ ଏହି ଉପସ୍ଥାପନ ଦାର୍ଯ୍ୟ ଦାନ ଓଡ଼ିଆବାସିନୀମାନଙ୍କର ଉପସ୍ଥା ଓ ସଫଳାପର ବାଦନ ହୋଇଅଛନ୍ତି ସଦେହ ନାହିଁ ।

ଉତ୍କଳ

ଫଳାନ୍ତ ଅନୁମାନଙ୍କ ବଦେବନାରେ ସେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାଶରେ "ଓଡ଼ିଆ ଗୁଣଗୁଣା ନୁହେଁ" ପ୍ରମାଣ କରିଅଛନ୍ତି ସେପ୍ରକାଶ ଅବଲମ୍ବନ ଭଳେ ବଦେବ ଓଡ଼ିଆ କାହିଁକି ଦୁର୍ଦ୍ଦା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱଳଗୁଣା ନୋକେ ଏବଦାର ସମ୍ପ୍ରାଣ ହୋଇପାରେ । ବଜ୍ରତା ଏକ ଓଡ଼ିଆ ଛାତ୍ରରେ ଯେପରି ଅନେକ ମେଳ ଅଛି ତୁମ୍ଭୀ ଏକ ବଦଳାରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ମେଳ ଦେ- ଶାଯାଏ । ଦୁର୍ଦ୍ଦାଛାତ୍ରରେ ଅତି ପ୍ରସବ ସେମ- ସାଗର ଓ ଚୁକ୍ରସାବାସକୁଳ ମୁମାୟାଗୁ ବହୁ ଉଚ୍ଚର କରିଦେଲେ ଶାତକର୍ଣ୍ଣ ଦୃଶ୍ୟକରି ହେଉଥିବେ ।

"ସାମଲକୁନ ବୋଲେ ଧନନାଥ ଉଦ ନୀରବକାନ୍ତ କୁପାରେ ଯୋଅସଦେ ଭରଣ ପରମେ ଅଠର ବରଗଜ ଦୟା" । ଏହାପର ଆଧାୟ ।

"ଉପେକ୍ଷା କୁଶାଳ ସାନ୍ତକୃତା କୌ- ଗଳା ସୁଚନା । ହରଣର ମହତାତା ମହି-

ମହୋଦାୟ ଅଧିକତ୍ୱ ଶଦ୍ଧାୟ । ଅଭିପ୍ରାଣ ଚନ୍ଦ୍ର ବଦନାମା ଛଦଅଧୁ- ରୁଣୁ । ଦୁର୍ଗଣବଦନାୟ ବସୁନ ଦୋଳା ପିତ୍ତ ଗଣ୍ଡା ।

ଓଡ଼ିଆ ଗୁଣଗୁଣା ଏକ ସ୍ୱଳରେ ମଧ୍ୟ ସେ- ପର ଦୁର୍ଦ୍ଦା ଉଚ୍ଚତା ଅଧି ସମସ୍ତେ ସେ ଦୁର୍ଦ୍ଦା- ରଚନା କୁଣ୍ଡିଆରଣ । ସମ୍ପ୍ରାଣ ଶାୟତ୍ତ ବାଲିରୁଦ୍ଧା ସମାଜ ଅବଲମ୍ବନ ବ୍ୟବସାୟର ଯେବେ ସମ୍ପ୍ରକର ବୋଲ ବଦେବନା ବଜ୍ରତା ଏ ଲେବେ ଯେପରି ଓଡ଼ିଆବଦନରେ ବଦନା ପ୍ରଦଳିତ ହେବା ଉଚ୍ଚର ବୋଲ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବୋଲଅଛି ସେପ୍ରକାର ବଦନା ଓ ଓଡ଼ିଆ ଉଦୟ ଦେବରେ ତୁମ୍ଭୀ ପ୍ରଦଳିତ ହେବା ଉଚ୍ଚର ବୋଲ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇପାରେ । ଏପରି ସମ୍ପ୍ରାଣ ଅର୍ଥାନ୍ତର୍ଭରେ ଏକ ବସୁଦୟା, ବା ଏକ ଓଡ଼ିଆଗୁଣା, ବା ଏକ ଅପାଳାଗୁଣା, ଦୁର୍ଦ୍ଦା ଏକ ହିତାନ୍ତା, ପ୍ରଦଳିତ ହେବା ଉଚ୍ଚର ବୋଲ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେବେ ଶାୟତ୍ତ ବାଲିରୁଦ୍ଧା ସମାଜର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସ୍ୱଳ ବଦେ ନାନାଭ୍ୟ ସରଣର ବଦେଅଧିକାର ହିତାନ୍ତ ଅଧି ଉପକୃତ ସୁଧାର ଏତୁ ଯାଏ ।

ସେ ବୋଲିବେଳେ ଓଡ଼ିଆ ଗୁଣଗୁଣା ମେଳ ଦେଖାଅଛନ୍ତି ଯେହୁଣ୍ଡେ ହୁଡ଼ି ବଜ୍ରତା ବୋଲିଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁହଳେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦେଖି- ଅଛନ୍ତି ସେହୁଲରେ ଓଡ଼ିଆକୁ ସମ୍ପ୍ରଦ ବଦନାନ୍ତ ଆନ୍ତ୍ରଣ ବୋଲିଅଛନ୍ତି । ଏହୁ ବ ବଦର ଗୁଣ ? ଯେଉଁହଳେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ମେଳ ସେହୁ- ଲରେ ବଜ୍ରତା କାହିଁକି ଓଡ଼ିଆ ଦେବା ନାହିଁ ଯେଉଁହଳେ ମେଳ ନ ଦେଖା ସେହୁଲେ ବଜ୍ରତା କାହିଁକି ବସୁର ଓଡ଼ିଆର ସମସ୍ତା ନ ଦେବ ? ଏହି ଅପ୍ରକୃ-ତ ବଜ୍ରତାବ ମତା ଅନର୍ଥକ । ଏବ କାହାର ଅପ୍ରକୃ-ତ ବ ବା ଏହା ମେଳ ବସୁ ଅବଦନର ଧ୍ୟା । ଅଗ୍ରେ ଯେବେ ଏକାକୀର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ଅପ୍ରକୃ-ତ ବୋଲ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ଦେଲ ଲେବେ ଏହା ଦୁର୍ଦ୍ଦାବ ବ ଅବଦନର ଧ୍ୟା ? ଏପରି ଯାତ୍ନ ସୁବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଦେବର ଭଳେ ବଦନ ଉପଦେଶେ ମଧ୍ୟ ମହୋମତ ଗୁଣ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଭଲ ବସୁ ଯାତ୍ନ ଥାରେ ।

ଦୁର୍ଦ୍ଦା ଓ ଓଡ଼ିଆ ଓ ବଦନା ଅପ୍ରକୃ- ତ ହୋବେ ଏକ ବଦନା ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଆର ଆ- ମୋଦେ । ବଜ୍ରତା, ଓଡ଼ିଆ ଓ ଅପା-

ଓଡ଼ିଆ ଓ ବଦନାଗୁଣା ଏବସୁଦେ ଅନେକ ବାଦକୃତାବ ହୋଇ- ଶାତଅଛି ଓ ଅନୁମାନେ ଅପାମତ ଏଥିପ୍ର-

କମିଟିର ସଭ୍ୟମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥାକୁ ମୂଲ୍ୟବାନ
 ସାଧୁ ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କ ମାତୃସ୍ନାହୀନ ସହଯୋଗ
 ସମ୍ପର୍କକୁ ଦୃଢ଼ ମୁକ୍ତଦେହ ହେତୁ ନ ବଢ଼ାଇବାରେ
 ଶ୍ରେୟରେ ଗଂଗୁଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା । ମୂଳକମିଟି-
 ରଙ୍କ ପାଠକକୁ ସମ୍ବରଣରେ ଭାବରେ କେତେ-
 କଜଣ ଚାହୁଁଥିଲେ ଅପେକ୍ଷାକୃତ୍ୟା ସେ ଜାହାଜ
 ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଗଂଗୁଥ ଦେଇଥିବାର ସ୍ମାରି-
 ତ କରି ।

ସର୍ବ ଏମ୍ ଅରୁ ଭୃତ୍ୟେଶ୍ୱରୀ ବମ୍ବେର
 ହାଇକୋର୍ଟର ପ୍ରଧାନ ଜଜ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ପୁରୀର ସାହିତ୍ୟ ସମିତିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ
 ସ୍ୱୀକାର କରି ପ୍ରାୟତଃ ସେ ବର୍ଷର
 ବିକଳପରିସ୍ଥିତି ଡାକି ମାତୃସ୍ନାହୀନ ସାହେ-
 ବକୁ ଡାକିବାକୁ ସିଦ୍ଧିରେ ଉତ୍ତରଣ କରୁ ଥିଲେ
 ସିଦ୍ଧି ନ ହେଲେ ଅସିଦ୍ଧିକୁ ଅସମ୍ଭବ ହେଲେ
 ଓଡ଼ିଶାରେ ଅଧିକାରୀ ସମ୍ପର୍କରେ ଯିବା ନେଇ
 ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୋଇ ସେହି ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରଶ୍ନ
 ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀରେ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଇ
 ଡାକିବାରେ ସମର୍ଥନ ଦେଇ ଯାଉଁ ଡାକିବା
 ସ୍ୱାଧୀନ ନାହିଁ ହେଲେ ସେ ଏ ବିଷୟ ସମ୍ପର୍କରେ
 କେତେକ ଜଣଙ୍କର ଅପେକ୍ଷାରେ ସୁଶିଳା ଯେ
 କେତେକ ଜଣଙ୍କର ଡାକିବା ସାହେବଙ୍କ
 ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରି ଅବ-
 ସର ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ
 ଦେବାକୁ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ।

ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା । ଦୋଷ ହୁଅଇ ମଞ୍ଜିକା
 କୁଶଳ ଅନୁଷ୍ଠାନ କଲଗ୍ରାସ୍ତୁ ଏହାକର ଏହି
 ଏକ ପ୍ରଧାନ ଗୁଣ ମଧ୍ୟରେ ଗଣନା ହୋଇଅଛି ।
 କିନ୍ତୁ ଏହିପରି କଥାବକଳ ପ୍ରକାଶ ନ କରି ଯାନ୍ତି
 ଉପ ନ ପାରିବ ।

ସମ୍ପାଦକ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ନିର୍ମାଣବିଦ୍ୟାଳୟ
 ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତାବନାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱେତୀୟମାନେ ମଧ୍ୟ-
 ସକଳ ବଙ୍ଗଳା ନ ଜାଣିମାନ୍ଧେ ଫେର
 ଅସିଲେ ଏ ବିଷୟରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ଗୋବିନ୍ଦ-
 ଚନ୍ଦ୍ରମହାପାତ୍ର ପ୍ରସ୍ତାବନାକୁ ଡାକିବାକୁ ଉପଦେଶ
 ଅନୁକୂଳତା ଦର୍ଶାଇବାର ଜାହାଜ ଉପରେ
 ଦୋଳ ସମ୍ପାଦକ ଲେଖି ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ।
 ପାଠକମାନେ ରୁଚି ହେଲେ ଉକ୍ତ ଲେଖକଙ୍କୁ
 ପୁରୀର ବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଏକ
 ବିଷୟରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ବାବୁ ସମ୍ପର୍କରେ
 ସେନ, ଫରାସ୍ ଏମାନଙ୍କ ବିନା ଉପରେ ବିଷୟ-
 ଲୟମାନଙ୍କର କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ନ ଯାରେ
 ଅଭବ ଏହିପରି ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ଶ୍ରୀମୁଖ
 ଯେ ଜାହାଜ ଉପରେ ମଧ୍ୟରେ ଏହିପରି
 ହୋଇନାହିଁ ଏକ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଗବରଗା-
 ଗଳ ପ୍ରଶୋଭା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ଫରାସ୍ ମୋହନ
 ସେନାପତି ଉକ୍ତ ବାବୁଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରି
 ଅଛନ୍ତି କି ଅଧିକ ସମ୍ବେଦରେ ଅଧିକ ଏ ବାବୁ
 ଉକ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ବସନ୍ତ ସମ୍ପର୍କ ହୋଇ ନାହିଁ
 ଯେବେ ଏ ଉକ୍ତ ଲେଖକ ଆଉ ଅବା
 ଦେଉଁ ଉତ୍କଳରେ ବସନ୍ତ ହୋଇଥିବାର
 ସମ୍ପାଦକ ଚାହୁଁଅଛନ୍ତି । ମଧ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ
 ବଙ୍ଗଳାମାନଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ହେବାର ନର-
 ଦୁଷ୍ଟାଣପ୍ରାୟ ଅଲକ୍ଷ ଉଦ୍ୟାଦି ବା ଅଧିକାର
 ଦ୍ୱାରା ଜଣାଯାଏ ଯେ ସମ୍ପାଦକମହାପାତ୍ର ଋତେ
 ଏ ଉତ୍କଳରେ ରହି ଉପରେ ହୋଇପାରନ୍ତି
 ତାହା ନ ହେଲେ ଦେହ ନ ଜାଣି ସେ ଦେହ
 ଏ ବିଷୟ ସବୁ ଜାଣିଲେ ଆଉ ଉକ୍ତ ମହାପାତ୍ର
 ଲେଖନ୍ତି କି "ନିର୍ମାଣ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ"
 ଡାକି ହେଲେ କେତେ କେତେ ଠାରେ ମଧ୍ୟରେ
 ପ୍ରକାଶନ ରୂପରେ ଉପରେ ଯାଉଁ ପ୍ରତି ନର-
 ବାରି ବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ଥାପନ କରିବା ସମ୍ପର୍କରେ ଅବା
 ଏପରି କିଛି ଅପେକ୍ଷାରେ ଅଧିକାର
 ରଖି ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରକାଶନ ଯେବେ ଉପେକ୍ଷାରେ
 ଅଧିକାରୀ ବଙ୍ଗଳା ପ୍ରକାଶ ଦେବେ ଅବା
 ଅପେକ୍ଷା ଉପରେ ରଖନ୍ତି ନ ହେଲେ ବାହାରି
 ରଖିବୁ ଏହିପରି ବାବୁ ହୋଇଥିବାର ସେ-
 ମାନେ ଦେଖିଅଛି ବିଷୟ । କିଛି ଅପେକ୍ଷା

ହୁଅଇ ଏଥକୁ ବମନ୍ତ ବା ଦେଉଁ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କୁ
 ହେବାର ଯେ ସମସ୍ତ ଉତ୍କଳୀୟମାନଙ୍କର ସଂ-
 ସ୍ପର୍କରେ ଅନୁଗତ ହୋଇ ଉତ୍କଳ ଗାନ୍ଧୀ
 ଦେବାର ମାନବ ପ୍ରକାଶ କରିବୁ ଏ ବିଷୟ
 ଅସମ୍ଭବ ଦେହର ଉପରେ ଦେଖିବୁ ବାହାରି
 ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ହେବ ।

ଅଧିକାରୀ ଅପେକ୍ଷାରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ
 ସମ୍ପାଦକ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଅନୁକୂଳତାରେ
 ଦୃଢ଼ ପାତ୍ର କରିଥିଲେ କେତେ କେତେ ଠାରେ
 ଜାଣିବାର ସମ୍ଭବ ନ ହୁଏ । ଅଧିକ
 ସଂସ୍କୃତିରେ ଯେପରି ଦମ୍ଭା ଡାକିବା ଡାକି
 ଡାକିବାର ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ପର୍କରେ ଜଣାଯାଏ । ପ୍ରତି
 ଯେପରି ଉପରେ ଲେଖକର ଅତି ଡାକିବା
 ମଧ୍ୟ ଜର୍ଜର ଗବରଗାଗଳ (ଅଧିକାରୀ ଡାକିବା
 ବଙ୍ଗଳା ଫରାସ୍ ଉପରେ) ବାହାରି ଅଧିକ
 ଅଭବ ଅଧିକାରୀ ଡାକି ଉପରେ ଦୃଢ଼ ପାତ୍ର
 ନ କରି ଅଧିକାରୀ ମାନଙ୍କ ଦୋଷ ଅପେକ୍ଷା
 କରିବାର ବିଷୟକୁ ଅଧିକା ଦୋଷରେ ଡାକି
 ଉପ ପ୍ରାଠକ ମଧ୍ୟରେ ବୋଧମତ୍ୟ ଦେଖା
 ରେ । ଉଦ୍ୟାଦି ବିଷୟ ଡାକିବା ଅଧିକାରୀ
 ଏହିପରି ଡାକିବା ଉପରେ ବିଶେଷ
 ଦେଉଁ ଅଧିକାରୀ ଡାକିବାରେ ବାହାରି
 କରିବେ । ଉପ ।

ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ
 ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ

ଅପ୍ରେଲ ପତ୍ର

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଉତ୍କଳଦୀପିକା ସମ୍ପାଦକ ମହାପାତ୍ର
 ସମ୍ପାଦକ
 ମହାପାତ୍ର ! ମଧ୍ୟ ଉତ୍କଳରେ ଦେହେ
 ପତ୍ରକୁ ସଂଗୋଧନ ପ୍ରକାଶ ଅଧିକାରୀ କିଛି
 ଡାକି ପ୍ରକାଶ ଏକ ପାତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶନ
 ଦେବା ବିଷୟରେ ଉପରେ ଡାକିବା ନ କରି
 ଏହି ଅଧିକାରୀ ଡାକିବା ପ୍ରତି
 ନରଣପ୍ରକାଶ ଉପରେ କରିବା ଦେବେ ।

ଏହି ବିଷୟରେ ପ୍ରଥମ ଉପରେ ଏକ
 ଗୋଡ଼ାଳ ବକସାୟ ଉତ୍କଳରେ ଡାକିବା ପାଠକର
 ଅଧିକାରୀ ଯେ ଯେ ସମ୍ପାଦକମହାପାତ୍ର ଉପରେ
 ଉପରେ ମଧ୍ୟରେ (ଉପରେ ପ୍ରକାଶ ଦୋଷ ଉପରେ
 ନରଣପ୍ରକାଶ) ଅଧିକାରୀ ଦୋଷ ଉପରେ ଦୃଢ଼ ପାତ୍ର
 ନ କରି ଉପରେ ଦୋଷ ଉପରେ ବିଷୟରେ
 ଦୃଢ଼ ପାତ୍ର ହୋଇ ଅଧିକାରୀ ଦୋଷରେ

NOTICE.

Baboo Rajkrishna Mookherjee
 M. A. B. L. will deliver a
 lecture on "The Origin of language"
 at the next ordinary general
 meeting of the Cuttack Debat-
 ing Club to be held at the High
 School Premises on Wednesday
 the 4th Proximo at 7½ P. M.
 Cuttack, 22nd April, 1870.

Obinash Chundra Chattopadhyay
 Hony Secretary C. D. Club

ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସମ୍ପର୍କରେ
 ଦୋଷରେ ଡାକିବା ଉପରେ ଉପରେ
 ମଧ୍ୟରେ ଓ ପ୍ରକାଶ ଦେବେ

ଉତ୍କଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶ୍ରୀ ୪୩

ସୂଚକ

ତା ୭ ରୁଜ ମଇ ୧୯୩୭ ମସିହା । ମୁ. ବିଶ୍ୱାସୀ ୩୨୩ ସନ ୧୭୭୭ ସାଲ ଗଣକାଳ

ଅଗ୍ରମ ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ ୫୫

ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭

ମଙ୍ଗଳ ସାଇତାକମାଣ୍ଡଳ ୫୩

ଅମୃତମାନଙ୍କ ଦୈନିକ ଗ୍ରାହଣ ଗୁଣନ ସା
 ଯାହେବ ଅନ୍ୟ ଏ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ
 ହେବାର ଅଛି । ଏହାଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାଗମନରେ
 ଅସଂଖ୍ୟ ସର୍ବସାଧାରଣ ଅଭିମତ ଅନୁକୂଳ
 ଅଛି ଓ ଏହାଙ୍କର ଦୂର ପ୍ରଧାନ ଗୃହ
 ଅର୍ଥାତ୍ ଚେନ୍ନାଇର ମହାଗୃହ ଓ କେନ୍ଦୁଝର
 ସଭା ଏହାଙ୍କ ସମ୍ବଳିତା ଯାଉ ଦୂରଦୂର ହେଲେ
 ଏହାଙ୍କରୁ ମୁକ୍ତମାନ କରିଅଛନ୍ତି । ଦେବଲ
 ଦୁର୍ଗସମ୍ମୁଖରେ ଅସଂଖ୍ୟ ଲୋକେ ଏହାଙ୍କଦେବ
 ଦାର୍ଯ୍ୟରେ ସମ୍ମୁଖ ନ ଥିଲେ ବିଷ୍ଣୁ ସେ ଉତ୍କଳର
 ଶାନ୍ତ ଗଣ ଦେଲେ ଏହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅସଂଖ୍ୟ
 ଲୋକେ ଏମନ୍ତ ବ୍ୟାଧିକୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଯେ
 ବର୍ଷାବଧି କାଳ ଗ୍ରାହଣ ମଲୋଚନାହେବ
 ଉତ୍କଳରେ ବାର୍ଯ୍ୟ ନିବନ୍ଧ କଲ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ
 ରେବନସା ସାହେବଙ୍କୁ ହେତୁ ଯାଗୋର ନାହାନ୍ତି
 ରେବନସା ସାହେବ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନ ଯାଉ
 ଅସଂଖ୍ୟ ଚେତୁକ ଥିବାର ଦେଖା ଯାଇଅଛି ଓ
 ଅମୃତମାନେ ଏହାପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଁ ଯେ ସେ
 ଏମନ୍ତ ଅପୂର୍ଣ୍ଣରେ କୁଳଦାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ
 ଶାନ୍ତକାଳ ନିମିତ୍ତ ଏପ୍ରଦେଶରେ ଅସଂଖ୍ୟ ଶାନ୍ତି
 ହୁଏ ବଞ୍ଚି ଯାଉନ୍ତୁ ।

ଶ୍ରୀଗୁରୁ

ଗରସାହେବ ଯେମିତି ଶ୍ରୀଗୁ ଲୋକ ହେଉ-
 ଅଛି ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସଂଖ୍ୟ ଅଟେ । ଦେବ-
 ଲୋକ ସମ୍ମୁଖ ନାହାଉବାର କିମ୍ପା ଗୁଣରେ ଗରେ
 ଶାନ୍ତକାଳ ସାଧ୍ୟ ନାହିଁ ବର୍ଷାକାଳ ଅରମ୍ଭ ହେବାକୁ

କିଛିନୁହେବାର ଦେଖିମାତ୍ର ଅଛି ଏଥକୁ ଅତିକ୍ର
 ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ଗୁଣିଲ ସତ୍ୟତା କଳକଳା
 ଲୋକଙ୍କର ଦୁର୍ବଳ ହେବ ବୁଝି ହେଉଅଛି ଏ
 ଦେଖିମାତ୍ର ଦୈନିକେ କିଛି ହେବ କୁହାଯାଉ
 ନ ଯାଉ ଗଣଦର୍ଶି କରାବେଳେ ବର୍ଷା ଉଣା ଯୋ-
 ଗ୍ୟମାନ ଥିଲ ନ ଥିଲ ସୁଖ୍ୟ ଯେ ସମସ୍ତ
 ଗୁଣିଗଲ ଏବେ କଳକଳାରେ ଲୋକଙ୍କର ଅପା-
 ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦେଖ ହେଉଅଛି ଏମନ୍ତ ନୁହେ ଉତ୍କ-
 ଶାନ୍ତରେ ଯାତ୍ରା ହେବାର ମଧ୍ୟ ଅପକା ଅଛି ।
 କରକମଳରେ ଗଦାମର ଗୋଟିଏ ବଡ଼
 ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ ଓ ତାହା ମଧ୍ୟକଳରେ ଥିବାର
 ବହୁଲୋକର କିମ୍ପାହର ହାନ ନିମେଷରେ
 ଲୋକମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ କଳ ଏହା ଯୋଗ୍ୟକୁ
 କୁହାହୁଅଛି ଅତିଏକ ଅମୃତମାନଙ୍କ ବିବେଚନା-
 ରେ ଏହାକୁ ସରକାରୀ ବ୍ୟୟରେ ଗୋଲାଇ
 ଦେବାର ଉଚିତ । ମିଉନିକିପଲ ଠାକୁର ଟଙ୍କା
 ଅନେକ ଦୁର୍ବଳତାରେ ବ୍ୟୟ ହେଉଅଛି ଯେବେ
 ସେଥିରୁ କିଛି ଟଙ୍କା ଏ ହିତକର କାର୍ଯ୍ୟରେ
 ଲୁଗଲ ଲେନେ ଦେଲେ ଭଲ ହେବ ବର୍ଷାକାଳ
 ପ୍ରୟୋଜନ ନ ଲାଗେ ଅଥଚ ଏ ଯୋଗ୍ୟ ସର-
 କାରୀ ଠାକୁରେ ମରମତ ହୋଇଥିଲ । ତେଲ-
 ଗାନାର କିମ୍ପା ଏହାକୁ ହେଉଥିବାର କଲ-
 କମାନଙ୍କୁ ଏହାର ସକୋପାରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ
 କିମ୍ପା ନଲେ ଅନ୍ୟାୟ ହେବ ନାହିଁ କେବଳ
 ତାହାକ ଉପକାରକରିବ ଅଥେ ଯାଣି ଉଣା
 ହୋଇଅଛି ଓ ଯୋଗ୍ୟ ସୁଗ୍ରହସତ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ
 ଯାଣି କୁହା ବଦ ହୋଇ ନାହିଁ । ଅତିଏକ

ଅମୃତମାନେ ସ୍ୱାମୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଠାରେ ଅନୁ-
 ଶ୍ରେୟ କରୁଅଛୁ ଯେ ଏ ଗୋଟିଏ ଦୁର୍ବଳ
 ମୋଗନ ପକ୍ଷରେ ଯତ୍ନକାରୀ

କୁଅଗେଲ

କୁଅଗେଲ କିମ୍ପାରେ ଅନେକ ଏ ଚିହ୍ନରେ
 ପ୍ରଭୁର ହେଲେବନୁ ଗୋଟିଏସୁଦ୍ଧା ମରକମା ହୋ-
 ଲ ନ ଥିଲ । ଗଣସମ୍ମୁଖରେ ପୂଜ୍ୟ ବାବାଦ-
 ତାରରେ ଥିବା ଏକ ପର ଅତ୍ୟନ୍ତ କୁଅଗେ-
 ଲାକି ଧର ଗଣେଶ ଦରମାକୁ ଅପୂର୍ଣ୍ଣା ପ୍ରତ୍ୟେ-
 ବ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଯାତ୍ରା ଲେଖାଏ ଅର୍ଥସମ୍ପ୍ର ଦୋ-
 ଅଛି । ପୂଜ୍ୟର ସୁପ୍ରଦେଶେଶ ଓ ସଦର-
 ହେତୁରୁ ରୁଚେ ଭର ହୋଇଅଛି ଏମାନଙ୍କୁ
 ନିରାପାର ଦରମାରେ ମାତ୍ର କୁଅଗେଲଥିବାର
 ପ୍ରମାଣ ହେଲ ନାହିଁ ଦେବଲ କୁଅଗେଲର
 ସହାର୍ଥ ଏମାନଙ୍କ କଳରେ ଥିବାର ଦୂର ହୋ-
 ଲଅଛି । କୁଅଗେଲ ଗୈର ଅତି ଅନେକ
 ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ମୂଲ୍ୟ ଓ କରରେ ଏ ଗେଲ ଅନେ-
 ବହୁଲେ ହୁଏତ ସଦେହ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପୂଜ୍ୟର
 ହେତୁକର୍ମମୂଳକର ଲୋକହେତୁରୁ ହେଉ ଅବା
 ଗେଲ ପ୍ରମାଣ କରବା କଠିନ ଥିବାରୁ ହେଉ
 ଅପୂର୍ଣ୍ଣମାନଙ୍କର ଉଚିତପ୍ରସେ ଯାବଦ ହେଉ-
 ନାହିଁ । ଅମୃତମାନେ ଶୁଣିଅଛୁ ଯେ ଲୋକେ
 ସତ୍ୟରେ ବସି ଗୁରୁଅଡ଼େ ମନୁଷ୍ୟ ଜିଗାର
 ଦେଇ ନିର୍ଭୟରେ ଗେଲୁଅଛନ୍ତି ଚିକାକ
 ପୂଜ୍ୟର ଲୋକ ହେତୁ ଅପିଲେ ଅପାତ
 ସର୍ଜନ ହୋଇ ଉଠିଯାନ୍ତି ମୂଳକ ଏମାନଙ୍କୁ

“ଦେଶସୁଧ୍ୟା ମୁଖ୍ୟା ନିଗ୍ରାଣା ଓ ମନୁ-
 ଶାସ୍ତ୍ରା । ଗଣ୍ଡେଶୋକାନ୍ତ୍ୟ ଉପୁଷ୍ଟଂ ବାହୁମୁ-
 ଲେହନରମ୍ଭେକ୍ତ । ଉପୁଷ୍ଟଂ ରାଜୁମିଳିତଂ
 ଶୋକକୃତ୍ତରବଂ ଭବେକ୍ତ ।” ଏକାଦଶମ-
 କୁଳ ଗାଣ୍ଡେୟ ଶାସ୍ତ୍ରବଚନେନ ଶାସ୍ତ୍ରୋ
 ନିଅରବରାଧା ଭର କିପୁଣ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ । ୧୮୬୭
 ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୌର ମାତମାତାୟ ସର୍ବୋପନୀତନେ
 ଉପିଭେଷ୍ଟଂ ବ୍ୟବହାର । ଅସ୍ୟ ନିତନସ୍ଵାର୍ଥ ।

ଧେନୁସୁଧ୍ୟା ଯେ ମସୂର୍ଣ୍ଣ (ଅର୍ଥାତ୍
 ବସନ୍ତ) ଏକ ନରଗାଣୋଦ୍ୟା ଯେ ମସୂର୍ଣ୍ଣ
 ଭାଷା ଗସ୍ତୁଦ୍ୟା ଉପୁଷ୍ଟନ କରି ସେହି ପୁସ୍ତ
 ଟିକା ସେହିବା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବାହୁମୁଳରେ
 ଅବରଣଣ କରିବ ଅର୍ଥାତ୍ ବାହୁଦେଶ ଗସ୍ତୁଦ୍ୟା
 ବ୍ୟାପୀ କରି ସୁଦେଶୀ ପୁସ୍ତ ଉପୁଷ୍ଟିଲି କରିବ
 ଉପରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ଵ ହୁଅଇ ଅର୍ଥାତ୍ ଉପୁଷ୍ଟକ
 ନିସ୍ଵର ଅନ୍ତର୍ଭାବ ହୁଅଇ । ଏକାଦଶା
 ଉପୁଷ୍ଟିକା ଟିକା ଶାସ୍ତ୍ରସମ୍ପାଦନା ଏଥିରେ ମର୍ମ-
 ନରକ ଶୋଇ ଲୋକମାନେ ଉପୁଷ୍ଟ ପ୍ରକାର
 ଟିକାରେ ମଧ୍ୟ ଅଗଣ୍ୟା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି କେନ୍ଦ୍ର
 ନରଗଣପୁର ଟିକା ଦେଇ ସ୍ଥାନରେ ବସନ୍ତ
 ଦର୍ଶନର ବସନ୍ତାଳାରେ ଏହି ଟିକାରେ ମଧ୍ୟ
 ଶ୍ରୀକ ହୁଅନ୍ତି ବାସ୍ତବ ଟିକାଦତ୍ତା ବାର୍ଷିକ ଅନ-
 ଉଦ୍ଧେନେକ ଉପରେ ନିମ୍ନ ଥିବାକୁ ସେମାନେ
 ସେହିକୁ କୁବନ୍ତୁ ବଳି ମାତ୍ର ଛାଡ଼ିବାକୁ ଶକ୍ତି
 ହୁଅଇ ବସନ୍ତରେ ଗାଣ୍ଡିକେଲ ମାତେ
 ଶାସ୍ତ୍ରାଦ୍ୟ ପୁସ୍ତ ଅବରଣ କରି ଉପମାନ-
 କେଶରେ ବସନ୍ତ ନୟ ଗଜାନୁପସ୍ତ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ-
 ହାତନପୁର ଉପନୁପାୟ ଫଳ ଉପୁଷ୍ଟା
 ନେତ୍ରିକ ଅତ ଉପୁଷ୍ଟ ବସ । ଅଧିକ ନରଗଣ
 ଶ୍ରଦ୍ଧା କରିବା ପାଇଁ ଯେବେ ହେଉ ବସନ୍ତର
 ପୁସ୍ତ ଅବରଣ କରି ଟିକା ଉପାଦାନରେ ଭେଦ
 ବ୍ୟାପି ବସନ୍ତ ଫଳ ହୁଅଇ ନାହିଁ । ଏକ
 ଗୋଗଣର ଟିକା ଦେଲେ ନାରଦା ଟିକା
 ଦେବକୁ ହୁଏ ଏହିପ୍ରକାର ପାଠକ । ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତି
 କରିବ ବନ ଶାକା ପ୍ରଦେଶରେ ଗୋଗଣିକାରେ
 ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦେଶ ଉପୁଷ୍ଟରେ ଅଗଣ୍ୟା କରୁ ନାର
 ବସନ୍ତ କେହି ହୁଏ ଏକ ଅଗଣ୍ୟା ମଧ୍ୟ ଅନ-
 ହୁଣ୍ଣା ଯେବେ ଗାଣ୍ଡେୟ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ସୁଧ୍ୟା
 ରକା ମସୂର୍ଣ୍ଣର ବାତ ଅବଶ କରି କିଧାନ କରିବ
 ଶାକା ଦେଲେ ଦେବେ ଦାର ବାର ଟିକା ଦେ-
 ଦାର ଅବଶ୍ୟକ ହୁଅଇ ନାହିଁ ଯେବେ ଉକ୍ତ
 ପାସ୍ତ ସେଗ ଏକଥରକୁ ଅଧିକରୁ ନ କିନ୍ତୁ
 ଏକ ଉପୁଷ୍ଟକାର ବାତ ଶ୍ରଦ୍ଧା ବଳେ ଉପୁଷ୍ଟ

ସୁଧ୍ୟା ଅଗଣ୍ୟା ନାହିଁ । ତେବେ ଦେଉ-
 ଥାନରେ ସୁଧ୍ୟାକରା ମସୂର୍ଣ୍ଣ କରା ଗାଣ୍ଡେକର
 ଅନ୍ୟ ଅନୁପୁଷ୍ଟକା ନିମ୍ନା ବସନ୍ତାବରକା
 ମସୂର୍ଣ୍ଣର ପୁସ୍ତ ଅଗଣ୍ୟା କରି ଟିକା ଦେଲେ
 ବସନ୍ତ ଘଟି ପାରିବ ଭାଷା ଦେଲେ ମାନବତ-
 ମନ୍ତ୍ର ଗଣ୍ୟାକର ଅଧିକତର ସ୍ତୁଳ ଏକ କଠିନ
 ଭାଷା ମସୂର୍ଣ୍ଣର ବାତ ଅବଶ୍ୟକ କରି ମନୁଷ୍ୟ-
 ଠାରେ ପ୍ରଦୋଶ କଲେ ବସନ୍ତର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କିଷ୍ଟେ
 କତେକ୍ତ ଗ ସୁଧ୍ୟାକି କିଧାନ କରିବାକୁ କୌଣସି
 ପ୍ରକାର ବ୍ୟାଧି କରଣ ନାହିଁ ।

ଧେନୁ ସୁଧ୍ୟାମସୂର୍ଣ୍ଣକା ନିଗ୍ରାଣା ଓ ମସୂର୍ଣ୍ଣକା ।
 ଉତ୍କଳଂ ବାହୁମୁଳାତ ଗସ୍ତୁଦ୍ୟା ବସନ୍ତାଦ୍ୟାନ୍ ।
 ବାହୁମୁଳେତ ଗସ୍ତୁଦ୍ୟା ରକ୍ତୋପୁଷ୍ଟିକବିତା ।
 ଉତ୍କଳଂ ରାଜୁମିଳିତଂ ଶୋକକୃତ୍ତରବସୁବଂ ।
 ଭର ଅନୁପୁଷ୍ଟକାପଂ ହୁକା ।

ଯେବେ ମନୁଷ୍ୟାପେକ୍ଷା ଗୋଗଣ୍ୟା, ଅର୍ଣ୍ଣ,
 ଦଳ ଓ ପରଶମ ଗନ୍ଧି ଅଧିକ କିନ୍ତୁ ପ୍ରାୟ ମନୁ-
 ଷ୍ୟମାତରେ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ଗଣ୍ୟାକୁ ପାନ କରିବାକୁ
 ସେହିପ୍ରକାରପ୍ରକାର ଉପୁଷ୍ଟାକୁ ଆଉ ସକଳ ପୁଷ୍ଟି
 ହୁଅଇ ଅଧିକ ଏକ ଗୋଷୁଧ୍ୟାମସୂର୍ଣ୍ଣକାକ ମନୁଷ୍ୟ
 ମେଳେ ଦୋଷକର ହୋଇ ନ ପାରେ କିନ୍ତୁ
 ପୁଷ୍ଟି ଉପ ଗୋଷୁର ଅନୁପୁଷ୍ଟ ମସୂର୍ଣ୍ଣକା-
 ଗତ ଗୁଣ ମସୂର୍ଣ୍ଣକା ଉପାଦାନ ଯୁକ୍ତିବଦ୍ଧ
 ହୋଇ ନ ପାରେ ନାରଣ ଗୋଷୁର ସୁଳ ଏକ
 କଠିନ ମନୁଷ୍ୟକର୍ମ ପୁରୁ ଯେଉଁ ମସୂର୍ଣ୍ଣକା
 ଗୋଷୁର ଦେହକରେ ସେହି ବାତ ଅବଶ୍ୟ
 ମନୁଷ୍ୟର ଅର୍ଣ୍ଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପି କରିପାରେ ।
 ଅଧିକ ଏକ ଗୋ ପ୍ରକାମସୂର୍ଣ୍ଣକାକ ଗୁଣ ମସୂର୍ଣ୍ଣକା
 ଉପାଦାନ କରି ଗାୟ ଓ ଯୁକ୍ତି ସମ୍ପାଦନ ।

ଯାଜ୍ଞପଲ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ।

କଳିଙ୍ଗମ ସତ୍ୟା ୧୫୫୫ ଉତ୍କଳର ଉପୁଷ୍ଟିକାରେ
 ଯାଜ୍ଞପଲ୍ୟକାରି ଦାନ୍ତ ଗଣେଶଚନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ରଙ୍କର
 ଏକ ପୁସ୍ତକ ନିବନ୍ଧ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି । ସେ
 ବସନ୍ତା ଗଜମାସ ଗା ୧୫୫୫ରେ ଏକ ପତ୍ରରେ
 ପଠିତ ହୋଇଅଛି । ମ.ସ.ସ.ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହୁ
 ବସନ୍ତାକର ଫଳର ବସନ୍ତାକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନ କରି
 ଦେବଳ ଶାକାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠି-
 ଶାର ଅଧିକାୟ ବନା କରାଯାଇ ନାହିଁ ବୋଧ-
 ହୁଅଇ ଉପରେ ଅନୁମାନଙ୍କର ଭକ୍ତା ଥିବାକୁ
 ଗୋଷୁର ଅଧିକ ଅନୁପୁଷ୍ଟ ହୋଇ ସକଳ
 ବ୍ୟାଧିକି ବ୍ୟାଧିକି ବସନ୍ତାକ ହୋଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ
 ଅଥବା କାଶିକରି ପରକୁ ଉକ୍ତ ବା ପାର୍ଥ ଶ୍ରୀନ

ଦରିଅକ୍ଷୁ । ଅମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଶାକାକ ଅପା
 ପୁଷ୍ଟିକାଗଣ ଏ ପ୍ରକାରେ ଏକପ୍ରକାରେ ବିକ୍ଷି
 କହନ୍ତୁ ନାହିଁ ସେବଳ ଏକକ କରାଯାଇ ଅବ-
 ଗ୍ୟକ ଯେ ମହାପାତ୍ରମହାପାତ୍ର କଳିଙ୍ଗା କରିବା
 ସମୟରେ ଶାକାକ ହସ୍ତରେ ବ୍ୟବହାରୀକ ଥିଲ
 କି ନାହିଁ ଶାକା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନ କହୁ ବଜ
 ରସରୁନ କରିଅଛନ୍ତି । କାଗଣ ସାଇକାଟି
 ଯେମନ୍ତ ଶକାତ ହୋଇ ଲେଖା ହୋଇଅଛି
 ଯେବେ ଉପୁଷ୍ଟକୁ ବ୍ୟବହାର କଲେ ହୋଇ ନ-
 ଅଧିକ ତେବେ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ପ୍ରଦାନ ଗାଣ୍ଡେକାର
 କିପୁଳ ବାତ ହୋଇଅଛି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ମୋହନ ଉପକଳରେ ଏକଟି ମାନ୍ଦ୍ରାକରେ
 ଅନୁପୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ପୁଷ୍ଟିକା
 ମାନ ହୋଇଅଛି ଏସମୟରେ ଅଧିକମାନଙ୍କ
 ମଧ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟ ନାସପୁଷ୍ଟିକା ନାଶକାର କିମ୍ବ-
 ଦେ ମେସର ଦେଶାପାଏ ସେହିପ୍ରକାର ପୁରୁ
 ବନ ବାଦକ ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବଦନ୍ତେକାର ସୁବରେ
 ଏକ ମନୁଷ୍ୟକାଦର ହାତକ୍ଷୁଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି
 ଅଧିକ ପୁରୁ ଏକ ଉପା ଅଧିକ ଅଧିକ ଗାଉ
 ଅଛନ୍ତି । ମଧ୍ୟ ପୁରୁଅଧିକାର ଲୋକମାନଙ୍କ
 ମଧ୍ୟରେ ଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିର ମୁଣ୍ଡ ପାଟି-
 ବଳ ଅଧିକ ପୁରୁ ଉପୁଷ୍ଟକ ବିଶେଷ ଅଧିକ
 ପାରିଲେ ।

ନୁତନ ସେନାଧ୍ୟକ୍ଷ କର୍ତ୍ତବ୍ୟପୁରୁ ଦର୍ପେ
 ରେ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ ଗାଣ୍ଡେକାକୁ ଯାବା ବର-
 ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ସେଠାରେ ଗବଶିକତେନରକ ସହତ
 ଶାକାକରି ଶାକାକରେ ଗୁଜରାଟ ପ୍ରଭୃତ
 ପ୍ରଦେଶ ବର୍ତ୍ତନ ରୁ ବିମଳାକୁ ସିଦ୍ଧେ ।

ଉତ୍କଳର ଠାକୁର ନି ୩୩ ଶି ବସୁବରେ
 କାଳହାସରେ ଗଜକ ଦେଲେ । ଏ ଏକ
 ପ୍ରଧାନ କିମ୍ବଦନ୍ତ ଥିଲେ ଏକ ଦୁଷ୍ଟଦେହୀକ
 କିମ୍ବଦନ୍ତେ ବିଶେଷ ଯନ୍ତ୍ରବାନ୍ ଥିଲେ ।

ଅର୍ଦ୍ଧମେଷୋକ ପୁସ୍ତ ଲିଖନାମ ଏହି ଏପ୍ରେ-
 ଲମାସ ଗା ୧୭ ରଖରେ ଦମେଇରେ ପ୍ରକାଶ
 ଅଛନ୍ତି ।

ଫୋଲଡ଼ିସ ଲେଖକ ଯେ କଳକାବର-
 ରରେ ବରଷରେ ଶକାତ ବଲକ୍ଷ୍ୟକା ମିତ୍ରାବି-
 ଶାଳ ଶାକା ଓପୁଲ ହୁଏ ଏହିମଧ୍ୟର ଉତ୍କଳ
 ଶକା ଦେବଳ ବ୍ୟବହାରକ ଦେହକରେ ବ୍ୟସ୍ତ
 ହୁଏ ।

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶ୍ରୀ ୨୩
ସା ୨୦ ୩୩

ଶ୍ରୀ ୧୦ ରୁମ ମର ସନ ୧୮୭୦ ମସିହା । ମୁଁ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ କୁ ୩ ନ ସମ୍ଭୂତ ୨୭୭୩ଲ ଗଜପାଟଣା

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୪
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମୟମାସ ପାଇଁ ତାଳମାସକୁ ୫୩

ଅମ୍ଭେମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖର ସହଜ
 ଜଣାଉ ଅଛୁ ଯେ ଗଜପତିଙ୍କର ବୃଦ୍ଧି ବୃଦ୍ଧି
 ପ୍ରହର ବଦଳା ସମୟରେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର
 ନୁହଇ କଲେକ୍ଷର ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ସିଦ୍ଧିପାତ୍ରକ
 ମାନବଲଳା ସମ୍ଭରଣ କଲେ । ଏହିପ୍ରକାର
 ପୂର୍ବଦିନର ଗୁରୁଦିନ ପ୍ରକ୍ଷେ ଅର୍ଥାତ୍ ଗଜପତି
 ଗୁଣି ପୂର୍ବଦିନ ସମୟରେ ପାତ୍ରକ ସମ୍ଭରଣ
 ଉପାଦି ବସର ଜଳାବନାଟି ବାଟେ ଜଳକୁ
 ଗଣିପଡ଼ିଲେ । କମିଶରୀ ବେତେଣ ଦୋମକଳ
 ବୋପା ଅତରଳ ଚନ୍ଦ୍ରଭସର ପର ଗ୍ରାଣପା-
 ଲବା କଦାର ସମ୍ଭାବନ ନୁହେ । ସାହେବ
 ପ୍ରକ୍ଷେ ମାସକେ ବଢ଼ିବାଳ ଜ୍ଞାନସନ୍ଧ୍ୟ ଥିଲେ
 ଗରେ ଦେଉଳନ ଥାଇଁ ଗର ବରଜାଗୁ ପ୍ରହର
 ଜାଣିପାରିଲ ଚନ୍ଦ୍ର ଗୁଡ଼ିମାନେ ଅତି ଧନ୍-
 ଧରି ବର ଦରକୁ ଶେଷକଲେ ମାତ୍ର ଏପ୍ରକାର
 ଗୁରୁକର ଅପାତ୍ର ହୋଇଥିଲ ଯେ କୌଣସି
 ଚଳିଯା ମାନିଲ ନାହିଁ । ନଗରୁଷ୍ଟ ଉନ୍ନତ
 ମାକମମାନେ ଯତ୍ନରେ ଅଗ୍ରମାସ ଚାହିଁ କରି-
 ବାହାକୁ ବିନ୍ଦୁ ମୁରୁକୁ ଜାହାର ବଳ ଅଛି ।
 ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଶୋଭର ଚଷମ୍ବ ବହ ଯେ ସାହେବ
 ଧଳହାକୁ ଅତି ବଦସପ୍ରାପ୍ତ ମାତ୍ର କଲେଣା ବର
 ପସରୁପ୍ର ହେଲେ ଓ ଏହିପ୍ରକାର ମଧ୍ୟରେ
 ପାପଣା ସହଗୁଣର ସେତୁର ସରତସ୍ତ ଦେଉ-
 ଥିଲେ ସେଥିପାଇଁ ଲୋକେ ଅଧିକ ଯୋଗାଣ
 ହେଉଅଛନ୍ତି ।

ଗଜ ପ୍ରାଣରେ ଗଜାମନର ପୁଷ୍ପରଣୀର
 ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟରେ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଯାହା
 ଲୋକାଧିକାର ଚନ୍ଦ୍ରକିରେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର କୌଣସି
 ବନ୍ଧୁ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅନନ୍ତ ହୋଇ ପ୍ରସାଦ କର-
 ଅଛନ୍ତି ଯେ କେବଳ ଯୋଗର ସକ ଉଦାର
 ଗୁଣ ସମ୍ଭରଣ ଉପେ ଜଳର ସୁଯୋଗ ହେବ
 ନାହିଁ । ଏଥିରେ ଯୋଗର ଗୁଣର ହେବ
 ମାତ୍ର କ୍ରମେ ଚନ୍ଦ୍ର ଚଳିବର୍ଷ ବୃଦ୍ଧି ବିଦେଷ
 ନ ହେଲେ ଗୁଣ ହୋଇପାରେ ଯେବେ ନଦୀର
 ଜଳ ଅଶୀଇ ପ୍ରକୃତ୍ୟ ବଦାକୁ ଶୁଣି କରନ୍ତାଏ
 ଜାହା ହେଲେ ବଦାଟି ଜଳକଷ୍ଟ ପଡ଼ିବାର
 ସମ୍ଭାବନା ନ ରହୁବ । ଏଥିକୁ ମହାନଦୀର
 ପଲଟକ ପାଗ ଦେଇ ଯେବେ ଗୋଟିଏ ନାଳ
 ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଯୋଗରୁ ଯାଣି ଅଶିକାର
 ଉପାୟ ହୁଅଇ ଓ ନାଳ ମୁଣ୍ଡରେ ଗଣିଏ
 ଗେରୁକବାଟ ବସେ ତେବେ ଅନାୟାସରେ
 ଏହା ହୋଇପାରେ । ସଲ୍ୟାନର ବୃଦ୍ଧିଜଳ
 ବହୁବିଦା ପାଇଁ ଯେଉଁ ନାଳ ନିର୍ମିତ ହୋଇଅଛି
 ସେହି ନାଳରେ ସୁଜାହାଟ ବିଲ ଯାଏ ଯାଣି
 ଅତିକ ଓ ସେଠାର ଯୋଗର ଅଧିକାର ସାମାନ୍ୟ
 ବ୍ୟୟରେ ଗୋଟିଏ ତାଳ ହୋଇପାରେ ।
 ଯେବେ ଉଚ୍ଚତା ହେଉନୁ ମହାନଦୀର ଯାଣି
 ଅତି ନ ପାରେ ତେବେ ବାଠଯୋଡ଼ର ନାଳ
 ଅତିପାରେ ଓ ଏ ନଦୀ ମହାନଦୀ ଅପେକ୍ଷା
 ଯୋଗରୁ ଚଳନ୍ତ ଅଟଇ । ଯେତେବେଳେ
 ଏ ଯୋଗର ଅବସ୍ଥା ମୋଚନ ବରଦା
 ସାଧାରଣ ମଜଳ ସମ୍ଭରେ ଅତି ହୁଅଇ ଅଟଇ

ଓ ଯେତେବେଳେ ବହୁତ ନଗରମାନଙ୍କରେ ପ୍ରକଳ-
 ବାସିର ଦରଠାରେ ଜଳ ଯୋଗାଣକାର ଉପାୟ
 ହେଉଅଛି ସେତେବେଳେ ଏ ଶୁଭ୍ରନଗରରେ ଏକପ
 ଗୋଟିଏ ଉପାୟ ହଲେ ଜାହା କୌଣସି
 କ୍ରମେ ଅପବ୍ୟୟ ଦୋଳାହାଇ ନ ପାରେ ।
 ଉତ୍ତମଜଳ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରକ୍ଷାର ପ୍ରଧାନ ଉପାୟ ଏଥିରେ
 ଚାହିଁ କରିବା ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷକର ବଦାର
 ଉଚିତ ନୁହଇ ।

ଯାଜପୁରର ସଜା

ଅମ୍ଭେମାନେ ଗଜପତିଙ୍କରେ ଏ ସମ୍ଭରଣ
 ନବକଣ ପ୍ରକାଶ କରି ନ ଥିଲୁ ଉକ୍ତ ସମ୍ଭରେ
 ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ଜଣେ ଶ୍ରୀମାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଠାରୁ
 ଅନୁକ୍ରମ ହେଲୁ ଯେ ସର୍ବତ୍ର ବାବୁ ବୈଶ୍ଣୋବ୍ୟ-
 ନାଥ ମୁଖ୍ୟମାଜ ଉଦ୍ୟମରେ ହୋଇଥିଲା ।
 ଗଣେଶଚନ୍ଦ୍ର ବାବୁ ଯେଉଁ ବହିଜା ପାଠକଲେ
 ଜାହାର ମର୍ମ ଏହି ଯେ ଓଡ଼ିଆଭାଷା ଉଠାଇ-
 ବା ବରଷରେ ଏସମ୍ପର୍କରେ ଯାହା ପ୍ରକାଶ
 ହୋଇଅଛି ଜାହା ଉତ୍କଳୀୟଙ୍କର ମଜ ହୁଅଇ ।
 ଉତ୍କଳୀୟମାନେ ଓଡ଼ିଆଭାଷାକୁ ଉଠାଇଦେବାକୁ
 ଗୁଣକୁ ଦେବତ ଜାହାକୁ ବରଷାସୁ ଲେଖି-
 ବାବୁ ଅପର ନାହିଁ ବୋଲି ଜାହାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ଣ-
 ଧରେ ବଦାଳିମାନେ ଦରଶାସୁ ପ୍ରସ୍ତୁତକର
 ସ୍ୱାକ୍ଷର ବଗଉଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଗଣେଶ ବାବୁ ଅର୍ଥ
 ଯେ ଓଡ଼ିଆମାନେ ବଦାଳିକର ସାହାଯ୍ୟ
 ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଅଧିକ୍ୟ ଧର୍ମେ ଏଥିକୁ ଏହି
 ଦୋଷ ହୁଅଇ ଯେ ଜାହାଙ୍କୁ ବହିଜାଟିକୁ

ସେ ଲେଖି ନାହାନ୍ତି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେଥିରେ
 ସାମାନ୍ୟ କରିଥିବେ ନୋହୁଲେ ଏମନ୍ତ ବୃତ୍ତା
 ଲେଖିବାର ସାହାଜ୍ଞ ସମତା ଅଛି ସେ ବି
 ଦରଖାସ୍ତ ଲେଖି ନ ପାରନ୍ତେ । ଗୃହୋପ ବାନ୍ତି
 ବହୁ ଅପକାର ପୁଣ୍ୟ ଅପରା ମରକୁ ଉତ୍ତମା-
 ସୁକର ମର ଓ ଧର୍ମିତା ଏକେତର ପରମପଦ୍ମ
 ସୁଧାର ପରିଚୟ ଦେଲେ ଜଗନ୍ନାଥ ବାନ୍ତି
 ସେ ଲେଖିନାଥ ଏହିପଦ୍ମରେ ଉଚ୍ଚ ବଳୁଜା-
 ହଲେ ଓ ବଳାକା ଦରଖାସ୍ତ ପାଠକର ଉପସ୍ଥିତ
 ସନ୍ତୋଷମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ ବଲେ
 ସେ ନଗରସ୍ତ ପ୍ରଧାନ ଜମିଦାର ତୌଷ୍ଠ୍ୟ
 ପ୍ରତ୍ୟକ୍ତ ମହାପାତ୍ର ଓ ବ୍ୟବସାୟର ପତ୍ରିକା
 ନିବନ୍ଧନୁପଦ୍ୟାଳୟ ବଲୁଜାର ପ୍ରଦତ୍ତାବ କରି
 ବହୁଲେ ଯେବେ ଯାତ୍ରାକୁ ବ୍ୟବସାୟମାନୁ ରିପତ୍ତ
 ଦେଇ ସେଠାରେ ବ୍ୟବସାୟ ବଳାଇବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
 କଲେ ସେଠାରେ ବ୍ୟବସାୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଲୋକଙ୍କର
 ଉପକାର ଅଥ ଯେବେ ବ୍ୟବସାୟ ଉପକାର
 ଏକସ୍ଥା ଲେଖେ ବ୍ୟବସାୟରେ ଉପକାର
 ବେତୋଟା ଅକ୍ଷର ବ୍ୟବସାୟରେ ପ୍ରଗଳ୍ଭ ବରକୁ
 ଲେଖେ ଉପକାରରେ ବେତୋଟ ବ୍ୟବସାୟକର
 ମିତ୍ରାଳଙ୍କୁ ସମ୍ମତ ସେ ହେବେ । ଏହିପଦ୍ମ
 ବାହାରଦ୍ଵାରା ହେଉଁ କଲି ହୋଇ ଉପକାର ଓ
 ସମ୍ବନ୍ଧମାନେ ଦେହୁ ସେଥିରେ ସମ୍ମତ ହୋଇ
 ଶୁଣାଇ ବଲେ ନାହିଁ ।

ଉତ୍କଳମୁଖାସୁ

ଏ ଖାଲି ପାଠିକ ଅଭ୍ୟାସରମାନ ଏକମୁଖ-
 ରେ ବ୍ୟକ୍ତି କରିବାକୁ ଦୁଃସାଧ୍ୟ ଅଟଇ । ଉପାଦ
 ଅନୁମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମଦ୍ଵାରାମାନେ ଏହାକୁ ଉପାଦ
 କ ଦେଉଁ ବୁଦ୍ଧି ବରଅଭୁକ୍ତି ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧିକର ବୁଦ୍ଧି
 ନାମ ଗୁଣ ଅଭ୍ୟାସକୁ ବୁଦ୍ଧି ଅଟଇ । ଯେବେ
 ମନୁଷ୍ୟକୁ ସମ୍ମତ ହେବାର ସମତା ଯାଦା
 ଲେଖେ ଖାଲିକ କଳାକ୍ରୀ ଏମନ୍ତ ଦୁଃସେ ଏହାକୁ
 କରିବର ଅର୍ଥ ଗଭୀର ଅଥ ଉପମ ଓ ନ୍ୟାୟ
 ସାଧ ଉପାୟ ମିଳନ୍ତା ନାହିଁ ମାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟ
 ମନୁଷ୍ୟ ସୁଧାନ ଏହା ବେବଳ ଅଭ୍ୟାସର
 ହେତୁ ହୋଇଅଛି ଗଭୀରାହର ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧି ଅଟ-
 ଚେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହର ଅଭ୍ୟାସର କଥା ଲେଖିଥିବ
 ଓହ୍ଲ ସମ୍ମତ ପ୍ରସମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏହିପଦ୍ମ କଥା
 ମାନ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି । ଅପେକ୍ଷାମାନେ
 ଅପରା ଉପସ୍ଥୁ ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧିମାନେ ପ୍ରଗତି
 ଲଭ କରିବା ଅପାରେ ଅଥ ଉପକାର ଅପେ-
 କ୍ଷେପାଳ ବନ୍ତ ନାହାନ୍ତି ଜାହାବର ପୁଣ୍ୟ

ପୁଣିକା ଭୈରବି ଆଉ ଅପିଲ ସେମାନ ନ ବୁଝଇ
 ଦେହୁର ପ୍ରକାଶକର ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧି ବରଅଭୁକ୍ତି ଅ-
 ଦେମାନେ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ଏହିପଦ୍ମ ଏକ
 ଅପେକ୍ଷର ଅପରା ଗୁଣର ନବଲ ଦେବାକୁ
 ଅଭ୍ୟାସ କରିବୁ ପ୍ରଥମ । ବୁଝୁ ପ୍ରକା ଶାଲକ
 ଖଳା ଦେଲ ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧି ଖଳା ଏ ଗୁଣ ବର ଅପିଲ
 କରିବାକୁ ଦୌଡ଼ାନ୍ତି ବନ୍ତ ଦୟାବାନ୍ ଅପେକ୍ଷ-
 ମାନେ ଗୁଣର ନବଲ ଦେବାକୁ ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧି ନାହିଁ ।
 ପୁଣିକର ପୁଣ୍ୟ ହୋଇନଠାରୁ ଏହାକ ଗୁଣ ବର
 ଦେବାକୁ ଏମାନେ ପ୍ରଗତିର ଜ୍ଞାନ କରିବୁ ବି
 ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାର । ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଯେ
 ଦେଖାଯାଏ ମନୁଷ୍ୟ ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧିକର ବ୍ୟବସାୟ
 ହେବେ ଏଥିରେ ଅଧ୍ୟୟନ ବିଧି ନାହିଁ । ଅନୁ-
 ମାନେ ହେଉ ଅନଳ ହେଲୁଁ ଯେ ବଲୁକା
 ମାନ୍ତାକ ବ୍ୟବସାୟ ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧି ସମ୍ମତ ଓ ଉପକାର-
 ଶର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଉପାଦି ଦେବାକୁ ବି ବ୍ୟବସାୟ
 ସକଳ ସମ୍ଭବାର ଲେଖ ଏକପିତ ହୋଇ
 ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧିକର ଉପାଦ ଦେବାଦାରଣ ବିଲଭର
 ସେକ୍ଷଣକ ଲିପ୍ୟକୁ ଅବେଦନ ସମ୍ମାନ
 ପଠାଇଅଛନ୍ତି ଏକେକେକର କଥା ପୁଣି
 ସେକ୍ଷଣ ଏ ଅଭିନକୁ ରହିତ ନ ଦେବେ
 ଲେଖେ ମରସ୍ୟାଅମଳର ଉଚ୍ଚ ଜେବାର ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧି
 ପ୍ରକାଶକର ବେଳ ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ସେ
 ଅମଳରେ କାହାର ଧୋବ ଧାରଣିଆ ଲିପା ବି
 ଭୁଲ ବରହାର ହେଉଲେ ଗାହାପକ ଉଚ୍ଚ
 ନେଇଁ ହଲେ ସେଥିରେ ଏକତ ହେଲେ ଗଣ୍ଡା
 ଥିଲ ଯେ ଜଗତର ସମ୍ଭାଷଣରେ ଅଥ ପରିଗ-
 ଜଣ ଲଗୁପରେ ବହୁ ଯାଉଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ
 ଅପେକ୍ଷାମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପଦ୍ମ ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧି ଓ
 ବହୁପଦ୍ମ ଦେଲ ଖାଲିକ ବ୍ୟାଧି ଅଭୁକ୍ତି ମାତ୍ର
 ମଧ୍ୟରେ ଏହି ହେଉଅଛି ଯେ ନାହାରି ବହୁଦାର
 ଉପାୟ ନାହିଁ ।

ମହୁପୁସ

ବେତୋଟ ମାତ୍ର ହେଲ ଏଠାରେ ଯେଉଁ
 ମହୁପୁସ ଦେବାର କଥା ଥିଲ । ତାହା ଗତ
 ଗଭୀର ବର ଗାନ୍ଧନର ପ୍ରକାଶରେ କୌଣସି
 ପ୍ରକାରେ ସମ୍ମତ ହେଲ । ଯୋଗ୍ୟମାନେ ଏକ-
 ପକ୍ଷର ପ୍ରଧାନ ତରଫେ ମଧୁପୁସ ବେତେ ବ୍ରାହ୍ମଣ
 ଓ ଜାହାର ବେତୋଟ ଜଣ ପୂର୍ଣ୍ଣମାଣିଷ୍ୟ ଅପର-
 ପକ୍ଷର ପ୍ରଧାନ ଏ ନଗରରେ ପୁଣ୍ୟ ବ୍ୟା
 ବରଥିବା ଗୋସାଇ ଶାନ୍ ନାମରେ ତରଫେ
 ପୁଣ୍ୟମାନ ଓ ଜାହାର ସଜା ବିଶେଷ ପର୍ବମା

ମିତ୍ର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ ତରଫେ ଏ ନଗରବାସୀ ହୁନ୍ ।
 ଯଦ୍‌ବର ଲଗୁମ ଏହିପଦ୍ମ ହିର ହୋଇଥିଲ ଯେ
 ଅପେକ୍ଷାମାନେ ଶିଖ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହୁ
 ଦେବ ଓ ପଲେ ପ୍ରଧାନ ମାଲମାନେ ଯୁଦ୍ଧିବେ ।
 ବହୁ ପ୍ରଧାନ ମାଲଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜାହାର ବଲ ଓ
 ମହୁକୌଣସି ଅଧିକ ଲେଖେ ଜାଣିବା ପାଇ
 ଏମନ୍ତ ବହୁ ହଲେ ଯେ ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧି ବରରେ
 ଗାନ୍ଧନର ପ୍ରକାଶରେ ପ୍ରାୟ ଅଠ ଦସଦକାର
 ଲେଖ ଜମା ହୋଇଥିଲେ । ବାନ୍ତି ବୋଲିବ-
 ତର ଦୋଷ ଏ ମହୁପୁସର ଅଧ୍ୟାୟ ସେ ଅପେକ୍ଷ
 ବ୍ୟବ୍ଦ ବର ମହୁ ହାମବେ ଉପସ୍ଥୁ ବାଜ
 ବ୍ୟାଧି ଓ ଜମିଦାରଙ୍କୁ ବ୍ୟବସାୟ ବାଲଣ
 ହର ବ୍ୟାଧି ବୋଲିମାନ ଉପକାରଣ ଉପାୟ
 କରିଥିଲେ ଓ ପ୍ରଥମ ଜନେକ୍ଷକମାନେ ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧି
 ପ୍ରକାଶକେଶ୍ଵର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୋଲିମାନ ଉପକାରଣ
 ବାଲଣ ସାଧନସାରେ ତେଣୁ ହଲେହେ
 ଲେଖେ ବାଜମାନ ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧି ହେଲୁଁ ଏମନ୍ତ
 ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରକାରେ ଯେ ଦେହୁ ଲେଖକ ଉପା
 ଦରେ ଗାହାରକ ପାଠା ହେଲ ଜାହାର ଉପା
 ବି ଯୋଗା ଓ ଜାହାର ପ୍ରକାଶ ଲଗୁମ ଅଧିକ
 ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧି । ଯେଉଁମାନେ ଗାନ୍ଧି ଉପରେ
 ବସିଥିଲେ ସେମାନେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନ ହଲେ ମନୁଷ୍ୟ
 ଲଗିଲେ ଲୁଚ ବି ମାହବେ ବିଧି ନ ପିତ
 ବ୍ୟାଧି ହୋଇ ହଲ ପ୍ରକାଶ ଓ ପ୍ରଗତିକରରେ
 ଲୁଚିପଦ୍ମ ବୋଲି ଲଗୁ ହେଉଥିଲ । ମହୁ
 ଦେଖିବା ଅପେକ୍ଷାମାନେ ଉପକାରେ ଏକ ବିଧି
 ଯଥେଷ୍ଟ ଅଥ ହାତୀ ଗୋଟା ସଜା ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧି-
 ବର ଉପାଦ ସେପରିମାଣରେ ସେଠାରେ
 ଦୁଗ ହେଉଥିଲ ଜାହା ଅବଥଳାୟ ।

ଅପରକ୍ତ ଠିକ ଲାଗି କାଳକା ସମୟରେ
 କୁପ୍ରୀ ଅରପୁ ହେବାର ହର ଓ ଲେଖେ
 ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧି ସହଜ ଗାନ୍ଧନର ବେଳକୁ ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧି
 ହୋଇ ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧିରେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନ ହେଲ ବିନ୍ତୁ
 ଗୋଲକ ଶାନ୍ ଏକେ ଲେଖରେ ପ୍ରଦେଶ
 ହେଲ ଯେ ପ୍ରାୟ କ୍ରୀଣ ସମୟରେ ବାଧ୍ୟତାକୁ
 ହେଲ । ପ୍ରଥମ କୁପ୍ରୀ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତ ପଲେ
 ଲେଖେ ବାଧ୍ୟତାକୁ ହୋଇଥିଲ ସେଥିରେ
 କଥା ବିପକ୍ଷକୁ ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧି କୁପ୍ରୀର ମାତ୍ରବିଧି-
 ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତ ବଡ଼ ଜମାଲଗୁଣେ ଜାହା
 ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧି ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧି ଅଧି ତାକୁ ବିଦ୍‌ବୃଦ୍ଧି ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧି
 ଦେଲ । ବୁଝାସୁବୁଝା ଲେଖେ ଅନୁଷ୍ଠାନର
 ଲେଖକାବଳାରବାସୀ ତରଫେ ପର୍ବମା ମିତ୍ରା-
 ଶୁଣ ପକରେ ହେଲ ଏ ଉପାରେ ମଧ୍ୟ ମହୁ

ମାତୃକା ଦିବସକୁ ଧରି ପୋଷାଦିଦେଲ ଗ୍ରାସ
 ଚାକିରି ପକାଇ ଦେଲ । ଏ ପୁରୁଷପୁତ୍ର ଦର୍ଶନ-
 କର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ମନୋନୀଳ ହୋଇଥିଲ ଓ
 ଏଥିରେ ସେହିମାନେ ଚିତ୍ତେ ତାହାଙ୍କର
 ଗୁଣକୁ ସମସ୍ତେ ପ୍ରଶଂସା କଲେ । ପ୍ରଥମକୁପୁ-
 ତ୍ରପୁତ୍ରୀର ଭଲ ଥିଲା କାରଣ ସେଥିରେ
 ବାରିବା ବନ୍ଦି ଜଣିବା ବ୍ୟକ୍ତିତାକୁ ବଳବନ୍ତ
 ଓ ଛାଡ଼ି ଗଢ଼ର ବୋଧ ହେଉଥିଲା । ବୃତ୍ତାନ୍ତ-
 କୁପୁତ୍ରୀ ଧରଣସଖି ଗେଷ ହେଲେ ଦର୍ଶନକୁ
 ଅଧିକ ଦେଲେ ମାତ୍ର ଉଚ୍ଚପୁସ୍ତକ ବଳର
 ତାରତମ୍ୟ ଜଣା ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ । ହଠାତ୍
 ପତ୍ନୀ ସିଦ୍ଧା ପୂଜା ନିମେ ହୋଇଗଲେ ଏପରି
 ପୁଲକେ ପୁରୁ ଉପବାସୀ ଦେଲିବାକୁ ଅନୁରାଗ
 ତାହା ହେଲେ ସରସ ନରସ ନାମନେହରପେ
 ଛାଡ଼ା ପଡ଼ିଲା ।

ପରଦେଶରେ ପ୍ରଧାନମାନ୍ୟଙ୍କର କୁପୁତ୍ରୀ ହେଲ
 ଏସମୟକୁ ବାତମାନ ଚିତ୍ତି ନେତେ ଉଦ-
 କିରିରେ ଅଧିକ ଯତ୍ନ ଗଲେଣି । ପୁରୁଷ ଅନେକ
 ଉପାୟ କରି ପୁଣି ତାହାକୁ ବଦାଇ ବଦଳକୁ
 ପୁଅର ପାରିଲ ନାହିଁ ତହିଁ ମୁପୁତ୍ରପୁତ୍ରାଦେବ
 ବର୍ଣ୍ଣଗଣକୁ ଅଗାଧ ସମସ୍ତଙ୍କ ମସ୍ତକ ଉପରେ
 କୁଲୁଥିଲେ ଓ ମଧ୍ୟରେ ବିଲକ୍ଷଣ ପ୍ରହାରକ
 ଭବୁଥିଲେ ଯାହେବ ଗୁରୁତର ପୁରୁବକ୍ଷା ଗୁଣେ
 ଚରଣ ତାହା ମୁଗୁରୁପରେ କୁଲବାର ଦେଖ
 ହୁଏତ ଗୋଲ ଛାଦାରଣ ହେଲା ଓ ହୋଷାମାନେ
 ଲାଗିବାକୁ ହାନ ପାଇଲେ । ମଧ୍ୟ ଅରଣ୍ୟ
 ହେବାର ମିଳିତରେ କେତେ ପୁନବୀର
 ମାତୃପତ୍ର ବିସ୍ତର ଗୋଲମାଳ କଲେ ଓ ସମସ୍ତ
 ସମସ୍ତ ଦେଖ ଗୋଲକମାରୁ କୁପୁତ୍ରୀ ଛାଡ଼ାଇ
 ଦେବୀକୁ କଳ୍ପବାଣୀ ପୁରୁଷ ତାହା ବହୁ କଷ୍ଟରେ
 ପ୍ରତିପାଳନ କଲେ । ଦର୍ଶନକର ଯେ ଏଥିରେ
 ହସର୍ଷକ ମନୋବ୍ୟଥା ହେଲ ତାହା କୁପୁତ୍ରୀର
 ନ ପାରେ ଏତେ ବାଟ ଯାଇ ଏତେ କ୍ଳେଶ
 ଧୂଳିର ବଳା ଉତ୍ତାର ଅସଲ ବ୍ୟକ୍ତିକର ବଳ
 କଳନା ହେଲ ନାହିଁ ହୋଇ ସମସ୍ତେ ଅଧିକା
 ଦୋର ଫେରି ଆସିଲେ ମାତ୍ର କୁପୁତ୍ରୀ ଛାଡ଼ାଇବା
 ବେଳରେ ସୋହନପାନ ସକ୍ଷର ଲୋକମାନେ
 ସେ ବଣିକାର ଚାହାର କର କହିଲେ ଓ
 ଉତ୍କଳମାଳ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖାଗଲ ଯେ ସୋହନ-
 ପାନ ବାବୁଙ୍କ ଗର୍ଭରେ ଚିତ୍ତି ବାଜା ବଜାଇ
 ନଗରପରିଷମା ବଜାବାକୁ ବାହାରଲ ଓ ଛାଡ଼ି
 କୁପୁତ୍ରୀ ନଗରମାଳ ପ୍ରସର ହେଲା । ଏଥିରେ
 ସର୍ବପାଥୀରଣ ଅଧିକ ହେଲା ହୋଇଅଛିନି

ଓ ଯଦି ଗେଷ ନ ହେଉଣୁ ଏସମ ବାନ୍ଧବମାନ
 ଏକ ନଦେଶାୟ ବାହାଣକୁ ଅସମାଜିତ
 ହେବାକୁ ଏହାର ବର୍ତ୍ତାକୁ ସମସ୍ତେ ଗୁଣୁଅଛନ୍ତି ।
 ଅଜକୁ ଅଠନନ ହେଲା କ ରୁପୁ ହ ସାମାନ୍ୟ
 ମଣ୍ଡଳୀରେ ଓ କଚେଷ୍ଟ ଶାନ୍ତକାର ନାନା
 ସ୍ଥାନରେ ଦେବଳ ଏହି ସୁନ୍ଦର ବର୍ଣ୍ଣ ପଦଅପ
 ଏକ ପକ୍ଷ ଜନ୍ମି ଯେ ହୋଇନପାନ୍ତ ଶ୍ରେୟେକୁ
 ଭୂମିରେ ବ୍ୟାଜିଲା ଦୋଲ ଅଧେ ବାଜି ଜଣି-
 ଅଛି ଓ ଅନ୍ୟପକ୍ଷ କହନ୍ତି ଯେ ଚେକେ
 ସେମନ୍ତ କୌଶଳରେ ଦାର୍ଯ୍ୟ ବରୁଥିଲା ଅତି
 ବହୁଳ ସମୟରେ ଜଣି ଥାନ୍ତା ଓ ପ୍ରଥମବୀର
 ଠିକ୍ ଏହିପ୍ରାୟ ହୋଇଥିବାରୁ ଏ କଳ୍ପନା ଦୃଢ଼
 ହୋଇଅଛି । ଅନୁମାନେ କୁପୁତ୍ରୀର
 ବଳନା ବରବାକୁ ମନୋନୀଳ ବୋଧ ନ ହେବ
 ତାହାର ବଳ ଅଧିକ ସେସମୟକୁ କୁପୁତ୍ରୀ ହେଲା
 ସେଥିରୁ ଜଣାପଡ଼ି ନାହିଁ । ଯେବେ ପ୍ରଥମେ
 ଅଭିମତର ସୋହନପାନକୁ ଧରଣ ଓ
 ଉତ୍କଳମାଳ ଦର୍ଶନଲା ସୋହନ ତାହା ମତୁଅପ୍ର
 ଶାନ୍ତି ଧରିଥାଏ । ଯେବେ ପୁନବୀର ଉଠିଥିଲେ
 ହୁଏତ ସୋହନ ତାହାକୁ ଓଲଟାଇ ଥିଲେ
 ହୁଏତର ବଳର ତାରତମ୍ୟ ଜଣାପଡ଼ିଥାନ୍ତା
 ମାତ୍ର କୁପୁତ୍ରୀ ଛାଡ଼ାଇ ଦେବୀକୁ ବହୁ ଜଣାଗଲା
 ନାହିଁ ଓ ସେତେ ଦାଲ ଏମାନେ ଏହି
 ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ କେତେ ବଳ
 କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦେଖାଇ ନାହାନ୍ତି ଏଥିରୁ ଉଦ୍ଦେ
 ଦେବନ ସମାନ ସୁଧାର ସମାଜ ହୋଇଅଛି
 ଅତି ବହୁ କାଳରେ କେତେ ଉତ୍କଳମାଳ
 ମାତୃକା ହୋଇଥାନ୍ତା । ମାତ୍ର ତେଜରେ ବାନ୍ଧବ
 ସୋହନପାନ ବାଜି ଲାଗି ଦେଖ ହେଲା ଓ
 ଏଥିରେ ତାହାପରି କେତେକର ଯେ ବହୁ ସ୍ତେ
 ହୁଲା ଉଠିବାର କଣାଯାଏ ସେ ଯାହା ହେଉ
 ଏମାନଙ୍କର କୁପୁତ୍ରୀ ଦିଶେ ହେଲା ତହିଁ ନଗର
 ରେ ଏଥିପାଇଁ ଅଠନନ ହେଲା ତେତେ
 ବାଚନିକ କୁପୁତ୍ରୀ ହେଉଅଛି ଛାଡ଼ିର ସଂଗଣ
 ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କର କାହା ଏହିପ୍ରାୟ ଯେ
 ଅଭିଧରେ କୁପୁତ୍ରୀର କୁପୁତ୍ରୀ ହେଲେ ବଡ଼ ଭଲ
 ହେବ ଓ ସେହିଲେ ଶ୍ରେୟେ ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
 ଅଛି ହେତୁଲେ ସୋହନପାନକୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମତ
 ହେବାର ଉଚିତ । ଗୋଲକମାରୁ ସେବେ
 ଏହା ନ ବରୁଣି ତେବେ ଅତି କାହାର
 ଉଦ୍ୟମରେ କୁପୁତ୍ରୀ ହୋଇ ଥାରେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏକ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଅନୁମାନଙ୍କ କମିଶ୍ନର ଶ୍ରୀମୁଖ
 ହେବନସା ଦାହେବ ବକାଳ ଓ ଏ ଶ୍ରୀ ସମୟ-
 ରେ କଷ୍ଟକରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟକାର
 ଜନନରେ ଓ ଦେହୁଦିବସ ଶ୍ରୀମୁଖ ମନୋନୀ
 ସାହେବ ବଳିତାକୁ ପ୍ରସ୍ତାନ କଲେ ।
 ଏସମୟକୁ ପୁରୁ ପହର ସମୟରେ ଛୋଟ
 ପୁତ୍ର ନାହିଁ ଏତାକୁ ଗୋଲକାଳ ପଲ୍ଲୀକ
 ଉଠିବିବା ଏହାର ବାରିଣ ଅଟଇ । ମାତ୍ର
 ଅନୁମାନେ ଅବଗତ ହୋଇଅଛି ଯେ ପଦା-
 ନେ ବୈଦ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ତମାଳ ପ୍ରତି ତ ଏ ଶ
 କେଶିଏ ଛୋଟ ମାଲଦାକୁ ବିଶିଦାର ଶ୍ରେୟ
 ଅଛି ଓ ସେହି ପକ୍ଷମାନରେ ଜାଣନ୍ତି । ଏହାଙ୍କ
 ପୁତ୍ର ପ୍ରତି ଗଣବାଇ ଛୋଟ ସଂସର ହେଲେ
 ଭଲ ହୁଅନ୍ତା । ଛୋଟ ନ ପଡ଼ିଲେ ନଗରବା-
 ବିକୁ ଦାଲ ଠିକ୍ ବରଦର ଅନ୍ୟ ଉପାୟ
 ନାହିଁ ।
 ତେ ଗଣବାଇ କେତେ ପାଉରଦର୍ଶ ସମସ୍ତ
 ହିନ୍ଦୁ ବର୍ଣ୍ଣା ଶ୍ରୀ କାହାରେ ଦେବୀ ପଟନରଜା-
 ନେ ଶ୍ରୀପୁତ୍ରୀ ଅବନମନ କରିତହିଁ ସେ କେତେ
 ଦେବୀକୁ ଶ୍ରୀପୁତ୍ରୀକୁ ସହୁର ଦେବୀ ହେବ ।
 ବିଦ୍ୟାସାଗରଙ୍କ ଅଜ୍ଞାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହାର ଏପ୍ର-
 କାର ମତ କାହିଁକି ହେବ ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ ।
 ବଳକମାରୁ କୁପୁତ୍ରୀ ଦିଶୁର ସରିମାଣରେ
 ପ୍ରସ୍ତାନ ହେବାର ସୁଯୋଗ ଦେଖାଯାଏ । ଅନୁ-
 ମାନର ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଙ୍କର ଦାଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଉପିତା
 ବ୍ୟକ୍ତିତା ହୋଇ ଅନେକକାଳହେଲ ଯାଇଅଛି
 ଓ ଅଧିକ ସିଦ୍ଧା ପୁରୁଷଣ ଦେଖାଯାଏ ।
 ମହାଶୟ ବାଲ ଗୋଲକାଳଦାଲ ହୋଇର
 ବାଲ ଭଲ ପଡ଼ିଲା । ଅନୁଦେଶରେ ସେପ୍ରସରି
 ହୋଇକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତକରି ଚିତ୍ତି ହେଲେ ଭଲ ହେବ
 ହିନ୍ଦୁ ସେହି ଅଠନନର କୌଶଳ ସମାଜ-
 ପକ୍ଷରୁ ଅବଗତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ସେ ସେତାରେ
 ବାଳକା ବିଦ୍ୟାସିକାର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉ
 ନାହିଁ ।
 ଏହିର ବଦଳା ବଦର୍ଥମେଣ୍ଟ ପକ୍ଷାଦନ ବର୍ଣ୍ଣ
 ବିସ୍ତର ସରକାରୀବଦଳ ଗପପୁର ବିଧି ପ୍ରତି-
 ପାଳନ କରିବାକୁ ବଡ଼ ଉତ୍ସୁକ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
 ଏଥିରେ କେତେ ନିବ ଶ୍ରେୟମାନେ ଶ୍ରେୟର
 ଗୋଲ ଉଠି ନ ପାରି ନାନାଦ ଚାହାର ଏହା
 ପୁରୁ ଛାଡ଼ି ଦର୍ଶନିଅପ ବଦାଉନପାରେ ବଦର୍ଥ-

ମେଣ୍ଡେ ଅବେଦନ କରୁଅଛନ୍ତି ଫଳ ବୁଲିବକ
ଦର୍ଶ ଅଧିକ ରହୁଲେ ଅବା କ ହେବ । ଶିଶୁମଠି
ଉତ୍ତମପୁରୀ ଭେଦେ ମାହାର ସେନମନ ପାଇ-
ବାର ସମସ୍ତ ହୋଇ ନଥିବ ତାହା ସକ୍ଷରେ ଏବା
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡର ନିରୁକ୍ତବାର ଅବଗତ ।

ସରହେନର ଉତ୍ତମ ପଞ୍ଚାବନ ଲେଖକ
ଗବର୍ଣ୍ଣର ହେବେ ମାସ୍ ବେ ପୁଣ୍ୟାସାବ ।
ତାହା ହେଲେ ସରକାରୀ ଶ୍ରେଣୀ ସାହେବ
ସେ କର୍ମ ପାଇଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ସହରେ କିମ୍ପା
ହେବା ବାରିତା କେଣେ ଧନମତୀ ବିଲଭର
ଆସିବେ । ଯେବେ ଏକଥା ସତ୍ୟ ହୁଅଇ ତେବେ
କିଛି ଭଲ ହେବ । ଶ୍ରେଣୀର ସାହେବକୁ ଧନ-
କର୍ମ ସହରେ ରଖିଲେ କେବଳ ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର
ସୁଖ ବରିବ ଅଇ କହୁ ନୁହଇ ।

ହୁମୁଖେ ଅଟ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଇନକମ୍ୟାନ୍ତି
କିମ୍ପାରେ ସହା ଉତ୍ତାପେନ ପ୍ରାୟ ଗୁରୁଅଛୁରେ
ବ୍ୟାଧି ଯାଉଅଛି । ଏକଥା କିଛି କିମ୍ପା ନୁହଇ
ଇନକମ୍ୟାନ୍ତିର ସପକ୍ଷରେ ଏ ଦେଶୀୟ କେଣେ
ଲୋକ ହୁବାର ସମ୍ଭବ ଦେଖା ନ ଯାଏ ।

କାହିଁ ଓ ଗୋଡ଼ାହାଳୁ ୨୫୦୦୦ କା
ପ୍ରସ୍ତ ହୁଏ ଓ ସେଥିର ସଂଖ୍ୟା ଲକ୍ଷଲିଖିତ
ପ୍ରକାର ଅଟେ କୁଳଦୋଷର ଗୁରୁତ୍ଵପୁନାତ
୨୦୦ ଏକଦୋଷୀ ଏକ ୨୦୦ ଦୁଇଦୋଷୀ
୨୦୦ ଗୋଡ଼ା ୩୦୦ ଲୁ ୧୦୦ ।

ମାନ୍ୟାଳୟ ନାମକ ସମ୍ପାଦକଙ୍କଦ୍ଵାରା
ଏକ ସଂକଳନ କରାଯାଇଅଛି ଯାହାର ନାମ
ଯାଏ ଯେ ସାଂସ୍କୃତିକ ଚଳଣ ଉଦ୍ଘାଟନ ଅଇନ
ହାକୁ ହିସେଣ ଅଭ୍ୟାସର ହେଉଅଛି ଏକ
ମୁଖ୍ୟମାନ ହାଲେକ କଥକା ହୋଇ ଅପଣା
ପୁସ୍ତକମୂଳରେ ହୁଏ ଏଥିମଧ୍ୟରେ କେଣେ ଚଳ-
ଣ ସୁଲଭକର୍ମଣୀ ତାହା ଏକମଧ୍ୟରେ ବଳ-
ପୁବକ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ କହୁଲେ ଯେ ତୁମ୍ଭେ
ବେଶ୍ୟ ଅଟ ଅଭାବ ସ୍ଵାଧିକାରକ କରଣକୁ
ଯାଇ ତୁମ୍ଭେ ଅଇନ ଅନିୟାୟୀ କର୍ମ କରବାକୁ
ହେବ ଏଥିରେ ଉକ୍ତ ହୁଏ ଗୁପ୍ତପତ୍ର ହୋଇ
ଏକ ପ୍ରକାର ସି ଏକ ପଲାଇଗଲ ସେ ଦେଖା
ନ ହୁଏ କିମ୍ପାରେ ଯେତେ ଅପଣି କଲ
ସୁଲଭକର୍ମଣୀମାନେ ହେବ ପ୍ରତି କହୁମାତ
ମନୋଯୋଗ ନ କରି ତାହାକୁ ବଳପୂର୍ବକ ହେ-
ତୁ ମଧ୍ୟ ନାହାରିବର ସ୍ଵାଧିକାରକ କହେ-
ତୁ ମେଇକଲେ ସେଠାରେ ଗାନ୍ଧୀ ତାହାକୁ
ସଂଗ୍ରହ କରି ଉପାଧିରେ ରହିବାର ଉପଯୁକ୍ତ
ହୁଏ ଅଳ୍ପ କେଣେ ଚଳନ୍ତୁରା ଯେ କିମ୍ପା-

ଲକ୍ଷକୁ ପ୍ରେରିତ ହେଲା ମାତ୍ର ତାହାର କହୁମାତ
କ୍ଷେତ୍ର ନ ହୁଏ ଉପାଧିକମୂଳରେ ଦେଖାଯିବାର
ତାହାକୁ ଗଣ୍ୟ ହୁଏଗଲ । ଗଲସ ପାଇ ସେ
ସୁଲଭକର୍ମଣୀମାନଙ୍କ ନାମରେ ଗାନ୍ଧୀ କର-
ଦାରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କିମ୍ପାମାନା ହେବ
ଏକ ସେଇକର୍ମଣୀର ସମ୍ପାଦ ପାଇ ସୁଲଭ-
କର୍ମଣୀମାନେ ଏପରିକାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ତାହାକୁ
ଏକମାତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ପରିଗ୍ରହ ସହତ କରବର
ଦ୍ରବ୍ୟ ହେବ । ଏପ୍ରକାର ଅନ୍ୟାୟ ଅଭ୍ୟାସ
ହେଲେ କୌଣସି ଉତ୍ତରୋକସରର ହୁ
ରକ୍ଷାପାଇବେ ନାହିଁ ।

ବମ୍ବେରେ କଥକାକହାବ ପ୍ରକାର ଲଭବାର
ପ୍ରକୃତି ତାଗରୁ ହୋଇଥିବାର ଜଣାଯାଏ ।
ବମ୍ବେର କେଳେଟ ବଜ୍ରମନ ଦେଉଅଛନ୍ତି ଯେ
କୃତକର୍ମ ଓ ମରହଟ୍ଟା କଥକା ବାଲିଗାନ ନେ
ହେଉ ଅବସ୍ଥାରେ ଆନ୍ତ୍ର ଏକସ୍ଵରରେ ଏକ
ଉତ୍ତମ ପ୍ରବଳ କେତ୍ର ଲେଖିଦେଲେ ୫୦୦ କା
ପୁରୁସାର ପାଇବ ।

ଏହି ଏପ୍ରେଲମାସ ତା ୨୨ ରିଶ ଅପରାହ୍ନ
୧୩୩୫ ମି ୩୫ ସମୟରେ ତାହାରେ କୁମିକର୍ମ
ହୋଇଥିବ ।

ମାନ୍ୟାଳୟ ଉଦ୍ଘାଟନ ୧୯୧୯ ମାସ ନାମକ
ଏକ ଓକ୍ଟୋବର ସରକାରର ୫୦୦୦୦ କା
ଅପହରଣ ବର ପଲାଇ ଯାଇଥିବ ବେ ଅନ-
ସକାମରେ ଲଘୁତରେ ଗୁରୁପ୍ରାର ହୋଇ
କରଣ ସହାୟ ମାନ୍ୟାଳୟ ଗେରଜ ହୋଇ
ଅଧିଅଛି ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ କଲେକ ଓ ସୁଲମାନଙ୍କରେ
ପ୍ରସମାନଙ୍କର ଦେଖି ଫିସ କଳି କରନାଗମିରୁ
ଇଉକବର୍ଣ୍ଣୀୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ପ୍ରସାଦ କରି ଶ୍ରେଣୀ-
ବେକେଟିକ ମହୁର କମିଜି ପଠାଇଅଛନ୍ତି
ପୁଣ୍ୟାସାବ ଯେ ପ୍ରେସିଡେଣ୍ଟ କଲେକର ଫିସ
୫୦୦ କା ଓ କୁଳସୁଲ ଏକ କଲେଖୋଳ-
ଗ୍ରାହଣ ଏ ପୁର ଏକପ ମିଶିତ ହୋଇ
ସେଥିର ଫିସ ୫୦୦ କା କେଣାଏ ହେବାର
ପ୍ରସାଦ ହୋଇଅଛି ଏପରି ହେଲେ କିମ୍ପା
ସମାଜମାନଙ୍କର ଦିନାକାର ତପ୍ତର ହେବ ।

କୃତକର୍ମଣୀୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ଅଳ୍ପ କରା-
କ୍ଷୁ ଯେ ମଫସଲ ଗଜପାହାମାନଙ୍କରେ
ସେ କିମ୍ପାକାଳରେ କୌଣସି କର୍ମଣି ୫୦୦୦୦ କା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୫୦୦ କମା କରିଥାରେ । ଏଥିପ୍ରାୟ
କେବଳ ସରକାରୀ ଗୁରୁତମାନେ ସେ କିମ୍ପା-
କରେ ୫୦୦ କମା କରିପାରିଥିଲେ ।

ହରହରାଦି ଦିଲେକର ସମ୍ପାଦି ବ୍ୟାଧି-
ମାନେ ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ କିମ୍ପାକରୁ ହାତ
କରବାର ସମ୍ଭବ କିମ୍ପାକରୁ ଯେ ସେ ମତ
କହୁରେ କେବଳ ମଧ୍ୟମରେଗାର ଲେଖକମାନ
ଅଲବେତନ ଦେଇ ଦିବ୍ୟସର ବରହେ ।
ପ୍ରସାଦି ଉତ୍ତମ ଅର ଚପେଷରେ ଅତି
ବାରି ପ୍ରତି ସର୍ବମେଣ୍ଡ କିମ୍ପାକରୁମାନଙ୍କରେ
କେମନ୍ତ ଦେକନ କୃଷି ହେଉଅଛି ଦେଖିଲେ
ସାମାନ୍ୟ ଅବସ୍ଥାର ଲୋକ ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ପାମାନ
ଅସମ୍ଭବ ହୋଇ ଅସୁଅଛି ।

କେଲକରସର ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ କା
ଦେଖବରୁ ସେନ ନିରୁତରେ ସକ୍ତ ହୁଏ
ପାଇଅଛନ୍ତି । ହସ୍ତଗତେକ ମହାମୁଖୀ
କଲେକର ଦେଖେଗୁଡ଼ିଏ ଉଚ୍ଚ ମାନ୍ୟାଳୟ
କାଳିକ ସହର ସାହାକୁ ବରୁଅଛନ୍ତି । ଅଧିକ-
ସୁବ ଦୁବ ନାମରେ ଗୋଟିଏ ସରୁ ସମାଧ
ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ବିଶ୍ଵପତ୍ର

କରପଣିଉକା ବରୁକଣା ସୁଲଭକା
ଏକକଣ ଲଘୁତ ଶିକ୍ଷ ଅବଗତ ଦେଖନ
୫୦୦ କା । କର୍ମକାଳିମାନେ ଅମ୍ଭ କିମ୍ପାକେ
ପାର୍ଥକ୍ୟ କରିବେ ।

ଶା ସାହାଯ୍ୟରେକ ଦେଲ
କିମ୍ପାକରଣ ସୁଲଭକା
କେପୁଣୀ ଉଦ୍ଘେଷୁର

ଇଉବତେପ୍ ଉତ୍ତମେଣ୍ଡ ଉତ୍ତପୁରାଗି
ଏକକଳନ କରବାକୁ ପ୍ରବର ହୋଇଅଛି କିମ୍ପା
କାର୍ଯ୍ୟ ଗେଷ ହେବ ।

Kale Procono San Geoplo
Calcutta Normal School

ମୁଦ୍ରାପତ୍ର

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes entries like 'ଶ୍ରୀମତୀ କଲେ ଅପରାହ୍ନ', 'ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ', 'ଅର ବଳପୁରୀ ସାହେବ', 'ଶ୍ରୀମତୀ କାହାବଳୀନିମହାପାତ୍ର', 'ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନାଥ କର', 'ନିମୋଦକପ୍ରସାଦ ନାଥ ବାଲେଶ୍ଵର'.

ଏହି ଉତ୍କଳପତ୍ରିକା ସହର କଟକ-ପର୍ଯ୍ୟ-
ନ୍ତର କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ ଶାଳାରେ ଯତ୍ନପୂର୍ବକ
ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶ ହେବ